

Uio • Universitetet i Oslo

Eurabia i en norsk kontekst

*Hvordan har norske aktører på ytre høyre fremstilt
konspirasjonsteorien Eurabia før og i tiden rundt
terrorangrepene 22.07.2011?*

Lars Ørland Hansen

Master i Historie
60 studiepoeng Vår 2021

IAKH
Humanistisk fakultet

25.05.2021

Forord med takksigelser

Denne masteroppgaven er et produkt av to semestre (høst 2020-vår 2021) med mye læring underveis. Først og fremst vil jeg takke min veileder Elisabetta Cassina Wolff for gode og konstruktive tilbakemeldinger og en engasjerende tilstedeværelse gjennom hele skriveprosessen. Takk til min mor, søster og bror som har stilt nysgjerrige spørsmål og øvrig familie og venner som har levd seg inn i den verden jeg har operert i. Jeg vil også takke mine kollegaer som har stilt gode spørsmål og støttet meg gjennom hele prosessen. Videre vil jeg takke medstudenter som jeg har jobbet sammen med og som har bidratt til at tiden i en global pandemi tross alt ble en fin tid for skriving av masteroppgave. Takk også til alle de som har kommentert de ulike utkastene underveis og kommet med flere gode innvendinger og løsninger.

Til min kone Birgitte. Takk for at du har støttet meg og korrekturlest utallige sider fagstoff og kommet med gode kommentarer i etterkant, samt at du har holdt ut med meg i flere måneder med «bare en side til før vi tar kveld!» i Spania. Du er min klippe!

Sammendrag

Denne masteroppgaven tar for seg organisasjonen SIAN i perioden oktober 2008 og ut året 2011. Jeg har analysert hvordan konspirasjonsteorien «Eurabia» har virket som en del av deres anti-islamske diskurs i denne perioden. Teoriens innvirkning hos Fjordman og videre hos Breivik har blitt studert av flere, mens tilstedeværelsen i SIAN i samme tidsrom ikke har vært gjenstand for like mye forskning. Gjennom oppgaven har jeg sett i hvor stor grad de forfekter Eurabia-konspirasjonsteorien gjennom inspirasjon, direkte sitering, begrepsbruk fra eller hentydninger til teorien. Mine primærkilder er tekster og artikler publisert på nettsiden deres *sian.no* i perioden oktober 2008-2011. I masteroppgaven er alle artiklene til SIAN skrevet i dette tidsrommet gått gjennom systematisk, og funnene er sortert tematisk da SIAN i denne perioden har benyttet flere sirkulære argumenter om muslimer og islam. Et av hovedfunnene er at SIAN ved noen anledninger har referert til den opprinnelige konspirasjonsteorien til Bat Ye'or om et faktisk planlagt samarbeid mellom europeiske og muslimske politikere. Likevel er hentydninger til den mest fremtredende gjennom argumenter, historieforståelse og begreper som kan knyttes til kontrajihadismen, Eurabia som idé og konspirasjonsteori samt Eurabia-litteratur for øvrig. Slike konspirative forståelser bidrar til å danne et usynlig skille mellom islam og islamisme, og blir derfor sentrale for SIANs reproduksjon av et av deres hovedargument; at islam er en politisk ideologi og ikke en religion. Jeg argumenterer i masteroppgaven for at konspirasjonsteorien ligger som et standardverk for tanker om en påstått sivilisasjonsovertagelse av det vestlige samfunn, og at det er i dette øyemed grupper som SIAN har referert til konspirasjonsteorien; som et mønster i samfunnsutviklingen.

Innholdsfortegnelse

1 Innledning

- 1.1 Tema og avgrensning
- 1.2 Problemstilling

2 Historisk bakgrunn

- 2.1 Organisasjoner mot innvandring og islamisering
- 2.2 SIAN
- 2.3 Kontrajihadisme

3 Eksisterende litteratur

4 Teori

- 4.1 Fascisme
- 4.2 Moderne ytre høyre
- 4.3 Skillet mellom høyreekstremisme og høyre-radikalisme
- 4.4 Teori om konspirasjonsteorier og -tenkning
- 4.5 Konklusjon

5 Kilder og metode

6 Analyse

6.1 Eurabia

- 6.1.1 Eurabia-teorien hos Ye'or
- 6.1.2 Begrepet Eurabia
- 6.1.3 Begrepet dhimmitude/dhimmi
- 6.1.4 Eurabiakonspirasjonsteorien i en norsk kontekst.

6.2 SIAN

- 6.2.1 SIAN, internasjonalisering og forholdet til andre anti-innvandringsbevegelser
- 6.2.2 Utviklingstrekk i anti-innvandringsbevegelser
- 6.2.3 Bakgrunn for analysen
- 6.2.4 Direkte henvisninger til Ye'ors Eurabia-konspirasjonsteori
- 6.2.5 Begrepsforståelse
- 6.2.6 Henvisninger til Eurabia-litteraturen
- 6.2.7 Historieforståelse
- 6.2.8 Etter 22.juli
- 6.2.9 Mer subtile hentydninger til konspirasjonsteorien
- 6.2.10 Kritikk av politisk korrekte og venstresiden generelt
- 6.2.11 Vold og borgerkrig

7. Konklusjon

8. Litteraturliste

1. Innledning

Dette er en masteroppgave i historie som tar for seg et samtidshistorisk tema. Jeg vil analysere hvordan en spesifikk konspirasjonsteori, Eurabia, har blitt forfektet i en norsk kontekst i tidsrommet før og like etter 22. juli 2011. «Eurabia» har en flerfoldig betydning. Det er et begrep som er satt sammen av «Europa» og «Arabia» som henviser til prosess og idé som peker på et forestilt fremtidig Europa som et muslimsk kalifat, samt en betegnelse på flere bøker med idéen som et bakenforliggende tema. Samtidig er det også en betegnelse på en konkret konspirasjonsteori. Denne konspirasjonsteorien har fått oppmerksomhet i media, i bevegelser på ytre høyre og hos enkeltaktører i flere land. Det henvises ofte til konspirasjonsteorien gjennom direkte sitering av Eurabia-teorien som hovedtematikk og idé, vel vitende om dens konspiratoriske innhold, men også gjennom henvisninger eller bruddstykker av den, i mer subtile former uten eksplisitte referanser til Eurabia.

Konspirasjonsteorien argumenterer blant annet med selektive tolkninger av viktige historiske hendelser i europeisk historie, og den har særlig blitt brukt blant bevegelser i det moderne ytre høyre. Derfor er det interessant å undersøke i hvilken grad disse konspiratoriske påstandene kommer frem i slike grupperes virkelighetsforståelse og ideologiske forankring. En av grunnene til at jeg vil skrive om denne konspirasjonsteorien i tidsrommet oktober 2008-2011 i en norsk kontekst er at den har fått mye å si i forståelsen av terrorangrepene 22. juli 2011, og dermed har den fått en betydning i en større nasjonal kontekst. Temaet er svært relevant fordi denne konspirasjonsteorien, og konspirasjonsteorier generelt, i sin ytterste konsekvens kan få alvorlige følger for både mennesker, grupper og demokratiet som institusjon.

Et standardverk for konspirasjonsteorien og dens idéer er boken *Eurabia: The Euro-Arab Axis* fra 2005.¹ Jeg vil henviser til denne boken som en av premissleverandørene for teorien og jeg vil se hvordan utvalgte norske aktører på ytre høyre har forfektet teorien og benyttet seg av denne typen konspiratorisk litteratur. Boken er skrevet av Bat Ye'or eller Gisèle Littmann som er hennes egentlige navn, og hun regnes som arkitekten bak denne konspirasjonsteorien. «Eurabia» og «Dhimmitude/Dhimmi» er to begreper hun bruker hyppig for å beskrive det hun og hennes meningsfeller mener er Vest-Europas evolusjon fra å gå fra en tradisjonell jødisk-kristen sivilisasjon til en post-jødiskkristen sivilisasjon. I denne evolusjonen mener Bat Ye'or

¹ Ye'or, *Eurabia: The Euro-Arab Axis* (Madison NJ: Farleigh Dickinson University Press, 2005a)

og hennes likesinnede at Vest-Europa har blitt, og kommer til å fortsette å være, underlagt det de anser som islamsk ideologi i fremtiden angivelig uten at Europas innbyggere merker dette.²

Historisk er *dhimmi* en betegnelse på mennesker som ikke var muslimer, men som tilhørte religioner av abrahamittisk opphav, jøder og kristne som levde under muslimsk styre. De ble beskyttet og subordinert, selv om de hadde en annen religion, fordi guden var monoteistisk og religionen hadde Abraham som stamfar. I Ye'or sine øyne blir dette begrepet i stede overført til begrepet *dhimmitude*, en tilstand hun mener europeere nå er under på grunn av en påstått pågående islamisering av Europa. Denne tilstanden gjør at europeere bukker under og til slutt vil ende opp i overgivelse til islamsk styre. Ye'or skriver i sin bok fra 2005 at det tydeligste tegnet i europeisk historie på at islam har fått fotfeste i Europa kom etter en oljeembargo i 1973 der europeiske og arabiske statsledere ble enige om et samarbeid (Euro-Arab Dialogue, EAD) for å få oljeeksporten til Europa i gang igjen, som muslimske stater i Nord-Afrika og Midtøsten hadde stoppet.³

Her laget, ifølge Ye'or, lederne et formelt samarbeid som er skjult for den europeiske befolkningen, som sikter på å etablere et fremtidig kalifat i Europa, Eurabia. Matthew Carr, en engelsk skribent, mener at konspirasjonsteorien med ideen om et samarbeid mellom islamske ledere og europeiske politikere, begynte som en obskur eller virkelighetsfjern konspirasjonsteori. Carr mener at den nå har forflyttet seg til å bli en farlig islamofobisk fantasi som har blitt alminneliggjort gjennom at noen historikere, avis kommentatorer og europeiske nyfascister har funnet en felles kjerne som forklarer et påstått angrep mot den bestående jødisk-kristne sivilisasjon og tradisjon i Vest-Europa.⁴ Trusler mot den europeiske sivilisasjon har vært en bekymring i kretser på ytre høyre i forskjellige former etter andre verdenskrig, og jeg vil videre i oppgaven argumentere for at konseptet «Eurabia» kan sees i denne sammenhengen.

1.1 Tema og avgrensning

I masteroppgaven vil jeg se på hvordan konspirasjonsteorien har figurert i en norsk kontekst i perioden oktober 2008 og ut 2011 hos aktører på ytre høyre. Jeg har valgt å se på organisasjonen SIAN (Stopp Islamiseringen av Norge, 2008-). Teoriens innvirkning hos

² Ye'or, «Dhimmitude: Jews and Christians under Islam», s.148-149

³ Ye'or, *Eurabia: The Euro-Arab Axis*, s. 9-10.

⁴ Carr, «You are now entering Eurabia», s.1

bloggeren Fjordman i perioden før terrorangrepene 22. juli og hans representasjon i Breiviks manifest har vært gjenstand for utvidet forskning etter 22.juli. Konspirasjonsteoriens tilstedeværelse i SIAN i samme tidsrom har ikke vært gjenstand for like mye forskning. I oppgaven vil jeg se i hvor stor grad SIAN forfekter Eurabia-konspirasjonsteorien gjennom inspirasjon, direkte sitering eller hentydninger til teorien. Konspirasjonsteoretisk tenkning kan være en trussel mot demokratiet. Konspirasjonsteorien «Eurabia» beskriver et idealsamfunn som vanskelig kan forenes med demokrati og demokratiske prosesser. Det er slående at denne teorien er særlig populær i en tid der tilliten til demokratiet er blitt svakere i flere europeiske land. Det er dermed ikke tilfeldig at konspirasjoner blusser opp igjen og nye skapes. Perioder preget av kriser og usikkerhet gir økt popularitet til konspirasjonsteorier generelt, og ofte uttrykker konspirasjonsteorier en akutt krisesituasjon som må responderes på med umiddelbar handling, slik som Eurabia-konspirasjonsteorien gir legitime argumenter for.

Jeg vil gjennom oppgaven prøve å vise at rasistiske, generaliserende og negative holdninger mot muslimer ikke er nytt historisk sett, men at det nå enklere spres gjennom internett, forumer og bloggmiljøer. Økningen i såkalte «war blogs» og antallet selverklærte «kontrajihadister» er to produkter av økende tilstedeværelse på internett. *War blogs* er internasjonale blogger og ble startet i USA i kjølvannet av 9/11. Den norske bloggeren «Fjordman» var spesielt aktiv i slike miljøer i årene før 2011. Kontrajihadisme er en samlebetegnelse på skribenter med islamofobiske uttalelser, og som ofte har anvendt materiale som spiller på blant annet konspirasjonsteorien Eurabia. Kontrajihadister er en selverklært løs betegnelse på mennesker som har funnet en felles kjerne mot islamsk jihadisme, som har sprunget ut fra forskjellige «war blogs», og som avholder årlige konferanser.⁵

Temaet jeg har valgt sammenfatter i noen grad med studiet av fascisme, som jeg vil redegjøre for i teorikapittelet, men jeg vil argumentere for at temaet er knyttet til studiet av det moderne ytre høyre. Samlebegreper som «populist radical right» (Cas Mudde), «extreme right» (Cas Mudde og Elisabeth Carter), og «radical populist right» (Hans-Georg Betz) blir brukt for å beskrive bevegelser på ytre høyre som opptrer i partilignende former. «Partifamilien» på ytre høyre er i samfunnsvitenskapen ansett på lik linje med kristenkonserverve, grønne, konservative eller sosialister. Begreper som «extreme right», «far right», «radical right»,

⁵ Enebakk, «Fjordmans radikaliserings», s.64

«anti-immigrant», «nativism» og «postfascism» har alle blitt anvendt i samme felt. Den nederlandske statsviteren Cas Mudde mener at den økende oppmerksomheten mot definisjoner og terminologi ikke har ført oss nærmere en konsensus når det gjelder hvilke begreper eller definisjoner som skal anvendes, men han karakteriserer «populist radical right» på norsk gjerne oversatt «ytre høyre» som det mest koherente.⁶

Som historiker er det relevant å utforske hvorvidt den historiske fascismen kan bidra til økt forståelse av disse gruppene eller bevegelsene, eller om disse bevegelsene på ytre høyre er helt nye fenomener som er separat fra studier av den historiske fascismen. Dehumanisering, stereotypisering og generalisering av grupper finnes også i den historiske fascismen, likevel mangler grupper som SIAN flere av kjennetegnene til den historiske fascismen. For eksempel er ikke autoritære, brutale forestillinger om å skape et omveltende nytt samfunn, voldsforherligelse eller imperialistiske tanker til stede i disse anti-islamske gruppene. Dette er en diskusjon jeg vil komme tilbake til i teoridelen av oppgaven. Generalisering av muslimer er likevel noe av det mest gjennomgående i konspirasjonsteorien. Islam blir beskrevet som og redusert til én enhetlig voldelig politisk ideologi, og ikke en religion. Ye'or skriver at muslimer i bunn og grunn bare er produkter av en 1400 år lang islamsk kamp om å opprettholde kontroll over Europa, og at den enkelte muslim ikke er klar over denne «sannheten» selv.⁷ Fjordman kan også sies å være enig i dette basert på artiklene han har publisert.⁸ En som ble inspirert av Fjordmans betraktninger er terroristen bak 22. juli, Anders Behring Breivik.⁹ Breiviks plan var å starte en kontinental europeisk borgerkrig som ville lede til en etnisk rensing av muslimer i Norge og Europa.¹⁰ I norsk kontekst mente han at Arbeiderpartiet var en del av de han kaller «kulturmarxister» på venstresiden av politikken, som tillot og la grunnlaget for en økende innvandring og dermed påbegynnelsen av et fremtidig «Eurabia».

Breivik mente at et kommende Eurabia primært var lagt til rette gjennom et planlagt multikulturalistisk (kulturmarxistisk med hans egne ord) politisk prosjekt. Han mente at Arbeiderpartiet i hovedsak hadde stått for denne politikken gjennom inkludering av flere

⁶ Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe* (Cambridge: Cambridge University Press, 2007), s. 11-12

⁷ Ye'or, *Eurabia: The Euro-Arab Axis*, s.239

⁸ Enebakk, «Fjordmans radikaliserings», s.62

⁹ Sørensen, «Ideologi og galskap», s.27

¹⁰ Breivik, *2083-A european declaration of independence*, kap.3.138, s.1301 og kap.3.140, s.1309

kulturer, og at de gjennom denne politikken tillot en økende innvandring i sin regjeringstid. Breivik og flere andre anti-islamister, som SIAN, mente dette hadde ødelagt det norske samfunnet og den europeiske sivilisasjonen som helhet. Han var overbevist om at en fremtidig borgerkrig ville kumulere i et nytt «Battle of Vienna». Her referer han til et historisk slag som fant sted i 1683, der tysk-polske styrker sto imot en invasjon fra det osmanske riket. Miljøer som SIAN som er knyttet til, den kontrajihadistiske bevegelsen, mener at dette slaget er et viktig symbol på Europas mangeårige kamp mot islam, og at dette var et slag som gjorde at Europa ikke havnet under muslimsk overherredømme. Breivik mener at et lignende slag vil gjenta seg en gang innen år 2083 på bakgrunn av at han da tenker at Europa har blitt et Eurabia.¹¹ En av de mest sentrale nettsidene for kontrajihadister «www.gatesofvienna.org»¹², der både Breivik og Fjordman var aktive, har navnet sitt fra dette slaget. Flere forskere påpekte raskt etter terrorangrepet i 2011 at Breivik i stor grad brukte andres artikler, blant annet plagiat av flere av artiklene til Fjordman i sitt eget manifest.

Den eneste gruppen av ideologisk inspirasjonen Breivik spesifikt nevner er «Vienna School of Thought», som består av «en blanding av ulike konservative og tradisjonalistiske retninger».¹³ Han nevner at representanter for denne skolen er Bat Ye'or, Robert Spencer og Fjordman. Skolen er hans egen oppfinnelse og manifestet innbefatter også en beskrivelse av denne påståtte skolen. Skolens navn er hentet fra det tilhengerne ser på som det viktigste slaget i europeisk historie, slaget ved Wien i 1683.¹⁴ Selv om dette er en skole funnet på av Breivik selv, er flere av forfatterne Breivik nevner er likevel knyttet sammen av en felles kontrajihadistisk front. I kjølvannet av terrorangrepet 22. juli 2011 gikk SIANs sentrale lederskap ut og ga offentlig støtte til Breiviks ideer, mens de tok avstand fra hans handlinger.¹⁵ Daværende leder i SIAN, Arne Tumyr, ble også kalt inn som vitne i rettssaken mot Breivik, av Breiviks advokat Geir Lippestad. Derfor vil jeg i analysedelen se om SIAN

¹¹ Breivik, 2083, kap. 3.131, s.1289

¹² Fjordman har skrevet flere tekster med klart Eurabia-konspiratorisk innhold på flere *war blogs* som «Gates of Vienna». Nettsidens navn er hentet fra «slaget ved Wien» i 1683. Nettsiden ble lansert 9.oktober 2004 av dataprogrammereren Edward May/Baron Bodissey og hans kone Ceara. Begge er kristne med en tydelig markert støtte til Israel og jødernes sak, og på GOV blir beleiringen av Wien i 1683 sett i sammenheng med krigen mot terror og kampen mot islamisering av USA i dag.

¹³ Breivik, 2083, s.1233

¹⁴ Breivik, 2083, s.1233

¹⁵ Bangstad, «Islamophobia: What's in a name?», s.55

også hentydet til, brukte begreper fra, eller anvendte teorien i forskjellige former i det aktuelle tidsrommet. Målet med oppgaven er å vise at dette ikke var ideer som Breivik sto alene om før angrepet i 2011, og undersøke hvordan og hvorvidt andre norske aktører forfektet ideer som henspiller på Eurabia-konspirasjonsteorien i samme tidsrom.

1.2 Problemstilling

Problemstillingen min er følgende:

Hvordan har norske aktører på ytre høyre fremstilt konspirasjonsteorien Eurabia før og i tiden rundt terrorangrepene 22.07.2011?

Motivasjonen for oppgaven er som nevnt å se hvordan andre aktører på ytre høyre, foruten om Breivik, forfektet denne konspirasjonsteorien i tiden fra oktober 2008 til terrorangrepene i 2011 og ut samme år, og i hvilken grad de gjorde dette. I utvalget av aktører har jeg valgt SIAN som hovedaktør, som ansees for å være høyre-radikal av de fleste forskere. Jeg vil også gjøre min egen analyse av SIAN i lys av relevant teori. For å svare på dette vil jeg se hvordan og i hvilken grad bøker, artikler, begreper, tekster og blogginnlegg som omhandler Eurabia-konspirasjonen, Eurabia-litteratur, og tanker som er tilgrenset til teorien, figureerte på deres nettside mellom oktober 2008 og ut året 2011. Det er få studier som fokuserer på hvordan SIAN forfektet slike idéer før og i månedene etter 22. juli 2011 og i hvilken grad de refererer til konspirasjonsteorien. Det er derimot mye litteratur om Fjordman og hans aktiviteter på nettfora som et sammenligningsgrunnlag.

Oppgavens problemstilling og tematikk er av historiefaglig relevans fordi den ser hvordan konspirasjonsteorien hadde relevans i en gruppe som har noe av de samme islamofobiske forestillingene som Breivik i årene før 2011. Det vil derfor også være av relevans å vise til hvordan Breivik anvendte teorien, med henvisninger til den gjennom plagiater av Fjordmans tekster, men også en særegen ekstrem og utpreget voldelig versjon av teorien, som til slutt fikk fatale følger. Gjennom en historisk rekonstruksjon av artiklene til SIAN vil jeg få et historisk perspektiv som kan vise kontinuitet eller ikke i deres holdninger, samt i hvilken grad de gjorde bruk av konspirasjonsteorien. Om en skal analysere hvordan Eurabiakonspirasjonen ble forfektet i en norsk kontekst før 22. juli 2011 kommer en ikke utenom å se på hvordan den er knyttet sammen i en større ideologisk sammenheng, og derfor anser jeg det som nødvendig å se på hvordan bevegelser på ytre høyre i Norge har utviklet seg i et historisk perspektiv.

2. Historisk bakgrunn

Grupper og bevegelser på ytre høyre har endret seg de siste 10-15 årene, både i Europa og i Norge. På 1990-tallet var det særlig rasistiske ungdomsgjenger, såkalte «Boot Boys» og nynazistiske «skinheads» som preget denne gruppen i Norge. På en side har disse gruppene i nyere tid i stor grad flyttet over på internett og i diverse nettfora, ofte i mer organiserte grupper og strukturer enn før. På en annen side gjør samling rundt nettsider at de også kan være mindre organiserte og løsere strukturert, men at de likevel kan finne tilhørighet og kommunisere med likemenn. Deltagerne i disse gruppene er ofte eldre og ytrer seg åpnere enn før.¹⁶ I norsk ekstremismeforskning har det vært noen tidsperioder, grupperinger og lokalsamfunn som har vært gjenstand for utvidet forskning, mens det har vært vesentlig mindre forskning på andre perioder og miljøer. I perioden fra 1991 til 2001 var det inngående studier i nynazistgrupper og i raserevolusjonære grupper av forskere som Katrine Fangen, Tore Bjørgo og Yngve Carlsson, mens det var lite forskning på innvandringsfiendtlige miljøer i Norge mellom 2002 og frem til terrorangrepene i 2011.¹⁷ Dermed er utviklingen av grupper og miljøer, som SIAN som startet sitt virke i det tidsrommet, dekket av mindre empirisk forskning.

Organisert innvandringsmotstand i grupper vokste frem fra slutten av 1980-tallet i Norge. Etableringen av Folkebevegelsen Mot Innvandring (FMI) markerte et startpunkt for grupper med et innvandringsfiendtlig fokus, selv om disse var marginale. Disse bevegelsene stod ofte frem med en høyreekstrem og voldsfremmende retorikk mot innvandrere, særlig fremført av lederen for FMI, Arne Myrdal. For FMI var fokuset på innvandrere generelt, men i løpet av de siste 15 årene har fokuset i innvandringsfiendtlige grupper dreiet seg mot islam. Mennesker og grupper som utviser islamfiendtlighet er ikke lenger bare representert med marginale grupper og organisasjoner, men går langt inn i den politiske debatten.¹⁸

Om en ser på det store nasjonale narrative, kan en hevde at den norske selvanskuelen bar preg av Norge som en etnisk og kulturell homogen nasjonalstat. Sent på 1960-tallet var konsensusen rundt å oppfatte de få muslimene som hadde ankommet landet først og fremst som arbeidsmigranter og ikke som muslimer. Disse kom fra Pakistan, Tyrkia og Marokko.

¹⁶ Bjørgo, *Høyreekstremisme i Norge* (PHS Forskning, 2018), s.11

¹⁷ Magnæs Gjelsvik og Bjørgo, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.29.

¹⁸ Magnæs Gjelsvik og Bjørgo, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.35

Senere, fra og med 1980-tallet, kom familier som flyktninger fra Iran, Irak og Somalia med sine familier. Disse ble ikke ansett som muslimer før på 1990-tallet i den offentlige diskursen. I sammenheng med dette har det fra 1987 av vært en stigning i oppslutning rundt høyrepopulistiske partier, samt en økende anti-innvandringsdiskurs i Norge.¹⁹ Ved slutten av 1990-tallet gikk aktiviteten på ytre høyre i økende grad over til internett. Dermed ble også nye personer tiltrukket. Det var ikke lenger sosialt mistilpassede ungdom, som i «Boot Boys», men mer skolerte deltagere. Videre rettet ikke grupper seg mot en norsk offentlighet, men også mot et internasjonalt bloggmiljø og utvidet med dette målgruppen fra bare nordmenn til å omfatte hele den vestlige kulturen.²⁰

2.1 Organisasjoner mot innvandring og islamisering

1980-, og 90-tallet var preget av to hovedbevegelser på ytre høyre i Norge. Den første bevegelsen var flere innvandreriendtlige organisasjoner, som nevnte FMI og Norge Mot Innvandring (NMI). Den andre hovedbevegelsen var mer preget av nynazisme gjennom eksplisitt rasisme og raserevolusjonært tankegods.²¹ FMI var den første større organisasjonen som ble opprettet spesifikt for å «stoppe den fremmedkulturelle innvandringen til Norge»²², og ble stiftet i 1987 i Haugesund. Fellesnevneren var et narrativ som bygget på en analogi der den påståtte masseinnvandringen til Norge av flyktninger hovedsakelig fra Afrika og Asia fremstiltes som en «invasjon» på linje med Nazi-Tysklands invasjon i 1940. Administrasjonen i Norge som godtok dette ble fremstilt som landssvikere.²³

Det ble også etablert flere høyre-radikale politiske partier fra 1970-tallet, som i en tradisjonell forståelse av venstre-høyre politisk akse kan plasseres lengre til høyre enn for eksempel dagens Fremskrittspartiet (FrP). Norsk Front og Nasjonalt Folkeparti ble dannet i denne perioden. Andre eksempler er Jack Erik Kjus parti Hvit Valgallianse i 1997. De ble raskt avskrevet på grunn av rasistiske ytringer, som tvangssterilisering av adoptivbarn og såkalte «fjernkulturelle» innvandrere dersom de ikke ville la seg deportere fra Norge.²⁴ Demokratene er det eneste høyre-radikale partiet som har fått inn flere kommunestyrerepresentanter. Partiet

¹⁹ Bangstad, «Islamophobia: What's in a name?» s.15

²⁰ Sørensen og Brandal. *Det norske demokratiet og dets fiender 1918-2018* (Oslo: Dreyers Forlag, 2018), s.257

²¹ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.41

²² FMI, *Hva er FMI*, 1.8.2010

²³ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.92

²⁴ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.106

ble stiftet i 2002 av Vidar Kleppe og Jan Simonsen, etter at de brøt ut fra FrP. De har også uttalt seg om den påståtte kommende borgerkrigen og oppgjøret med såkalte landssvikere som lar muslimene overta landet. I tillegg har de tette relasjoner med SIAN. Flere personer har tillitsverv i begge organisasjonene.²⁵

Bjørge og Magnæs Gjelsvik gir en sammenfattende beskrivelse av hvordan ulike høyreekstreme og radikale innvandrings- og islamkritiske miljøer og organisasjoner har utviklet seg i Norge seg fra slutten av 1970-tallet. De beskriver den historiske utviklingen etter Benjamin Teitelbaums inndeling i tre typer radikal nasjonalisme.²⁶ Den første gruppen er raserevolusjonære nasjonalister. De definerer raserevolusjonære nasjonalister som nynazister i norsk kontekst eksemplifisert av Norsk Front, Nasjonalistmiljøet, Boot Boys, Vigrid og Den nordiske motstandsbevegelsen. Disse blir betegnet som klassiske høyreekstremister og avstår ikke fra vold som et mulig virkemiddel. Disse bevegelsene forfektet at rase er en essensiell identitet, og at den hvite (eller ariske) rase har større verdi enn andre raser. De fleste av deltakerne i disse nynazistiske bevegelsene er lite ideologisk bevisste, og har nazismen mer som stil og identitetsmarkør heller enn ideologisk overbevisning.²⁷

Den andre gruppen blir definert som kulturnasjonalister. Disse blir gjerne omtalt som innvandringsmotstandere, anti-islamister eller islamkritikere. Norske eksempler er Folkebevegelsen Mot Innvandring (FMI), Norge Mot Innvandring (NMI), Stopp Islamiseringen av Norge (SIAN), Norwegian Defence League (NDL), PEGIDA, Demokratene og i mer moderat utgave, Fremskrittspartiet. Her finner jeg mitt forskningsobjekt for masteroppgaven, SIAN. Gruppene opererer i hovedsak innenfor demokratiets rammer og tar avstand fra vold, og derfor kan de fleste av disse defineres som høyreradikale. Et kjennetegn er at de ikke er opptatt av rasemessige forskjeller, men heller tar for seg kulturelle forskjeller, og da særlig mellom islam og kristendommen. De legger også vekt på den europeiske sivilisasjon som de anser som en jødisk-kristen sivilisasjon historisk sett. Disse gruppene kan i prinsippet, men ikke alltid, akseptere at personer av en annen etnisk og kulturell opprinnelse kan assimileres inn i norsk kultur og bli «en av oss». I SIAN sitt tilfelle vil det si at de mener at muslimer må kvitte seg med islam som «ideologi» for å kunne

²⁵ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.107

²⁶ Teitelbaum, *Lions of the north; Sounds of the New Nordic Radical Nationalism* (Oxford: Oxford University Press, 2017)

²⁷ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.27.

assimileres. I de siste årene har miljøene omfavnet mer liberale verdier som kvinners og homofiles rettigheter, som er verdier de mener er truet av en pågående islamsk invasjon av Europa.²⁸ Et sentralt spørsmål som jeg vil komme tilbake til er hva denne dreiningen kommer av, og hvorvidt den er reell eller er et ledd i en kommunikasjons- og promoteringsstrategi som skal gjøre gruppene mer allment aksepterte.

Etnonasjonalister er den tredje gruppen beskrevet av Teitelbaum. I en norsk kontekst er disse eksemplifisert ved løse bevegelser som blant annet Identitær- og Alt-right bevegelsen, nettsider som Ekte Nyheter og partier som Hvit Valgallianse og Alliansen. Disse gruppene unngår helst å snakke om rase, men snakker heller om etnisk identitet. De hevder at alle etnisiteter er likeverdige (etnisk pluralisme), men at de må holdes adskilt for å utvikle sine særtrekk, og argumenterer derfor med at blanding av kulturer og assimilering er skadelig. Sammenlignet med kulturnasjonalister tar etnonasjonalistene avstand fra sentrale liberale verdier, og fremmer et konservativt syn på kjønnsroller, ifølge Teitelbaum. Vanligvis tar slike grupper avstand fra politisk vold. Likevel bryter de med liberaldemokratiske kjerneverdier som menneskerettigheter, likestilling og demokrati vil man kunne diskutere om slike grupper ligger helt i grenseland til ekstremisme.²⁹ Det samme kan en i en noen grad si om SIAN om deres holdninger og beskrivelser av muslimer. Dette vil jeg komme tilbake til i analysedelen.

2.2 SIAN

Der FMI har vært imot innvandring av såkalte «fremmedkulturelle» og etter hvert «rasefremmede», har SIAN hatt en tydeligere anti-islamsk profil. SIAN som en medlemsorganisasjon ble dannet 16. februar 2008 i sammenheng med at de knyttet seg til SIOE (Stop the Islamisation of Europe)-nettverket. Organisasjonen har sprunget ut fra den tidligere Aksjonskomiteen mot bønnerop, som startet opp våren 2000, som senere endret navn til Forum mot Islamisering (FOMI) og deretter ble til SIAN. Organisasjonen ble startet av Arne Tumyr og har siden oppstarten vært en av de tydeligste anti-islamske aktørene på ytre høyre i Norge. Ifølge deres hjemmeside og vedtekter er målet deres å informere om islam som

²⁸ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.28.

²⁹ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.28.

politisk ideologi, og de ikke anerkjenner islam som en religion.³⁰ De prøver også å belyse det de hevder er en pågående islamisering av Norge.

Flere forskere har hevdet at SIAN i flere år har støttet konspirasjonsteorier om en muslimsk sivilisasjonsovertagelse som gir klare referanser til hva som blir forfektet i Eurabia-konspirasjonsteorien. I flere artikler har SIAN sammenlignet islam med nazismen og beskrevet det som en fiendtlig okkupasjonsmakt. Selv om det sjelden oppfordres til voldsbruk på deres nettside, har dette forekommet. Dette vil jeg komme tilbake til i analysedelen. SIAN er som nevnt en del av et større internasjonalt nettverk av lignende organisasjoner (SIOE), og på organisasjonens hjemmeside er det flere linker til saker fra internasjonale kontrajihadistiske sider og anbefalinger av bøker av forfattere knyttet til denne bevegelsen.

SIAN var i perioden 2007 til 2014 ledet av Arne Tumyr. Tumyr har vært redaktør i flere lokalaviser og hatt ledende verv i Human-Etisk Forbund. Tumyr har tidligere kritisert kristendom og jødedom, men hans islamkritikk har til dels vært hatsk. Som organisasjon står SIAN også for en krass islamkritikk og særlig i årene da Tumyr var leder. Flere kommentatorer i den offentlige diskursen har tatt til orde for at SIAN burde blitt betegnet som høyreekstreme. Om en følger vedtektene til SIAN kan bevegelsen neppe betegnes som høyreekstrem. De betegner seg selv som en liberal menneskerettighetsbevegelse, men SIAN er en mangfoldig bevegelse som strekker seg fra medlemmer som er tradisjonelle høyreekstremister, til medlemmer som mener at islam bryter med menneskerettigheter og likestilling.³¹ Ifølge et intervju med Tumyr i Stavanger Aftenblad fra 1. juli 2011 hadde SIAN på det tidspunktet rundt 3000 medlemmer. Da han i samme intervju ble spurt om han kan kunne vise til at disse tallene var korrekte, gjennom medlemslister, sa han at det er ikke var mulig av hensyn til sikkerheten til medlemmene.³² Per 14. mai 2021 har SIAN ca. 10800 følgere på Facebook, men disse følgerene må antas å være ikke aktive i organisasjonen.

2.3 Kontrajihadisme

Kontrajihadisme er et begrep som vil bli brukt gjennomgående i min oppgave. Dette begrepet har oppstått i bevegelser i det moderne ytre høyre-landskapet. Begrepet beskriver en anti-

³⁰ SIAN, 24.3.2013

³¹ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av høyreekstremisme i Norge», s.99

³² Stavanger Aftenblad, «Advarer mot islamister»

islamsk bevegelse i kjølvannet av terrorangrepene i USA 9/11. I all hovedsak har dette segmentet innen ytre høyre fått fotfeste i amerikanske og deretter europeiske internettmiljøer gjennom «war-blogs» som kom etter 9/11, men de har også hatt fysiske møter og konferanser i bevegelsen.³³ Dette miljøet ga seg selv navnet kontrajihadister, og selve begrepet dukket i ulike sammenhenger utover 2000-tallet, men ble satt under en konferanse arrangert i Brussel i oktober 2007 arrangert av Edward May under pseudonymet Baron Bodissey.³⁴ Kontrajihadistiske enkeltpersoner eller grupper er kjennetegnet av at de anti-islamske standpunktene de forfekter er preget av konspirasjonsteorier knyttet til en påstått islamisering eller arabisering av Europa, som «Eurabia-teorien» ligger som et premiss for, samt en utpreget motstand mot multikulturalisme.³⁵

«War blog»-miljøer på nettsteder var i seg selv verken høyreekstremt eller høyreradikalt, men med grunnlag i det vokste det frem flere internettmiljø som var inspirert av flere ulike ideologiske impulser. I miljøet forfektes det ofte at Europa er under okkupasjon og at det skjer med myndighetens godkjenning. De spiller også ofte på en følelse at vi befinner oss i slutten av en tidsepoke og at en katastrofe er på vei.³⁶ Kontrajihadismen er ikke en ideologi i seg selv, men kan grovt sett bli definert som en internettideologi. Det nærmeste man kommer et ideologisk manifest er en tekst publisert av Baron Bodissey på nettstedet Gates of Vienna i 2009, som er oversatt til flere europeiske språk.³⁷ Dette manifestet utviser ifølge Martha Hannus fire sentrale forestillinger innenfor kontrajihadismen. Først er det oppfatningen om at islam er en politisk ideologi, dernest er forestillingen om en dyptgående konspirasjon mellom den europeiske eliten og muslimske land-oftest referert til som Eurabia. Den tredje forestillingen er om en demografisk bombe, der muslimer føder flere barn enn de øvrige folkene i Vesten. Den fjerde forestillingen skiller allmenne islamofobiske grupper fra de som hører til kontrajihadismen, og er støtten til Israel og holdninger mot antisemittisme.³⁸ SIAN er ikke tydelig for Israel, men heller ikke imot, og viser i noen artikler støtte til dem i kampen mot islam og Palestina. Kontrajihadisme som begrep vil først og fremst opptre gjennom denne

³³ Hannus, «Counterjihadrørelsen- en del av den antimuslimske miljön», s.4

³⁴ Enebakk, «Fjordmans radikaliserings», s.63-64

³⁵ Strømmen, *Den sorte tråden: europeisk høyreradikalisme fra 1920 til i dag* (Trondheim: Cappelen Damm AS, 2013), s.23

³⁶ Hannus, «Counterjihadrørelsen- en del av den antimuslimske miljön», s.4

³⁷ May, «The Counterjihad-manifesto»

³⁸ Hannus, «Counterjihadrørelsen- en del av den antimuslimske miljön», s.4

masteroppgaven som en samlebetegnelse på en retning som la mye av grunnlaget for spredning av Eurabia-konspirasjonsteorien med nettsteder linket til bevegelsen.

Breivik var sterkt ideologisk inspirert av den internasjonale kontrajihadistiske bevegelsen. Det er likevel viktig å påpeke at han gjennomførte de to terroraksjonene på egenhånd, selv om at han forsøkte å gi inntrykk av at han var en del av en større organisasjon, Knights Templar, som i etterforskningen etter angrepene viste seg å være falskt og uten andre medlemmer. Breivik var innom en rekke anti-islamske nettsteder og skribenter og han var også selv aktiv med innlegg på norske anti-islamske nettsteder, men ingen av aktivistene på disse sidene visste om hans terrorplaner så vidt vi vet.

3. Eksisterende litteratur.....

I kjølvannet av angrepet 22.juli 2011 kom det som nevnt frem at terroristen Anders Behring Breivik var sterkt inspirert av Fjordman og andre kontrajihadister, samt at han hadde Eurabia-konspirasjonsteorien som et ideologisk bakteppe for angrepet. En rekke forskere har allerede undersøkt dette temaet og jeg ønsker å bygge videre på deres arbeider. Jeg akter å bidra til dette forskningsfeltet ved å se på hvordan SIAN produserte og produserte konspiratoriske forestillinger som ligner på Eurabia-konspirasjonsteorien i perioden mellom oktober 2008 og 2011.

Sosialantropologen Sindre Bangstad har identifisert at det i norsk kontekst har vært flere varianter av Eurabia-konspirasjonsteorien og forfattere med like forestillinger om et fremtidig Eurabia både før og etter 22.juli 2011. Dette har bl.a. forekommet gjennom kristenkonservere aviser og taler, uttalelser fra SIAN og FMI, gjennom enkelte FrP-representanter, på Fjordmans blogg, i Hege Storhaugs bøker, gjennom organisasjonen Human Rights Service og deres nettside, og ikke minst i Breiviks manifest *2083: A European Declaration of Independence* som noen norske eksempler.³⁹ Bangstad har skrevet om Eurabia i Norge og islamofobi gjennom artiklene «Eurabia Comes to Norway» fra 2013⁴⁰ og «Islamophobia: What's in a name?» fra 2016.⁴¹ Gjennom sitt arbeid viser Bangstad at SIAN i en norsk kontekst har bidratt til en lokal artikulasjon og et forsvar av Eurabia som idé uten å gå inn i eksplisitte artikler med konkrete eksempler fra deres nettsider.

³⁹ Bangstad, «Eurabia Comes to Norway», s.386

⁴⁰ Bangstad, «Eurabia Comes to Norway»

⁴¹ Bangstad, «Islamophobia: What's in a name?»

Mye av det samme grunnlaget skriver også forfatteren Øyvind Strømmen om i bøkene *Det mørke nettet: om høyreekstremisme, kontrajihadisme og terror i Europa* fra 2011⁴² og *Den sorte tråden: Europeisk høyre-radikalisme fra 1920 til i dag* fra 2013.⁴³ Strømmen har gjort mye dyptgående arbeid på nettstedet der høyreekstreme og høyre-radikale har utvekslet sine tanker og han setter disse tankene og ideologien til Breivik inn i en større ideologisk sammenheng. Annen litteratur som beskriver Eurabia er artikkelen «You are now entering Eurabia» fra 2006⁴⁴ skrevet av Matt Carr, som blir viktig for min masteroppgave da den gir et fylldig bilde av hvordan den har opptrådd uten påvirkning fra terrorangrepene i 2011. Et problem med disse er at de ikke er akademisk forankret på samme måte som Bangstad for eksempel er, da Carr og Strømmen er journalister og kommentatorer. Statsviteren Marta Hannus med rapporten «Counterjihad-rörelsen- en del av den antimuslimska miljön»⁴⁵ skrevet for Expo Research i Sverige poengterer også bruken av noen av begrepene fra islamsk teologi i en kontrajihadistisk fortolkning, og trekker frem noen felles ideologiske punkter for kontrajihadister. Likevel går denne rapporten heller ikke spesifikk inn i materialet hos SIAN, selv om den tar for seg mange lignende bevegelser i Norge og Europa. Det samme kan en si om boken *Motgift: akademisk respons på den nye høyreekstremismen*⁴⁶ som tar for seg flere artikler skrevet av forskere som avkrefter myter i manifestet til Breivik og andre kontrajihadistiske utsagn i kjølvannet av angrepene 22. juli. Sistnevnte bok er redigert av Sigve Indregard, som også er journalist likt som Strømmen. Dette kan vise til at det er større rom for at historikere i større grad kan gå inn i slike temaer med nye perspektiver.

Forskningslitteratur om konspirasjonsteorier vil anvendes i det teoretiske grunnlaget for oppgaven. De siste årene har det vært en økende interesse for konspirasjonsteorier og Asbjørn Dyrendal og Terje Emberland har gitt ut *Hva er konspirasjonsteorier?*⁴⁷ så sent som i 2019, som viser at konspirasjonsteoriens aktualitet har økt i kjølvannet av terrorangrepet 22. juli 2011 og med populariteten til blant annet til fenomenet «Fake News». Boken *Conspiracy theories and the Nordic Countries* redigert av Anastasya Astapova kom ut i januar 2021, og

⁴² Strømmen, *Det mørke nettet: Om høyreekstremisme, kontrajihadisme og terror i Europa* (Oslo: Cappelen Damm AS, 2011)

⁴³ Strømmen, *Den sorte tråden*.

⁴⁴ Carr, «You are now entering Eurabia»

⁴⁵ Hannus, «Counterjihad-rörelsen- en del av den antimuslimska miljön»

⁴⁶ Indregard (red.) *Motgift. Akademisk respons på den nye høyreekstremismen* (Oslo: Flamme forlag og Forlaget Manifest: 2012).

⁴⁷ Dyrendal og Emberland, *Hva er konspirasjonsteorier?* (Oslo: Universitetsforlaget, 2019)

beskriver hvordan konspirasjonsteorier i nordiske land har vist seg historisk og hvordan globalisering og amerikansk innflytelse har forårsaket en økende konspiratorisk tilstedeværelse i det norske samfunn og blitt alminneliggjort. Deres funn bidrar til å forstå hvordan Eurabia-konspirasjonsteorien har fått fotfeste hos SIAN i perioden 2008-2011, men er likevel noe overfladisk i analysenivå for mitt studieobjekt, da den ser på konspirasjonsteorier i samfunnet som helhet og ikke går inn spesifikt i hvordan de har fungert hos bevegelser på dagens ytre høyre.

Boken *The Nature of Fascism* av Roger Griffin fra 2006 om fascismens historie og fascistisk ideologi vil refereres til i teoridelen i masteroppgaven. Øystein Sørensen, Bernt Hagtvet og Bjørn Atle Steine har skrevet boken *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa* i 2012⁴⁸, som er viktig for masteroppgaven da den blant annet gir et historisk overblikk over hvordan høyreekstremisme og høyre-radikalisme har utviklet seg historisk, og hva status var for forskning på slike ideer og bevegelser i 2012. Sørensens kapittel om Breivik manifest og Vidar Enebakk og hans kapittel i denne boken om Fjordman og hvordan han opererte i diverse høyreekstre nettfora blir dermed interessant for min masteroppgave. Tore Bjørgo var redaktør for rapporten *Høyreekstremisme i Norge*⁴⁹ fra 2018 skrevet for PHS og har flere delkapitler som er relevant for denne masteroppgaven for å forklare anti-islamske grupper har vært historisk i Norge. I tillegg er den relevant teoretisk gjennom teorier om konspirasjonsteorier presentert av Terje Emberland og Cora Alexa Døving. Bidragene til Bjørgo m.fl. og Sørensen, Hagtvet og Steine blir viktige for å plassere SIAN inn i konteksten til anti-islamske bevegelser i Norge og Europa historisk sett, selv om de ikke går inn i Eurabia-konspirasjonsteorien hos SIAN spesifikt.

4. Teori

Et relevant spørsmål når det gjelder den større historiske konteksten til konspirasjonsteorien. For å undersøke dette anser jeg det som relevant å gå gjennom hvordan bevegelser og grupper i det moderne ytre høyre har blitt definert og teoretisert. I tillegg vil det være nyttig å se om SIAN kan knyttes til analytiske begreper som høyreekstremisme og fascisme eller om disse begrepene ikke egner seg til å anvende om dem.

⁴⁸ Sørensen, Hagtvet, Steine (red.) *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa* (Oslo: Dreyers forlag, 2012)

⁴⁹ Bjørgo (red.), *Høyreekstremisme i Norge*

4.1 Fascisme

Hvordan en skal forstå fascisme ble satt på dagsorden med totalitarismeforskningen som en vitenskapsgren i 1950-årene. I historiefaget er det noen tolkninger som har fått større fotfeste og er mer brukte enn andre. En av de mest kjente definisjonene av fascisme kommer fra Roger Griffin, professor i moderne historie ved Oxford. Hans definisjon av fascisme fra 1991 er som følger: «a genus of political ideology whose mythic core in its various permutations is a palingenetic form of populist ultra-nationalism».⁵⁰ Griffins definisjon understreker at fascismen er en politisk ideologi, og at de som tror på en slik ideologi deler noen felles mytiske oppfatninger. Han definerer fascisme som «palingenetic», som består av de to latinske ordene «palin» (fornye eller igjen) og genesis (lage, fødsel). Sammen blir de til gjenfødelse, og Griffin sammenligner dette med når en fønix reiser seg opp fra asken. Metaforen med fønixen kan brukes historisk for å referere til en periode i historien med forfall for deretter å bli fulgt av en ny start fra ruinene til samfunnet som er i ferd med å kollapse. Griffin mener at metaforen også kan brukes i en moderne kontekst ved å referere til et gammelt samfunn, som det vest-europeiske samfunn, og en tro på at en omveltende ny epoke er i emning.⁵¹ Griffin identifiserer kjernen i den fascistiske myten som en tro på at dagens mennesker lever på kanten av et historisk vendepunkt. Vendepunktet vil snu når korrupsjon, anarki og dekadanse har nådd sitt maksimale punkt i et samfunn, og først da vil en ny orden eller epoke komme. Han mener at denne gjenfødselen vil oppstå som en fødsel av nye ideer og ikke bare en renessanse av tidligere storhetsdager.⁵²

«Populist-ultra nationalism» er siste delen av Griffins definisjon. Han definerer populisme som en politisk makt som baserer seg på folket og folkets makt som base for legitimitet. Ultra-nasjonalisme referer til to typer nasjonalisme som går forbi det som er kompatibelt innenfor en liberaldemokratisk diskurs og dets institusjoner, fordi «ultra» ifølge Griffin referer til anti-demokratiske tillegg, som også er kjernen i høyreekstreme bevegelser. Begrepet gir antydninger til ideen om nasjonen som en høyere rasemessig historisk og naturlig orden, som utelukker fremmede elementer i nasjonen. Denne naturlige ordenen kan ifølge fascistisk politisk ideologi bli kontaminert av elementer som immigrasjon og blandingen av forskjellige raser gjennom ekteskap og samboerskap. Dette har det ifølge

⁵⁰ Griffin, *The Nature of Fascism* (London: Routledge, 2006), s.28

⁵¹ Griffin, *The Nature of Fascism*, s.24

⁵² Griffin, *The Nature of Fascism*, s.35

fascistisk ideologi blitt tilrettelagt for gjennom liberal individualisme, internasjonal sosialisme og fremmede makter som har kommet gjennom det moderne samfunn. Ved å sette sammen «palingenetic» og populistisk ultra-nasjonalisme får man et presist politisk konsept for å beskrive en prosess som leder samfunnet til randen av destruksjon.⁵³

Det er flere forskere som hevder at fascismen er et historisk fenomen som må tolkes i lys av sin kontekst og ikke kan tas ut av Europa i mellomkrigstiden, men også flere som understreker at fascismens ideologiske røtter har blitt videreutviklet etter 1945 som opposisjon mot modernisering i det vestlige samfunn.⁵⁴ Roger Griffin mener at vi nå er inne i en post-fascistisk tid, en tid der partiene som tradisjonelt sett har vært forbundet med en sterk leder eller diktator er forbi, og at tidligere fascistiske partier etter andre verdenskrig har måttet endre ideologi og strategi for å overleve. De har gjort dette for å fungere i et nytt politisk klima som seriøse aktører i en liberaldemokratisk diskurs. Griffin mente at tapet av det historiske klimaet som skapte fascismen i mellomkrigsperioden produserte to hovedstrategier for å holde drømmen om «palingenesis» i live; internasjonalisering og metapolitisering.⁵⁵ Begreper fra fascismeforskningen er brukt for å beskrive aktører som samfunnsvitenskapen definerer som ytre høyre, og har blitt systematisert i stor grad av teori og begrepsapparat utarbeidet av statsvitere de siste årene, samtidig som deres begrepsapparat er nyttig å bruke når en studerer samtidige bevegelser som SIAN er.

4.2 Dagens ytre høyre

Den ideologiske bakgrunnen for mange av bevegelsene som forfekter anti-islamisk tankegods som er relevant for min oppgave, har bakgrunn i det Cas Mudde kaller den tredje bølge av høyreekstreme og høyre-radikale bevegelser i Europa.⁵⁶ Flere av de politiske partiene som kom frem i den tredje bølge av bevegelser på ytre høyre, har fått stor innflytelse. Forskere mener dette er fordi, som Griffin også påpeker, at partiene gjorde en revurdering av sin fascistiske arv og historie. Deres tidligere ideer ble avskrevet i kjølvannet av andre verdenskrig, og derfor måtte de lage en koherent ideologi som kunne tåles innenfor en liberaldemokratisk kontekst. Tenketanken GRECE og senere *Nouvelle-droite*-bevegelsen med ideologen Alain de

⁵³ Griffin, *The Nature of Fascism*, s.38

⁵⁴ Wolff, «Understrømmen som kommer til overflaten», s.56

⁵⁵ Griffin, «Interregnum or endgame? The radical right in the 'post-fascist' era», s.165-66

⁵⁶ Mudde, «The War of Words: Defining the Extreme Right Party Family», s.225

Benoist er sett på som en av hovedaktørene i prosjektet med å revitalisere og renske den europeiske høyre-radikalismen etter andre verdenskrig. De startet dette prosjektet på 1960-tallet i Frankrike, med blandt annet å innføre en antiinnvandringsdiskurs samt motstand mot venstresiden og deres multikulturelle ideologi.⁵⁷ Deres motstand ble uttrykket gjennom metapolitikk der de ville definere den offentlige diskursen om innvandring, og brukte strategier som spredningen av idéer og kulturelle uttrykk i det offentlige rom, istedenfor utelukkende direkte involvering gjennom politiske partier.⁵⁸ I dette prosjektet forkastet de også biologisk rasisme, führerprinzip og antisemittisme, samt at de gikk i mot USAs imperialisme, liberale verdier og tradisjonen av å tenke på Europa som en jødisk-kristne sivilisasjon.⁵⁹ I sammenheng med SIAN kan en si at denne bevegelsen legger til rette for tidlige ideologiske tanker med kritikken mot innvandring som SIAN indirekte har blitt flasket opp med, men SIAN er likevel ikke enig i tankene til *Nouvelle droite* rundt USA og motstanden den tradisjonelle jødisk-kristne sivilisasjonen.

Det er utfordrende å definere begrepene som finnes i litteraturen på ytre høyre, fordi det ikke finnes en konsensus rundt mange av dem. Opprinnelsen til konseptet og studiet av bevegelser på ytre høyre er studiet av den (historiske) fascismen. Noen termer som ble brukt til å beskrive fascisme er fortsatt brukt i litteraturen om ytre høyre i dag. Begrepet neo-nazisme, og i mindre grad neo-fascisme er nå brukt utelukkende for partier og grupper som eksplisitt vil gjenreise «Third Reich» (i neo-fascismen den Italienske sosiale republikk) eller som siterer den historiske nasjonalsosialismen som deres ideologiske inspirasjon.⁶⁰ Siden 1980-årene har et økende antall partier på ytre høyre klart å etablere seg i partisystemer i liberal-kapitalistiske demokratier rundt om i Europa. I første omgang ble disse partiene og gruppene ansett som grupper med flyktige argumenter og refleksjoner, men i dag utgjør de likevel en av de største utfordringene mot demokratiske idéer i Vest-Europa. SIAN føyer seg inn i tradisjonen av grupper som har kommet ut av større partipolitiske innvandringsfiendtlige partier og bevegelser. Grupper og bevegelser på det moderne ytre høyre har utviklet en tydelig ideologi som ifølge to statsvitere, Hans-Georg Betz og Carol Johnson, er fundamentalt anti-liberal, men likevel kompatibel med de grunnleggende prinsippene i et demokrati.⁶¹ Cas Mudde

⁵⁷ Wolff, «Understrømmen som kommer til overflaten», s.60

⁵⁸ Halsne, «Fransk neo-fascisme mellom gammel tro og nye ideer», s.219-220

⁵⁹ Wolff, «Understrømmen som kommer til overflaten», s.60

⁶⁰ Mudde, «The War of Words: Defining the Extreme Right Party Family», s. 230

⁶¹ Betz og Johnson, «Against the current-stemming the tide», s. 311

argumenterer med at studiet av høyreekstremisme ikke har en klar idéhistorisk forankring, og at det er få som kaller seg høyreekstremer eller -radikale. Definisjonen Mudde samler heller aktører på ytre høyre i én stor partifamilie, «populist radical right». Gruppene og bevegelsene som Mudde definerer som dette, deler en kjerneideologi som kombinerer tre tillegg som han har funnet i den største delen av den akademiske litteraturen om ytre høyre; nativisme, autoritarisme og populisme.⁶²

Nativisme i Mudde sin kontekst inneholder en kombinasjon av nasjonalisme og fremmedfrykt, og er ifølge han selv en ideologi som fremholder at stater skal være bebodd eksklusivt av medlemmer av de innfødte i nasjonen og at ikke-innfødte medlemmer er fundamentalt truende mot den homogene nasjonalstaten. I Europa har diskursen til ytre høyre vært rettet mot innvandrere og særlig muslimer og har kommet frem gjennom fremmedfrykt og motstand mot innvandring.⁶³ Islamofobi er et av de nativistiske hovedelementene i det moderne ytre høyre som kombinerer etniske, religiøse og rasemessige stereotyper og generaliseringer.⁶⁴ Autoritarisme hos Mudde referer til troen på et strengt ordnet samfunn, der motstand mot autoriteter vil bli hardt straffet. Når en snakker om konkret politikk blir dette oversatt til streng lov og orden-politikk, som legger til rette for mer politikk med større handlingsrom og med mindre politisk involvering. En slik holdning fremhever et ønske om høyere dommer og færre rettigheter til kriminelle, men også mer disiplin i familier og skoler.⁶⁵ Det siste av kjerneelementene som Mudde nevner er populisme, som han definerer som en ideologi som anser samfunnet for å være delt i to homogene og antagonistiske grupper; det ekte folket og den korruperte eliten. Populister argumenter med at politikken skal være et uttrykk av folkets vilje, og anklager etablerte partier og politikere for å være en politisk klasse som misleder folket ved å tro at alle er like og jobber sammen om det samme målet.⁶⁶

Mudde mener at de tre forskjellige ideologiske elementene ofte er satt sammen i propagandaen til partiene. Alle partier innenfor denne familien skyver skylden og oppmerksomheten for lovbrudd over på det partiene kaller «fremmede elementer» som

⁶² Mudde, *The Populist radical right: a reader* (London: Routledge, 2017), s.4

⁶³ Mudde, *Populist Radical Right Parties in Europe* (Cambridge: Cambridge University Press, 2007), s.17-19

⁶⁴ Mudde, *The Populist radical right: a reader*, s.4

⁶⁵ Mudde, *The Populist radical right: a reader*, s.4

⁶⁶ Mudde, *The Populist radical right: a reader*, s.4

«romanifolket» i en østlig kontekst, eller «innvandrere» i en vestlig kontekst. Mudde peker på at det er kombinasjon av alle disse tre faktorene som gjør en ideologi, og et parti, «populist radical right». Ulikt det gamle ytre høyre på 1930-tallet er den moderne ytre høyre demokratisk, i og med at den aksepterer folke- og flertallsstyre. Den aksepterer også reglene i et parlamentarisk demokrati. Spenninger finnes likevel mellom ytre høyre og liberaldemokratier, særlig når det gjelder den konstitusjonelle beskyttelsen av minoriteter (etniske, politiske og religiøse).⁶⁷

Cas Mudde poengterer også innvirkningen til *nouvelle droite* på utviklingen av partier på moderne ytre høyre i Europa, og anser fascisme som et utdatert begrep når det kommer til å beskrive dagens ytre-høyregrupper.⁶⁸ Mudde har fått kritikk, særlig fra historikere. Historikere mener at noen statsvitere ser ut til å begynne sitt analysemateriale etter andre verdenskrig, mens historikere trekker større linjer. Flere historikere mener også at samfunnsvitere siden 1980-tallet og den tredje bølgen av studiet av høyreekstremisme, har gjort fenomenet ytre høyre til å bli noe helt separat fra fascisme og neo-fascisme, siden dette nå har blitt redusert til undergrupper i den større «populist radical right»-partifamilien. Muddes deling i nativisme, autoritarisme og populisme blir oppfattet som *bare* en radikalisering av vanlige holdninger og ikke som (høyre) ekstremisme som er fremmed for liberale demokratier. Historikeren Andrea Mammone argumenterer for viktigheten til historiefaget, ved å si at faget som metode kan gi et langtids-perspektiv som generelt har blitt utelatt av samfunnsvitenskapen.⁶⁹ Mammone er sterkt kritisk til bruken av begrepet populisme for aktører han mener er nyfascister, og peker på hvordan bruken av populisme-begrepet bidrar til å gjøre disse partiene «mildere».⁷⁰

En annen definisjon jeg vil bruke er Benjamin Teitelbaum sin definisjon av ytre høyre. I sin definisjon har Teitelbaum som Mudde også lagt vekt på nativisme som fellestrekk. Et tillegg som Mudde ikke har er det Teitelbaum kaller for en konspirativ forståelse av verden, der sammensvergelses mellom en ytre og en indre fiende er til stede. Han mener at den indre fienden blir forstått som forrædere som bistår den ytre fienden i å ødelegge «oss» med forestillinger som at: «Vårt folk er truet av en katastrofal undergang!», «Borgerkrigen

⁶⁷ Mudde, *The Populist radical right: a reader*, s.5

⁶⁸ Mudde, «The War of Words: Defining the Extreme Right Party Family», s. 229-231

⁶⁹ Mammone, «The Eternal Return?», s.171-172.

⁷⁰ Mammone, «The Eternal Return?», s.174

kommer eller pågår allerede!».⁷¹ Siden Teitelbaum også legger til en konspirativ forståelse er hans definisjon interessant for min oppgave. Definisjonene til Teitelbaum er som følger: *Ytre høyre*: folk og stat skal være ett, fremmede truer dette fellesskapet. *Høyre radikalisme*: De styrende elitene er korruperte og skal erstattes, men demokratiet skal opprettholdes. *Høyreekstremisme*: Demokratiet skal avvikles, vold mot folkets fiender er legitimt. *Kulturnasjonalisme*: Vestlig kultur er overlegen. Islam er en farlig ideologi og må bekjempes. Muslimer skal ikke slippe inn i staten. De som allerede er her, må assimileres eller utvises. *Etnonasjonalisme- Etnopluralisme*: Kulturer er like mye verdt, men må holdes adskilt. Alle kulturer og folk skal ha en egen stat. Mennesker med en annen kultur og etnisitet må stenges ute og/eller utvises. *Raserevolusjonær nasjonalisme*: Den hvite rasen er overlegen. Revolusjon er nødvendig for å styrte jødisk dominans. Underlegne raser må underkaste seg, utvises eller drepes.⁷² Disse definisjonene ligner en del på de som blir gitt av Mudde blant annet, men har også noen mer deskriptive tillegg, som gjør dem lettere å anvende på studiet av SIAN og deres relasjon til Eurabia-konspirasjonsteorien.

Lars Erik Berntzen, postdoktor i sammenlignende politikk ved UiB mener at anti-islam ikke er en ny fasett av den gamle ytre høyre som også inneholder fascismen, men et nytt konsept dannet av mennesker fra bakgrunner som liberale journalister og historikere blant annet, og ikke av intellektuelle med bakgrunn fra det gamle ytre høyre. Dermed tar han ikke på samme måte stilling til hvordan høyre radikalismen historisk har fremstilt lignende grupper eller hvordan tidligere fascistiske grupper modererte seg etter andre verdenskrig for å tilpasse seg en liberaldemokratisk kontekst som flere historikere gjør. Han mener at det liberale anti-islam er satt sammen av en ideologi som peker på islam som en eksistensiell trussel, og at de har blitt en trussel med hjelp av den politiske eliten enten gjennom en konspirasjon eller et manglende oppgjør med islam.⁷³ Slike betraktninger kan sies å være beskrivende for SIAN.

Islamofobi er et begrep som benyttes om islam- og muslimhat, og dermed er relevant i sammenheng med SIAN. Mattias Gardell, en svensk religionshistoriker, definerer det som «sosialt reproduerte fordommer om og aversjoner mot islam og muslimer, samt handlinger og praksiser som angriper, ekskluderer eller diskriminerer mennesker på bakgrunn av at de er

⁷¹ Bjørge (red.), *Høyreekstremisme i Norge*, s.17

⁷² Teitelbaum, *Lions of the north*, sitert i Bjørge (red.), *Høyreekstremisme i Norge*, s.18

⁷³ Berntzen *Liberal Roots of Far Right Activism: The Anti-Islamic Movement in the 21st Century* (Oxon: Routledge, 2019)

eller antas å være muslimer og assosieres med islam».⁷⁴ Gardell påpeker også at aktører som forfekter islamofobe ideologier bruker Koranen som et bevismateriale for å beskrive muslimer og deres egentlige intensjoner. I tillegg beskriver de muslimers handlinger som et produkt av islam, uansett handling.⁷⁵ Dette er en definisjon som på mange måter er beskrivende for SIANs holdninger. Denne definisjonen har også fordelene av å beskrive islamofobi som en politisk handling i tillegg til å være en teori og ideologi. En kan si at begrepet islamofobi i en akademisk sammenheng er mer relevant å bruke om SIAN da kontrajihadisme som begrep er funnet på og brukt av bevegelsen om seg selv.

4.3 Skillet mellom høyreekstremisme og høyre-radikalisme

Jeg anser det som viktig å definere aktørene som er sentrale i masteroppgaven fordi det viser også i hvilken grad de har referert til konspirasjonsteorien, da noen bare har antydning til den, mens andre i ytterste konsekvens har brukt den for å legitimere vold. Elisabeth Carter mener, som mange andre forskere, at det er uklare definisjoner av begrepet høyreekstremisme. Akademikere har for eksempel pekt på en spesifikk type politisk stil, oppførsel, strategi eller organisering som konstituerende fasetter av høyreekstremisme. Disse fasettene må ifølge Carter bli ansett som sekundære dimensjoner heller enn definerende tillegg, siden de først og fremst er informert av partiets ideologi. Carter mener som flere andre forskere at anti-demokrati er et nødvendig tillegg.⁷⁶ I moderne tid, og med bakgrunn i de totalitære regimene i det 20. århundre, er ekstremisme oftest definert som antitesen til liberale demokratier. Det betyr en motstand mot fundamentale verdier (menneskeretter), og institusjoner som parlamentarisme i demokratiske stater.⁷⁷ Innenfor en slik kontekst er det i feltet ytre høyre vanlig å beskrive høyreekstremisme som grupper eller aktører som mener at demokratiet skal avvikles og at universelle menneskerettigheter ikke skal gjelde. Det andre hovedtillegget er at vold mot fiender er legitimt. Høyre-radikalisme er definert som at styrende eliter skal erstattes, men at selve demokratiet skal opprettholdes og at vold ikke ansees som legitimt virkemiddel.⁷⁸

⁷⁴ Gardell, *Islamofobi* (Oslo: Spartacus forlag, 2011), s.17

⁷⁵ Gardell, *Islamofobi*, s.18

⁷⁶ Carter, «Party Ideology», s.27.

⁷⁷ Carter, «Party Ideology», s.31.

⁷⁸ Bjørge (red.), *Høyreekstremisme i Norge*, s.16

Likevel mener Carter mener at den relative naturen til ytre høyre er godt illustrert ved skandinaviske partier på ytre høyre som det danske Fremskridtspartiet, norske Fremskrittspartiet og danske Dansk Folkeparti, som blir sammenlignet med deres likeparter andre steder i Vest-Europa. Ideologien til disse partiene og bevegelsene er noe mindre ekstrem enn i andre høyre-orienterte partier på ytre høyre, men det vil likevel ikke bety at de ikke er ekstreme i deres egne partisystemer og politiske kultur. Statsviter Piero Ignazi mener at slike partier underslår systemets legitimitet, ikke bare ved å vise forakt mot partier og politikere, men også gjennom å si at partier er ubrukelige og skadelige, noe SIAN i stor grad gjør.⁷⁹ Likevel er deres anti-systemprofil ganske begrenset sammenlignet med sine europeiske likemenn, men de kvalifiserer likevel til en inkludering i den politiske familien ytre høyre. Derfor er det nærliggende å diskutere om SIAN kan defineres som ekstreme i sin kontekst.

At enkeltmennesker og grupper som vil bruke vold og terror som virkemidler for å nå sine mål kan defineres som høyreekstreme mener også Sørensen, Steine og Hagtvat. Dermed definerer de Breivik som en høyreekstremist, og mener at hans ideologiske forbilde Fjordman antagelig også kan defineres som dette.⁸⁰ Samtidig vil SIAN bli definert som høyreradikale med en slik definisjon, siden de ikke eksplisitt vil bruke vold for å få fremme sine mål, ifølge dem selv. Likevel vil jeg definere dem etter analysekapittelet, for å se om dette stemmer gjennom de dataene jeg analyserer, eller om det er et mer opportunistisk språk som de selv har definert. Anders Ravik Jupskås, forsker ved C-Rex ved UiO, skriver også i sin bok *Ekstreme Europa* fra 2012 at «høyreekstreme personer og grupper tar liv hvis de mener det er nødvendig, mens høyreradikale og høyrepopulistiske partier deltar i demokratiet».⁸¹ Basert på dette mener han at høyreekstremisme må bekjempes, mens de to andre ideologiske retningene må tas på alvor som demokratiske politiske aktører.⁸² Likevel påpeker flere forskere som Sørensen, Hagtvat og Steine og blant annet Mudde, med at en må se på de ulike aktørene eller gruppens politiske og ideologiske strømninger i deres videre sammenhenger, heller enn å avgrense enkelte aktører og bevegelser i en spesifikk ideologi, definisjon eller bevegelse.⁸³

⁷⁹ Carter, «Party Ideology», s.33.

⁸⁰ Sørensen, Hagtvat, Steine (red.) *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa*, s.11

⁸¹ Ravik Jupskås, *Ekstreme Europa* (Oslo: Cappelen Damm, 2012), s.7

⁸² Ravik Jupskås, *Ekstreme Europa*, s.7

⁸³ Sørensen, Hagtvat, Steine (red.) *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa*, s.11

4.4 Teori om konspirasjonsteorier og -tenkning

Konspirasjonsteorier er et tema som i aller høyeste grad er aktuelt i dag. Stormingen av Capitol Hill av Trump-supportere fra flere forskjellige leire av konspirasjonsteoretikere og aktører i ulike grupper på ytre høyre i januar 2021 forteller det meste om konspirasjonsteoriens potensielle makt. Konspirasjonsteorier om at Covid-19 er en konstruert pandemi (Plandemic) er også et høyst relevant eksempel fra samtiden. Konspirasjonsteoriens hyppige tilstedeværelse hos aktører på ytre høyre har gjort at man har satt likhetstegn mellom konspirasjonsteorier og forestillinger om voldsbruk og terror, hevder Bartlett og Miller.⁸⁴ Dette har skapt begrunnet frykt fra samfunnets side for hva konspirasjonsteorier i ytterste konsekvens kan medføre. Bartlett og Miller er likevel nøye på å påpeke at konspirasjonsteorier ikke nødvendigvis fører til utvikling av ekstreme oppfatninger og handlinger.

Michael Barkuns definisjon av konspirasjonsteorier fremholder at konspirasjonsteorier er troen på en gruppe individer som handler i hemmelighet for å oppnå destruktive mål.⁸⁵ Barkun mener at konspirasjonsteorier generelt har noen fellestrekk, for eksempel at alt er intensjonelt og at ingenting er slik det fremstår. Terje Emberland og Cora Alexa Døving tar også utgangspunkt i denne definisjonen. Emberland og Døving beskriver en konspiratorisk tenkemåte med følgende stikkord: intensjonal, monologisk, dualistisk og apokalyptisk.⁸⁶ De mener at hovedtrekket er intensjonalt. Med det mener de at alle trekk ved en samfunnsutvikling kan defineres av konspiratører som et resultat av bevisste, ondsinnede handlinger ut ifra en vel gjennomtenkt og utspekulert plan av onde aktører. De påpeker at det er få tilfeldigheter innenfor et konspirasjonsteoretisk verdensbilde, og dermed at konspirasjonstroende dermed sjelden søker faktiske bevis for sine teorier, men griper til den samme forklaringen på spørsmål som går imot dem. Dette fører videre til at argumentasjonen deres blir preget av selektiv, feilaktig og misvisende bruk av data, logiske feilslutninger og sirkulære resonnementer.⁸⁷ Dette er beskrivende for Eurabia-teorien og SIANs bruk av den.

⁸⁴ Bartlett og Miller, *The Power of Unreason: Conspiracy Theories, Extremism and CounterTerrorism*. (London: Demos, 2010), s.21

⁸⁵ Barkun, *A Culture of Conspiracy- Apocalyptic Visions in Contemporary America* (University of California, Berkley/Los Angeles/London, 2006), s.3

⁸⁶ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.182

⁸⁷ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.183

I materialet som jeg har undersøkt er det slik at muslimer til tider blir karakterisert som syndebukker alene, men ofte også oppfattes som å være alliert med en mektig elite i samfunnets midte. Forestillinger om sammensvergelse med en indre fiende definerer Emberland og Døving som en subversivmyte. I slike forestillinger hevdes det videre at samfunnets institusjoner er overtatt, eller kommer til å bli overtatt, av disse fremmede aktørene, som ønsker å undergrave den sosiale, moralske, politiske og religiøse orden.⁸⁸ Dette er en viktig definisjon da store deler av forestillingen om Eurabia bygger på dette konseptet.

Forskningen på konspirasjonsteorier deler inn i tre hovedtyper, som er definert av Barkun.⁸⁹ 1. Hendelseskonspirasjoner: Konspirasjoner prøver å forklare «sannheter» eller fordekke sannheter knyttet til en bestemt hendelse. 2. Systemkonspirasjoner: Konspirasjonen har på dette nivået store mål om maktovertagelse og underleggelse av verden, landområder og/ eller grupper. De påståtte målene innenfor slike konspirasjonsteorier er ofte høytflyvende og ekstreme, mens metoden er enkel og jordnær, og ofte er de konspirerende kreftene onde og søker makt på bekostning av alle andre. Enkeltgrupper som jødene, muslimene eller frimurerne er eksempler på slike grupper som visstnok står bak. 3. Superkonspirasjoner: Denne formen for konspirasjonsteorier er en blanding av flere system- og hendelseskonspirasjoner som kan påvirke hverandre. På dette nivået eksisterer det forestillinger om at ulike konspirasjoner er knyttet sammen med hverandre. For eksempel kan en hendelseskonspirasjon ha inntruffet fordi en superkonspirasjon har lagt til rette for det.⁹⁰

Islamofobe konspirasjonsteorier, som Eurabia-teorien defineres som, er systemiske konspirasjoner. De handler om en gruppes erobring av territoriell og samfunnsmessig makt og undergraving av samfunnenes tradisjonelle moral, religion og levesett. Siden de forutsetter et samarbeid med Europas makteliter, dreier det seg også om en subversivmyte. Emberland og Døving peker på at det i dag utgis det færre bøker som forfekter Eurabia-konspirasjonsteorien, men det utgjør fortsatt et ideologisk bakteppe for synspunkter som sirkulerer blant disse gruppene og i kommentarfelter.⁹¹

⁸⁸ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.182

⁸⁹ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.182

⁹⁰ Barkun, *A Culture of Conspiracy- Apocalyptic Visions in Contemporary America*, s.6

⁹¹ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.200

4.5 Konklusjon

Som vist i dette kapitlet er det en pågående debatt om hvordan en skal definere grupper og bevegelser på ytre høyre. Debatten går ut på om en skal anvende ideer og begreper som stammer fra studier av den historiske fascismen eller om en skal se på bevegelsene og gruppene på ytre høyre i dag som noe som går utover studiet av fascismen som fenomen. Samfunnsvitenskapen har etter 1980-tallet studert dagens ytre-høyre partier, bevegelser og organisasjoner som noe utover den historiske fascismen ved å legge den inn som en subgruppe i en større partifamilie. De har også lagt fascisme inn som en undergruppe under høyreekstremisme i den større sekkebetegnelsen ytre høyre. Historikere har derimot ofte etterlyst rollen til den historiske fascismen i fremveksten og utviklingen av disse partiene ved å se på fenomenet i et større langtidsperspektiv. Både samfunnsvitenskapen og historiefaget er enige om at partier på ytre høyre har utfordret, utfordrer og kan fortsette å utfordre demokrati som institusjon.

Opposisjon mot etablerte styringsorganer gjennom anti-egalitarisme og anti-demokrati er ikke historisk nye fenomener og har kommet med jevne mellomrom gjennom historien, men har skiftet former og tilpasset seg til nye kontekster og politiske klima. Det er også et faktum at flere partier la bort sin fascistiske arv for å opptre som mer stuerene. Hvorvidt dette er en opportunistisk strategi for å få politisk innflytelse, et speilbilde av tendenser i samfunnet, som opposisjon mot egalitarisme og demokrati i en ny form, eller en blanding, er uvisst. En kan i noen grad se hvordan SIANs retorikk er i sammenheng med hvordan tidligere fascistiske grupperinger måtte fornye seg i etterkrigstiden for å tilpasse seg en liberaldemokratisk kontekst, som *Nouvelle Droite* stod i bresjen for. Dette kommer mest frem i deres felles anti-innvandringsdiskurs og motstand mot venstresiden i politikken, men likevel er NDs oppstand mot amerikansk imperialisme og motstand mot den jødisk-kristne sivilisasjon på kollisjonskurs med holdningen til SIAN og kontrajihadismen. Flere har også stemplet SIAN som fascister i demonstrasjoner mot dem. SIAN mangler mange av de definerende elementene for hva som er en fascistisk bevegelse. Å kalle SIAN for fascister anno 2011 er ikke fruktbart, da fascister fremmer voldsforherligelse eller ønsker et omveltende nytt samfunn. Anti-islamske grupper har ofte tette bånd til enkelte jødiske og pro-israelske grupperinger som ikke ville vært forenelig med nynazisme f.eks. Den klassiske fascismen har også forfektet en avgrensing av folket gjennom fysiske trekk og blodsband, mens folket i en anti-islamsk diskurs ikke er nasjonen eller en rase, men den vestlige sivilisasjon.

Selv om en bevegelse ikke direkte forfekter anti-demokratiske synspunkter, vil den likevel basere ideene sine på et verdensbilde som vanskelig kan kalles noe annet enn ekstremt i sin egen kontekst som Ignazi peker på. Dette kan eksempelvis være bevegelser og grupper som har et verdensbilde som er anti-islamisk, med en tro på konspirasjonsteorier som hevder at en hemmelig elite styrer verden og trekker i trådene og en retorikk som utøver symbolsk vold mot sine fiender. Derfor kan det være at en må se bort ifra samlebetegnelser og heller se på spesifikk ideologi, og videre oppdage ideologisk slektskap med andre ideologier. Cas Mudde og hans begrep «Populist Radical Right» og Teitelbaums mer deskriptive definisjon av ytre høyre er også viktig for mitt teoretiske grunnlag da jeg vil argumentere for at SIAN havner inn under denne kategorien da de kan defineres som høyreradikale. Dette teoretiske grunnlaget gjør at man kan identifisere en økende motstand mot globalisering og et ønske om å redde den vestlige sivilisasjon som et bakteppe for Eurabia-konspirasjonsteoriens gjennomslag i ulike grupper på ytre høyresiden av politikken. Jeg vil si at det for mitt studieobjekt er mer fruktbart å anvende begreper fra studiet av dagens ytre høyre bevegelser for å utlede et svar på dette spørsmålet. Dette er særlig fordi begreper fra dagens ytre høyre forklarer utviklingstrekk i partier og bevegelser på ytre høyre, og dermed hvordan SIAN kan sammenlignes med disse ideologisk sett.

5. Kilder og metode.....

Mine primærkilder er artikler fra sian.no, samt originaltekster fra forfattere og skribenter som forfekter konspirasjonen om et fremtidig «Eurabia». De første dataene på nettsiden til SIAN er fra oktober 2008, og dermed har jeg sett på alle artiklene frem til og med 2011. Oppsettet på nettsiden til SIAN er utformet med de nyeste nyhetssakene først. I venstre marg er det listet opp emner man kan klikke seg inn på for å finne informasjonsbrosjyrer og relevante lenker og litteratur. Et standardoppsett på en SIAN-artikkel er: bilde, bildetekst, hovedtittel, ingress, brødttekst, forfattersignatur og kommentarfelt. Et potensielt metodologisk problem er at bloggposter i disse miljøene kan ha blitt slettet. Der dette er tilfellet vil jeg forsøke å bruke faglitteratur som referer til disse originalkildene, altså anvende sekundærkilder som støtte der dette er nødvendig. Samtidig har jeg benyttet meg av «Wayback Machine», et verktøy som viser hvordan nettsider som er slettet eller er utilgjengelige så ut på et gitt tidspunkt.

Metoden jeg vil bruke er en metodetriangulering med komparativ analyse mellom SIAN sine artikler og Bat Ye'ors bok *Eurabia: The Euro-Arab Axis*, diskursanalyse og kvalitativ analyse av skriftlige tekster produsert hos SIAN mellom oktober 2008 og 2011.

Den overordnede metoden jeg vil anvende er en hermeneutisk metode. Selve ordet hermeneutikk kommer fra gresk og betyr å tolke eller fortolke. Knut Kjelstadli definerer den hermeneutiske metoden og hvordan den kan anvendes til historiske studieobjekter i sin bok fra 1999, *Fortida er ikke hva den en gang var*.⁹² Den hermeneutiske metoden setter spørsmåltegn ved historikerens evne til å finne objektive sannheter, og gjør historikeren bevisst på hvordan han stiller seg i forhold til studieobjektet. I hermeneutikken har en som forsker et bevisst forhold til studieobjektet og det faktum at det er umulig å ikke ha egne tanker og fordommer selv som ligger bak sitt eget arbeid før en går inn i det.⁹³ Der positivisme som metode har som mål om å se de historiske menneskene utenfra, er det i hermeneutikken målet å tolke meninger bak handlinger istedenfor å finne sannheter og dermed tolke de historiske menneskene innenfra. Handlingene blir da studert som intensjonelle, og ikke bare årsaksforklarende der en forsøker å forstå aktørenes mål og hensikter med handlingene, eller artiklene i SIAN sitt tilfelle.⁹⁴

Siden oppgaven vil basere seg på primærkilder, i hovedsak fra nettsiden til SIAN, *sian.no*, kan mye av det tekstlige grunnlaget vise holdninger og radikaliserings over tid. Likevel ser jeg av funnene at det er stor sirkulasjon av samme argumenter i årene jeg studerer. Derfor har jeg valgt å presentere funnene tematisk og ikke kronologisk. I artiklene er det sjelden hele konspirasjonsteorier, men bruddstykker eller hentydninger til den. Derfor er det også nærliggende å se om det er begreper tilknyttet Eurabiakonspirasjonsteorien og ikke rene konspirasjonsteorier som er mest fremtredene. Derfor har det vært naturlig å lete etter i hvilken grad konspiratoriske begreper fra Eurabia-litteratur er referert til og blir brukt retorisk. Jeg har også sett på hvordan dehumaniserende språk er en del av det tekstlige arbeidet til organisasjonen, men det følger også ofte med karikerte illustrasjoner av blant annet Muhammed i artiklene, som er tegn på dehumaniserende karakteristikk, symbolsk og virtuell vold. I tillegg har jeg sett etter elementer av faktiske oppfordringer til vold.

Et problem med å skrive om samtidshistorie generelt, er nærheten i tid og den manglende distansen til studieobjektet, men man kan også se fordelene av å kunne gjennomføre intervjuer med aktørene.

⁹² Kjelstadli, *Fortida er ikke hva den en gang var* (Oslo: Universitetsforlaget, 1999)

⁹³ Kjelstadli, *Fortida er ikke hva den en gang var*, s.122

⁹⁴ Kjelstadli, *Fortida er ikke hva den en gang var*, s.124

Dette har jeg ikke gjort da jeg tenker at det er lettere å ta en analyse av det skriftlige arbeidet til SIAN, og at et intervju ikke ville bidratt til noe mer klarhet eller ny informasjon rundt hvordan de har forfektet Eurabia-konspirasjonsteorien siden det i stor grad har vært sirkulære argumenter som har blitt gjentatt. Et annet aspekt som er verdt å tenke på er personvernet og muligheten for å innhente samtykke fra personer som har vært/er aktive i SIAN. I arbeidet med rapporten «Høyreekstremisme i Norge» ved Tore Bjørge som redaktør måtte de søke om lignende problemstillinger med personer som deltar aktivt på offentlige tilgjengelige nettsider eksempelvis Facebook. Her la de seg på en linje etter diskusjon med Datatilsynet og Personvernombudet om å anonymisere vanlige aktører/aktivister, mens det ville være meningsløst å anonymisere offentlige ledere som står frem i media med fullt navn. Dette er en linje som jeg også vil følge.

Et annet dilemma er direkte sitater av ekstreme utsagn. Her mener Datatilsynet og Personvernombudet at det ikke skal være mulig å finne disse utsagnene tilbake til identifiserbare personer ved et google-søk. Dette krever da i utgangspunktet at sitatet må omskrives slik at det ikke kan spores og ikke kan refereres til som kilder i fotnoter.⁹⁵ Dette strider imidlertid med etterprøvbareheten og kildetroverdigheten når det gjelder forskningsetiske metoder i humaniorafagene. Jeg har prøvd å ta dette til etterretning og gjøre det jeg kan i faglig og forskningsetisk forsvarlighet for å etterstrebe dette uten å skade kredibiliteten til oppgaven.

Aktørbegrepet er relevant i min oppgave, fordi det understreker at et individ bruker diskurser som ressurser til å skape nye ord og setninger. Arne Tumyr virker å ha hatt stor makt til å definere den anti-islamske diskursen for hele organisasjonen. Dette er særlig tydelig på antall artikler han har skrevet på nettsiden, og ordlyden i disse. Som aktør hadde han makt til å definere ny kunnskap og til å kunne påvirke andre.⁹⁶ Derfor blir det relevant i analysedelen å drøfte om SIAN sine holdninger og bruk av Eurabia-konspirasjonsteorien virker utbredt blant medlemmene eller om det er Tumyrs egne meninger blir gjenspeilet.

⁹⁵ Bjørge (red.), *Høyreekstremisme i Norge*, s. 22-23

⁹⁶ Winther Jørgensen og Phillips, *Diskursanalyse som teori og metode* (Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag, 1999), s.24

6. Analyse.....

6.1 Eurabia

Fordi jeg akter å analysere uttalelser og artikler hos SIAN på bakgrunn av Eurabia-teorien, vil boken *Eurabia: The Euro-Arab Axis* skrevet av Bat Ye'or i 2005 utgjøre en hovedkilde for min oppgave. For å finne ut hvor mye som var skrevet om Eurabia i den offentlige diskursen i Norge før 2011 gjorde jeg et søk i avisarkivet på Nasjonalbibliotekets hjemmesider med emneord «Eurabia», og fikk opp 26 treff i aviser mellom 1970 og 2003, der de fleste treffene handler om et skip med samme navn og 96 treff mellom 2004-2010. Mellom 2011 og 2020 er det 809 treff på emneordet av åpenbare årsaker.⁹⁷ Av de artiklene som kommer mellom 2004 og 2010 er flere av dem bokanmeldelser av en bok som kommer i 2004 skrevet av Oriana Fallaci, *Fornuftens styrke*⁹⁸ som ordet Eurabia er nevnt. Fallaci er en kjent skribent innen anti-islamske diskurser og i Eurabia-litteraturen, og Bat Ye'or skriver at det første kapittelet av sin Eurabia-teori begynner med tankene til Fallaci.⁹⁹ Jeg vil komme tilbake til den større Eurabia-litteraturen i et senere kapittel, men først vil jeg se på Eurabia-teorien til Ye'or.

6.1.1 Eurabia-teorien hos Ye'or

Bat Ye'or¹⁰⁰ ble født som Gisèle Oreibi i Zamalek i Egypt i 1933 i en italiensk-fransk jødisk overklassefamilie. Familien ble drevet ut av området på grunn av Suezkrigen i 1956 og ankom som statsløse flyktninger i London i 1957. Hun var gift med historikeren David Littmann og tok derfor etternavnet Littmann, og de flyttet til Lausanne i Sveits i 1960.¹⁰¹ Hun blir ikke regnet av seriøse islam- og midtøstenhistorikere som en kvalifisert akademiker på området. Dette vil jeg vise to eksempler på senere i kapittelet. Hun har hevdet å ha tatt studier ved UCL i London og Universitet i Geneve, men hun har aldri tatt noen grad ved disse universitetene, og har aldri undervist ved noe universitet som flere har påstått.¹⁰²

⁹⁷ <https://www.nb.no/search?q=eurabia&mediatype=aviser>

⁹⁸ Fallaci, *Fornuftens styrke* (Oslo: Gyldendal, 2004)

⁹⁹ Ye'or, *Eurabia: The Euro-Arab Axis*, s.23

¹⁰⁰ Selve navnet Bat Ye'or er et pseudonym og kan bli oversatt til «Nilens datter»

¹⁰¹ Whitehead, «Eurabia: The Euro-Arab Axis: An interview with Bat Ye'or», *The Rutherford Institute*

¹⁰² Bangstad, «Eurabia Comes to Norway», s.370

De litterære bidragene hennes ansees som pseudo-akademiske og obskure før terrorangrepene 9/11, men har fått stort nedslagsfelt etter dette, også utenfor ytre høyre. Hennes første bøker handler om ikke-muslimske minoriteter i land med muslimsk majoritet. Senere har hun gått over til å fokusere på den muslimske minoritetens posisjon i Vesten. Mens hennes første bøker har problematisert flere reelle utfordringene minoriteter i en del arabiske land står overfor, har hun i de senere bøker forfektet islamofobe konspirasjonsteorier. *Dhimmi*-begrepet blir først diskutert i boken *The dhimmi: Jews and Christians under Islam* i 1985.¹⁰³ Dette videreutviklet hun til begrepet *dhimmitude*, med boken *The Decline of the Eastern Christianity under Islam: From Jihad to Dhimmitude* utgitt i 1996.¹⁰⁴ I denne perioden utspilte konfliktene seg på Balkan, og Ye'or hadde kontakt med miljøer knyttet til serbiske nasjonalister, der flere brukte hennes synspunkter for å legitimere folkemordet på bosniske muslimer. Hun holdt en tale i 1995 om *dhimmitude* der hun brukte Balkan som eksempel for å være en spydspiss i muslimenes kamp for å islamisere vesten.¹⁰⁵

Etter 2001 fulgte hun tankene til Samuel P. Huntington, hentet fra den innflytelsesrike artikkelen «The Clash of Civilisations?» fra 1993¹⁰⁶ inn i en ny bok: *Islam and the Dhimmitude: Where Civilizations Collide*.¹⁰⁷ Tanker som beskriver en muslimsk sivilisasjon ble legitimert med bruk av akademikere som Huntington. I artikkelen til Huntington spør han at sivilisasjonenes kamp kommer til å prege den globale politikken i de kommende årene. Han skriver som mange kontrajihadister har trykket til sitt bryst, at den islamske sivilisasjonen preges av indre konflikter som også vises utad, og at det i 1400 år har foregått en konflikt mellom den islamske sivilisasjon og Vesten.¹⁰⁸ Han mener videre i artikkelen at utviklingen etter andre verdenskrig resulterte i at Vesten ble avhengig av oljen fra den muslimske landene, og dermed at de muslimske landene fikk et overtak på Vesten. Selv om Huntington på ingen måte er engasjert i den antiislamske eller kontrajihadistiske bevegelsen, blir slike utsagn

¹⁰³ Ye'or, *The dhimmi: Jews and Christians under Islam* (Madison, NJ: Fairleigh Dickinson University Press, 1985)

¹⁰⁴ Ye'or, *The Decline of the Eastern Christianity under Islam: From Jihad to Dhimmitude* (Madison NJ: Fairleigh Dickenson University Press, 1996)

¹⁰⁵ Ye'or, «The myth of a Tolerant Pluralistic Islamic Society» (Foredrag presentert på Yugoslavia: Past and Present. Symposium on the Balkan war, Chicago, IL, 31.8.1995).

¹⁰⁶ Huntington, «The Clash of Civilisations?»

¹⁰⁷ Ye'or, *Islam and Dhimmitude: Where Civilizations Collide* Madison, (NJ: Fairleigh Dickinson University Press, 2001)

¹⁰⁸ Huntington, «The Clash of Civilisations?», s.31

adaptert av den antiislamske diskursen og bygget videre på slik at diskursen får et spor av troverdighet over seg og gjør den mer intellektuell. I 2005 kommer boken *Eurabia: The Euro-Arab Axis* som for alvor gir Ye'or en posisjon både blant moderate islamkritikere og i mer islamfiendtlige miljøer. Denne bokas bidrag er både konspirasjonsteorien Eurabia og den tydelige formuleringen av sammenhengen mellom den historiske *dhimmi*-ordningen og den moderne *dhimmitude*. Mens den første delen av boken tar for seg kulturelle, politiske og økonomiske røtter til et «Eurabisk»-prosjekt, fokuserer den andre delen på hvordan dette prosjektet gikk fra idé til produkt.¹⁰⁹ Hovedårsaken for at islamiseringen av Europa skjer ifølge hennes bok fra 2005, er den såkalte Euro-Arabiske Dialog. Selve EAD har røtter i virkeligheten, men var et initiativ fra fransk side for å styrke integrasjonen over Middelhavet gjennom kulturutveksling og utstrakt politisk kontakt for å redusere en aggressiv handelspolitikk mellom landene.¹¹⁰ Hos Ye'or fremmes dette på en annen måte. Ye'or mener at EAD er representanter fra arabiske og europeiske land har møttes flere ganger for å planlegge en islamisering av Europa.

For eksempel er en litteraturkonferanse i regi av EAD i Venezia i 1977 beskrevet som et ledd i denne planlagte konspirasjonen¹¹¹, men det man faktisk diskuterte på konferansen var områder som samarbeid om lingvistisk forskning og utdanning innen arabisk språk, litteratur og kulturvitenskap.¹¹² Bat Ye'or er også kritisk til samarbeidet «det Euro-Mediterranske Partnerskapet», som hun ser på som en fortsettelse av avtalen i 1973 og kom i stand gjennom en konferanse i Barcelona i 1995.¹¹³ Ye'or mener at Europa enda betaler *jizya*, en skatt som *dhimmier* måtte betale til sine muslimske overherrer historisk. I dag mener hun at dette kommer i form av penger til muslimske stater for oljen de muslimske landene produserer og gjennom å godta innvandring fra disse landene til Europa for å beskytte kontinentet for jihadistiske terrorangrep. Den anti-islamske bevegelsen har gladelig tatt imot Ye'ors bøker selv om de mangler referanser, en revisjonistisk holdning til historien, har flere faktafeil og en høyst alternativ begrepsforståelse av begreper fra islamsk teologi.

¹⁰⁹ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.147

¹¹⁰ Taylor, «The Euro-Arab Dialogue: Quest for an Interregional Partnership»

¹¹¹ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.271-273

¹¹² Strømmen, *Det mørke nettet*, s.82

¹¹³ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.105

6.1.2 Begrepet Eurabia

Sindre Bangstad mener Ye'or tar begrepet «Eurabia» fra en relativt ukjent publikasjon utgitt av «European Comitee for the Co-ordination of Friendship Associations with the Arab World» i Paris på starten av 1970-tallet, og at hun tar det ut av sin opprinnelige kontekst og setter det inn i en ny konspiratorisk diskurs.¹¹⁴ Hun bruker utvidede fotnoter og referanser for å overbevise sine lesere. At EAD for de fleste var et ukjent fenomen da hennes bøker kom ut, gjør at Ye'or kan tillegge dette samarbeidet med aspekter som det ikke har. Motivene for at europeiske ledere skulle ha solgt Europa til muslimene for olje virker også konspiratorisk. Om en måler forskjellen mellom Europa og de arabiske statene i innflytelse og fremgang var europeerne overlegne på 70-tallet da samarbeidet skal ha startet.¹¹⁵ For å akseptere Ye'ors teori ville det også vært nødvendig å tro på tilstedeværelsen av en konkret islamsk plan om europeisk underkastelse, uttrykt av alle arabiske myndigheter enten islamske eller ikke, samt en gruppe (EAD) som har makt til å velte store, politiske og kulturelle institusjoner i Europa.

At avtalen om et «Eurabia» likevel da refereres til som et faktum blant flere kan komme av den vitenskapelige innpakningen som Ye'or presenterer teorien med. Bruce Bawer, tidligere rådgiver i Human Rights Service, men som også har skrevet bøker med Eurabia som bakteppe, kan virke som et eksempel på bruken av Ye'ors ideer. Bawer tolker konspirasjonsteorien til Ye'or som en uformell allianse mellom europeiske ledere og islamske ledere, men at teorien likevel fremmer et mønster som ligner den historiske underordningen av vestlige land under islamsk styre. Ved å anvende ideene fra konspirasjonsteorien på denne måten kan Ye'or nærmest fungere som en ideolog gjennom begrepsapparat og historieforståelse uten at dens brukere må ta stilling til hennes konkrete, falsifiserbare påstander.¹¹⁶ Dette mener jeg også er tilfelle i SIAN sin representasjon av teorien. Dette vil jeg komme tilbake til senere i analysen.

6.1.3 Begrepet dhimmitude/dhimmi

Ye'or titulerer seg som en forsker på *dhimmitude*. For Ye'or referer termen *dhimmi* til den obligatoriske underordningen av ikke-muslimer ved krig eller overgivelse til islamsk

¹¹⁴ Bangstad, «Eurabia Comes to Norway», s.371.

¹¹⁵ Strømmen og Indregard, «Kontrajihadismen», s.29

¹¹⁶ Strømmen og Indregard, «Kontrajihadismen», s.30

dominans. Hun mener at *dhimmitude* er studiet av progressiv islamisering av kristne sivilisasjoner og en overgivelsesstrategi som hun beskylder europeiske og vestlige ledere for å stå for, siden de angivelig villig gir etter for urimelige muslimske krav.¹¹⁷ Ye'or introduserte begrepet i hennes bok fra 1996, *The Decline of the Eastern Christianity under Islam: From Jihad to Dhimmitude*.¹¹⁸ *Dhimmitude* som et konsept i dagens Vestlige samfunn, refererer til et tankesett, mener Ye'or. Hun mener at «dhimmitude-sivilisasjonen» ikke startet på et spesifikt tidspunkt, men at det var en lang prosess gjennomført med gradvise endringer i vestlig mentalitet som har fått uttrykk gjennom vennlige holdninger mot muslimer. Ye'or skriver at vi nå lever i en «dhimmitude-tilstand» og ikke innser dette selv. Dette gjør at vi til slutt vil destruere oss selv, og at det er en form for intellektuell terrorisme eller skjult jihadisme utført av muslimer som har gjort det at mulig at Vesten nå er i denne tilstanden.¹¹⁹

Da boken til Ye'or fra 1996 kom ut ble det skrevet to bokanmeldelser av den utført av religionshistorikere. Robert Brenton Betts, nå pensjonert professor ved det Amerikanske Universitetet i Beirut, er en av disse. Betts poengterer at tittelen er misledende da boken handler mer om jødedommen enn om østlig kristendom.¹²⁰ Dette er nok ikke helt tilfeldig da Ye'or er interessert i å få frem det ahistoriske poenget om «en felles historisk bakgrunn for jøder og kristne under islamsk styre»¹²¹, for å få støtte for jødisk-kristne allianser gjennom historien. Selv om tittelen da er misledende, er også basispremisset for teksten feil siden disse to religiøse gruppene ikke hadde noen utstrakt kontakt med hverandre i tradisjonelle islamske samfunn. Begge forhandlet direkte med deres muslimske herskere, og begge ble ansett for å være *dhimmier*, men de ble likevel behandlet ganske forskjellig. Jødene ble ansett for å være få i antall og hadde ikke kontakt med sin religion utenfor grensene til *dar al-islam* (land der islam er i overtall). De kristne representerte fienden, en femtekolonne med bånd til det Byzantiske riket, som inntil korstogene var hovedfienden i de landene som var overtatt av islam. Jødene i den kristne verden ble behandlet verre enn under islamsk styre. I følge Betts er det å behandle historien til østlig kristendom sammen med jødedommen i den islamske verden ikke en fruktbar anvendelse.¹²²

¹¹⁷ Ye'or, «Dhimmitude: Jews and Christians under Islam», s.148-149

¹¹⁸ Ye'or, *The Decline of the Eastern Christianity under Islam: From Jihad to Dhimmitude*

¹¹⁹ Ye'or, *The Decline of the Eastern Christianity under Islam: From Jihad to Dhimmitude*, s.219

¹²⁰ Betts, «Review of Bat Ye'or and Theodore Patrick Hall», s.200

¹²¹ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.156

¹²² Betts, «Review of Bat Ye'or and Theodore Patrick Hall», s.200

Sydney H. Griffith, professor i tidlig kristendom ved det Katolske universitet i USA mener at Ye'ors forståelse av *jihad* som en evig krig mot ikke-muslimer, er den eneste forståelsen av begrepet som Ye'or anerkjenner. Griffith mener det er feil å bruke *jihad* som et basispremiss for muslimer fra det syvende århundre og framover. Han mener at den historiske bakgrunnen for *jihad* er mer komplisert enn det Ye'or antyder, og at muslimer i størst grad har vært tolerant ovenfor religiøse minoriteter i land de har regjert i. Av arkeologiske og historiske funn kan en utlede at den islamske okkupasjonen ikke ødela sivilisasjonen i de overtatte områdene. Han mener at over en periode på to århundrer ble mange kristne samfunn fullt integrert i den islamske kulturen.¹²³ Griffith mener at *dhimmi*-konseptet er et konstitusjonelt antidemokratisk prinsipp som hadde vært uaktuelt i vår tid, men at Ye'or likevel prøver å sette det inn i samtiden og ikke i fortiden.¹²⁴ I Ye'or sin forståelse er *dhimmi* ikke bare en historisk konstitusjonell forordning, men også et grunnleggende trekk ved islam i dag. I islam finnes det ifølge Ye'or en stående instruks om hellig krig-*jihad* mot alle ikke-muslimer. Ye'or mener at det for muslimer er en plikt, hverken mer eller mindre, å underlegge seg resten av verden gjennom å «dhimmifisere» eller erobre alle andre folkeslag. Dette er et ord som blir brukt av flere bevegelser på ytre høyre, deriblant SIAN.

Hos Ye'or blir det ikke fremsatt teorier om at muslimer er undermennesker, slik nazistene karakteriserte jødene, men hun argumenterer med at muslimer egentlig bare er instrumentalister av en 1400 år lang historie om *jihad*, og underbygger dette med selektive sitater fra Koranen og islamske fundamentalistiske lærde. Fellesnevneren for alle muslimer blir i hennes øyne islam. Der *dhimmi*-ordningen etter de muslimske ekspansjonene etter 641 kom som lovverk og regler for ikke-muslimer i overtatte muslimske stater, anvender Ye'or sitt begrep *dhimmitude* om hvordan vi i dag underlegger oss muslimsk styre underbevisst. Indikatorer på *dhimmitude* er listet opp i Eurabia-teorien: ødeleggelsen av det europeiske selvet/identiteten, utslettelse av den jødisk-kristne sivilisasjonens historie, anerkjennelsen av europeisk mindreverdighet og betaling av avlat til muslimske land. Ye'or mener at alle disse kriteriene er oppfylt i dagens Europa. At man uforvarende kan være *dhimmi* er en nødvendig del av konspirasjonsteorien, ettersom de færreste europeere bor i en islamsk stat.¹²⁵

¹²³ Griffith, «Review of Bat Ye'or. », s.620

¹²⁴ Griffith, «Review of Bat Ye'or. », s.620

¹²⁵ Strømmen og Indregard, «Kontrajihadismen», s.26

Ye'or mener at *dhimmitude*-tilstanden reduserer Europa til et «synkende kontinent, et Titanic-vrak hvor passasjerene springer fra en desperat situasjon til en annen».¹²⁶ Sentralt i alle konspirasjonsteorier er faktumet at sannheten er skjult for vanlige mennesker av en kraftfull elite, og bare at noen få kan se den kommende stormen. Ye'or ser seg selv som en av disse få. Et eksempel på dette er at hun i boken fra 2005 skriver at det er få som vet om at det foregår en Eurabia-overtagelse, men at hun har avslørt i boken at det er europeiske «agenter» i form av politikere, akademikere og den kulturelle elite som arbeider for den nye «Eurabiske» politikken og kulturen på en daglig basis.¹²⁷ Om en bruker definisjonen til Barkun er Eurabia-konspirasjonsteorien til Ye'or uten tvil en konspirasjonsteori, der en tror at en gruppe individer handler i hemmelighet for å oppnå destruktive mål.¹²⁸ Statsviterne Joe Uscinski og Joe Parent mener at konspirasjonstenkning må sees på som en måte å håndtere kompleksiteten i den moderne verden på. Konspirasjonsteorier er derfor ofte et symptom på en opplevd ubalanse mellom de som styrer i landet og den øvrige befolkning.¹²⁹ Peter Knight ved universitetet i Manchester skriver at troen på konspirasjonsteorier har en tendens til å øke når nivået av sosial tillit faller og når oppslutning rundt demokratiet som institusjon faller.¹³⁰ Demokratiet har stått og står likevel enda sterkt i Norge, og dermed er det interessant å se hvordan Eurabia-konspirasjonsteorien har kommet inn i landet.

6.1.4 Eurabia-konspirasjonsteorien i en norsk kontekst

En nordisk diskurs om farlige grupper utenfra er ikke nytt eller spesifikt nordisk. Den har ofte vært lånt fra større sirkler av europeiske tenkere. Jødene ble ofte omtalt som «de andre», og konstruert som en stat inne i staten som var inkompatible med resten av populasjonen blant annet i debatten rundt grunnloven i 1814 i Norge og gjennom antisemittismen som var til stede i opptakten til krigsutbruddet i 1940.¹³¹ Dette kan sies også å gjelde SIAN mottagelse av Eurabiakonspirasjonsteorien og kontrajihadistisk litteratur, da den er fra en større sirkel av

¹²⁶ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.11

¹²⁷ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.12

¹²⁸ Barkun, *A Culture of Conspiracy- Apocalyptic Visions in Contemporary America*, s.3

¹²⁹ Uscinski og Parent, *American Conspiracy Theories* (New York, NY: Oxford University Press 2014), s.32

¹³⁰ Knight, «Introduction: A Nation of Conspiracy Theorists», s.7

¹³¹ Ulvund, *Nasjonens antitborgere, Forestillinger om religiøse minoriteter som samfunnsfiender i Norge ca.1814-1964* (Oslo: CappelenDamm,2017), s.59

europiske skribenter og en tanke om muslimer som en stat inne i staten knyttet sammen med deres globale *ummah*.

I en norsk kontekst har inntoget av flyktninger fra 1960- og 1970-tallet blant annet ledet til konspirasjonsteorier om de som kommer utenfra de nordiske landene og hvorfor de har kommet. Perioder av økonomisk nedgang, særlig etter oljekrisen midt på 1970-tallet og finanskrisen på 2000-tallet har nøret opp under en mistanke om innvandrere og flyktninger. Konspirasjonsteorier om eliten som kapitulerer i møte med islam har vært fremtredende i Norge, særlig i det nye millenniet.¹³² En kan si at konspirasjonsteorier er et produkt av globalisering. Dette kan en si med bakgrunn i at de mest populære konspirasjonsteoriene i siste tiårene i Norge ofte har kommet fra USA. De nordiske landene har foretrukket engelsk som et andrespråk, som gjør det enklere å ta til seg konspirasjonsteorier med amerikanske narrativer. Videre har det gjennom populærkultur, nyheter og media, vært en tydelig amerikansk påvirkning i Norden siden etter andre verdenskrig. Traumatiske hendelser i amerikansk historie som Kennedy-drapet og 9/11 har gått ut over livet til folk i de nordiske landene på grunn av delte kulturelle verdier og en sammenknyttet utenlandskpolitikk.¹³³ At Eurabia-teorien, som blant annet spiller på 9/11, kom til SIAN, anti-islamske grupper og Norge generelt kan derfor forklares gjennom globaliseringsprosesser beskrevet her.

Astapova mfl. mener at det har vært et klart mønster av konspirasjonsteorier som har opptrådd i de nordiske landene, der konspiratoriske forestillinger og populistisk mobilisering henger sammen med politisk retorikk, fra partiprogrammer til politikk og terroristmanifeste. Frykten er både for innvandrere og folk utenfra generelt, og EU som en abstrakt og fremmed politisk aktør. Eurabia-konspirasjonsteorien kombinerer flere av disse funnene. I konstruksjonen av alle typer konspiratoriske fiendebilder er dehumanisering en felles strategi. På ene siden er den farlige «andre» sett på som en eksistensiell trussel med supra-menneskelig og ødeleggende (bio-politisk) makt og på den andre siden en ukjent kraft som umulig kan adaptere den rådende kulturen som gjelder. For å underbygge disse noe motstridende argumentene har nordiske høyrepopulistiske partier og anti-islamske grupper som SIAN fremmet sirkulære konspirasjonsteorier som «Eurabia».¹³⁴

¹³² Astapova m.fl. *Conspiracy Theories and the Nordic Countries*, (NY: Routledge, 2021), s.8

¹³³ Astapova m.fl. *Conspiracy Theories and the Nordic Countries*, s.9

¹³⁴ Astapova mfl. *Conspiracy Theories and the Nordic Countries*, s.72

6.2 SIAN

6.2.1 SIAN, internasjonalisering og forholdet til andre anti-innvandringsbevegelser

En annen måte Eurabia-konspirasjonsteorien kan ha kommet til SIAN er gjennom internasjonalisering og kontakt med andre lignende anti-innvandringsbevegelser samt lignende partipolitiske bevegelser. I en norsk kontekst viser Øystein Sørensen og Nik Brandal hvordan høyreautoritære miljøer var tappet for intellektuell kraft på slutten av 1960-tallet, og at det samme gjaldt ad-hoc pregede bevegelser som ble opprettet på 1990-tallet og 2000-tallet, slik som SIAN. De karakteriseres også med en mangel på egen politisk og ideologisk tekstproduksjon.¹³⁵ Sørensen og Brandal peker på at innvandringsmotstandere ble opprettet 1980-tallet som ensaksbevegelser etter hvert som luften gikk ut av den ideologiske og politiske nynazismen.¹³⁶ Innvandringsmotstandere utgjør forløperne til det som blir SIAN i 2008.

Diskursen til SIAN følger også en trend som blant annet ble skapt i dansk politikk. I dansk politikk ble synet på innvandrere endret på 1970- og 80-tallet. Nasjonalisme var på fremmarsj og islam ble sett på som en trussel mot den danske nasjonale identitet og danske verdier. Det danske Fremskrittspartiet med Mogens Glistrup gikk inn i politikken i 1973 med en parole av kulturell rasisme og innvandrere beskrevet som «den andre» koblet til konspirasjonsnarrativer om innvandrere som fiender som planla et angrep på interessene til det danske folk. I Norge, ble høyrepopulisten Anders Lange inspirert til å følge Glistrups suksess.¹³⁷ Etterfølgeren etter Anders Lange var Carl I. Hagen- en av de første etablerte politikerne i Norge til å bruke konspirasjonsteorier som en del av sin anti-innvandringsretorikk. Hagen, som var tidligere leder av FrP i Norge, prøvde i 1987 å få publisitet for hans parti ved å sitere et brev sendt til ham, Mustafa-brevet. Brevet viste seg senere viste å være falskt, men der stod det at Norge var på vei til å bli en muslimsk stat hvis ikke grensene ble stengt.¹³⁸ Dette var lite plausibelt da muslimer utgjorde en veldig liten fraksjon av befolkningen. Brevet har flere likhetstrekk med tanker som blir sentrale i den senere Eurabia-konspirasjonsteorien.

¹³⁵ Sørensen og Brandal. *Det norske demokratiet og dets fiender 1918-2018*, s.208

¹³⁶ Sørensen og Brandal. *Det norske demokratiet og dets fiender 1918-2018*, s.234

¹³⁷ Astapova m.fl. *Conspiracy Theories and the Nordic Countries*, s.57

¹³⁸ Betz, «Xenophobia, identity politics and exclusionary populism in Western Europe», s.58

Det ble påstått tidlig på 1990-tallet blant flere partier på ytre høyre, blant annet de danske, at islam var på kollisjonskurs med kjerneverdiene som vestlige samfunn forsvarte, som demokrati og menneskerettigheter, individualisme, religionsfrihet og kvinnerettigheter. Det danske folkepartiet gjorde dette spørsmålet til et sentralt tema i valgkampen i 2001. Der sa de at islam ikke var en religion, men et politisk program med middelalderske praksiser, og at deres livsførsel var fundamentalt inkompatibelt med et liberalt demokrati.¹³⁹ Som et annet eksempel på dette gikk Filip Dewinter i partiet Vlaams Belang i Belgia videre med dette og sa at islam var en totalitær ideologi, der muslimer «gjennom å hate våre [europeiske red.anm.] normer, verdier og livsførsel gjorde dette for å kolonisere Europa og få det under dets vilje.»¹⁴⁰ Disse argumentene er også sentrale i SIANs retorikk. Med referanser til Samuel Huntington har Dewinter og andre argumentert for at vi er vitne til en «Clash of Civilisations», og at vestlige samfunn bare har mulighet til å overleve med å gå sammen for å forsvare sin særegenhet og identitet.¹⁴¹ Slike utviklingstrekk og andre lignende argumenter hos samtidige anti-islamske grupperinger ligger som premiss for den ideologiske forankringen hos SIAN i de årene jeg analyserer.

Konstruksjonen av SIANs retorikk må også sees i sammenheng med det internasjonale nettverket de sluttet seg til 27.november 2008; SIOE (Stop the Islamisation of Europe).¹⁴² Samling i internasjonale nettverk er ikke et nytt fenomen. Slike prosesser skjedde relativt langsomt før, men de siste 10-15 årene har disse prosessene og tendensene gått mye raskere takket være nye sosiale media. Konsepter og ideer som kommer frem i «Stop the Islamisation-bevegelsen» har bare brukt dager og uker på å spre seg.¹⁴³ Mellom 2008-2011 ble det i norsk kontekst etablert organisasjoner ut ifra to store europeiske anti-islamske nettverk; English Defence League (EDL) og Stop the Islamisation of Europe (SIOE). De hadde igjen to norske avleggere, NDL og SIAN. Den europeiske alliansen SIOE springer ut av organisasjonen Stop Islamiseringen af Danmark (SIAD) og det var SIAD-leder Anders Gravers som stod oppført som leder av den europeiske alliansen. Selv om SIOE-alliansen fremstår som bred med forgreininger i mange land, er det vanskelig å anslå hvor mye støtte dette nettverket har i

¹³⁹ Dansk Folkeparti «Danmarks fremtid—dit land, dit valg», s. 28 og s.190–191.

¹⁴⁰ Dewinter, «Het groene totalitarisme: de kolonisatie van Europa!»

¹⁴¹ Betz, og Johnson, «Against the current—stemming the tide», s. 319

¹⁴² SIAN, 27.11.2008

¹⁴³ Magnæs Gjelsvik og Bjørgo, «Utvikling og utbredelse av Høyreekstremsime i Norge», s.35

befolkningen i de ulike landene den er til stede.¹⁴⁴ Stop the islamization of America er den amerikanske varianten av SIAN, som også har sprunget ut av SIOE-alliansen. En av medgrunnleggerne er Robert Spencer, som står bak den anti-islamske bloggen «Jihadwatch» og som har skrevet flere bøker med Eurabia-konspiratorisk innhold. Flere av hans argumenter er også blitt adaptert av SIAN i deres artikler. SIAN drar også likhet på andre grupper utenfor SIOE-bevegelsen. De mest kjente gruppene er English Defence League (EDL) og Patriotic Europeans Against the Islamization of the West (PEGIDA), som begge har inspirert lignende grupper i Europa. Det meste av EDL og PEGIDA-demonstrasjoner har vært mislykkede med små grupper av aktivister som blir beskyttet av en stor politimasse mot et mye større antall anti-rasister som motdemonstrerer. Cas Mudde ser disse gruppene som en del av det moderne ytre høyre og «populist radical right»-partifamilien.¹⁴⁵

Den danske versjonen av SIAN (SIAD) er enig i Arne Tumyrs beskrivelser om at islam ikke er en religion, men en politisk ideologi. Et eksempel på dette finner man i en tale av Anders Gravers Pedersen fra en demonstrasjon i Aarhus 31.mars 2012, der han uttrykte at islam ikke er en religion, og sammenlignet islam med nazismen og Koranen med Hitlers *Mein Kampf*.¹⁴⁶ I sin bok *Det mørke nettet* fra 2011, hevder Øyvind Strømmen at EDL sitt nettverk og SIOE-nettverket er en del av det kontrajihadistiske nettverket fordi det er mange koblinger mellom medlemmer i disse bevegelsene og det kontrajihadistiske miljøet.¹⁴⁷ En indikator på slike koblinger er at SIAN tar mye av sitt begrepsapparat og sin virkelighetsforståelse fra det kontrajihadistiske miljøet. Siden 2007 har europeiske kontrajihadister avholdt årlige konferanser. Anders Gravers Pedersen, tidligere leder i SIOE og SIAD, var sentral i opprettelsen av disse. Den første konferansen var i København i april 2007. Arrangørene var Edward May og Anders Gravers Pedersen, og Fjordman var en av gjestene. I oktober 2007 ble det første internasjonale kontrajihadistiske møtet arrangert i Brussel med blant andre Ye'or, hennes mann David Littmann, Filip Dewinter og Robert Spencer på talerlisten.¹⁴⁸

¹⁴⁴ Strømmen, *Den sorte tråden*, s.316

¹⁴⁵ Mudde, *The Populist radical right: a reader*, s.7-8

¹⁴⁶ Stop islamiseringen af Danmark 1.4.2012

¹⁴⁷ Strømmen, *Det mørke nettet*, s.117

¹⁴⁸ Strømmen og Indregard, «Kontrajihadismen», s.38-39

Det foregår stor meningsutveksling innenfor det kontrajihadistiske miljøet, og de idéene som er gjennomgående baserer seg på alternative forståelser av læresetninger om islam, politikk og elitenes forræderi som verken lar seg bevise eller motbevise i deres diskurs. Likevel kan terroren 22. juli ikke sies å være en direkte, logisk konsekvens av kontrajihadismen. Selv om det brukes store ord om borgerkrig og en sivilisasjon på randen av destruksjon, har få av kontrajihadistene foreslått terror som virkemiddel for å oppnå endringene de ønsker seg i samfunnet. Breivik omtalte Ye'or og andre forfattere i Eurabia-litteraturen som moderate sammenlignet med ham selv, som var militant. Skillet går ifølge Breivik med viljen til terror som metode.¹⁴⁹ Likevel må en ta disse tankene og argumentene på alvor fordi de spår en dystopisk fremtid med borgerkrig og Vestens forfall, samt at de sprer konspiratoriske beskrivelser av islam som nærer opp under hat og potensielt kan føre til fysisk vold. I funnene mine vil jeg vise at SIAN bygger på en retorikk som er satt sammen av intertekstualitet og sirkulære argumenter mellom forskjellige forfattere med innslag av Eurabia-teorien som bakteppe.

6.2.2 Utviklingstrekk i anti-innvandringsgrupper

Et viktig utviklingstrekk er at en del av de sentrale anti-islamske aktivistene har en politisk bakgrunn som ikke er fra den ytre høyre-siden, men fra den liberale venstresiden. De er også ofte inspirert av religionskritisk sekularisme. Dette er noe som også reflekteres i bakgrunnen til Arne Tummyr, som tidligere ledende skikkelse i Human-Etisk Forbund på lokalt nivå. I SIAN sine vedtekter står FNs menneskerettigheter i sentrum. I motsetning til den tradisjonelle anti-innvandringsbevegelsen, framstår mange islam-motstandere som forsvarere av kvinnefrigjøring, likestilling og homofiles rettigheter. For noen av anti-islamaktivistene er dette åpenbart genuine liberale verdier, mens det for andre kan virke mer opportunistisk, mener Lars Erik Berntzen.¹⁵⁰ Han peker også på at den gamle, høyt autoritære og etnokratiske ytre høyre mistet sin vitalitet og at anti-islam kom som et nytt tillegg til ytre høyrefamilien, og dermed ikke er et barn det gamle ytre høyre. Berntzen mener at fiendtligheten mot den muslimske minoriteten og forsvaret av tradisjoner går inn i det gamle ytre høyre, men at de liberale holdpunktene som holdninger til kjønn og positiv omtale om demokratiet er i kontrast til det gamle ytre høyre.

¹⁴⁹ Breivik, 2083, kap.3.105, s.1230-1231

¹⁵⁰ Berntzen, *The Anti-Islamic Movement: Far right and Liberal?* Phd-avhandling. (Firenze: European University Institute, 2018).

Han mener at den anti-islamske bevegelsen har en semi-liberal bakgrunn, mellom liberale verdier på den ene siden og autoritære verdier på den andre. I disse miljøene lever imidlertid gammelt høyreekstremt tankegods side om side med liberale og sekulære verdier. Samtidig har grensene for hva som er akseptabelt å si offentlig om muslimer og islam flyttet seg betydelig i løpet av de siste 10-15 årene. Når påstander om «snikislamisering» (et begrep som kan tolkes som et produkt av Eurabia-konspirasjonen og islamofobisk litteratur) og påstander om at venstreorienterte politikere støtter islamistiske terrorister blir fremført, kan det bidra til å normalisere konspiratoriske forestillinger om at politiske motstandere bevisst legger til rette for islamsk invasjon av Europa.¹⁵¹ Det er også viktig å avklare skillet mellom anti-islamske og islamkritiske diskurser. En islamkritisk diskurs kan forstås som kritikk mot islam, mens anti-islamske diskurser går lenger enn å bare kritisere islam som religion. Anti-islamske grupper bygger på forestillingen om at Norge, Europa og det vestlige sivilisasjon er under angrep fra islam som politisk ideologi og må stanses. Slike beskrivelser er gjennomgående på nettsidene til SIAN, og de definerer seg også selv som en anti-islamsk organisasjon.¹⁵²

6.2.3 Bakgrunn for analysen

Ved å anvende historiefaglige metoder gir det muligheten med en historisk rekonstruksjon for å se hva SIAN faktisk har skrevet i tidsrommet oktober 2008 og ut året 2011. En historiserende tilnærming gjør at en kan se om de ulike henvisningene til konspirasjonsteorien endres eller om det er en kontinuitet i dem over tid. Hans Peter Tranøy skrev en masteroppgave i 2020 om hvem medlemmene i SIAN er og hvorfor de er med. Dette ble utført gjennom en spørreundersøkelse av medlemmene der 184 svarte. Han fant ut at medlemmene hovedsakelig er med av ideologisk overbevisning og ikke på grunn av sosialt samvær. Det kommer også frem at medlemmene har svært lav tillit til demokratiske og politiske institusjoner og medier.¹⁵³ Selv om dataene stammer fra spørreundersøkelser gjort i 2020, kan det muligens også si noe generelt om hvorfor medlemmene mellom oktober 2008 og 2011 var med i organisasjonen og ideologien de forholder seg til.

¹⁵¹ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av Høyreekstremsime i Norge», s.36

¹⁵² SIAN, 25.3.2012

¹⁵³ Tranøy, «Aktivister mot islam», s.2

Bakgrunnen og motivasjonen for oppgaven min var at forskere har nevnt at Eurabiateorien har vært til stede i SIANs diskurs. Terje Emberland og Cora Alexa Døving mener at av konspirasjonsteorier som florerer på dagens ytre høyre utgjør teoriene som handler om islam og muslimer de mest gjenkjennelige i en norsk kontekst, men nøyaktig hvordan dette skjer og hvem som trekker i trådene varierer. Begrepsbruk, argumenter og bevisførsel viser at påstandene har en resonansbunn i en etablert og velutviklet konspirasjonsdiskurs. Emberland og Døving mener at den vokste særlig frem i etter 9/11, og at den etter dette fikk den et bredt nedslagsfelt langt utover høyreekstreme miljøer, noe som vises ved at flere etablerte forlag utgav bøker som forfekter slike forestillinger.¹⁵⁴ De mener at hovedreferansen for disse islamofobiske konspirasjonsteoriene er Eurabia-teorien. De mener at teorien som ble lansert av Ye'or har vært og er gjeldende, men at den senere ble supplert med andre bøker med samme grunnmotiv, som jeg vil referere til som Eurabia-litteratur.¹⁵⁵ Klassiske antisemittiske konspirasjonsteorier er ikke til stede i Eurabia-teorien, og dette er i hovedsak fordi teorien prøver å gi et svar på forfallet i en vestlig sivilisasjon som tradisjonelt har båret preg av å være jødisk-kristen de siste hundre årene. Sindre Bangstad argumenter også med at det i retorikken til SIAN finnes konspirasjonsteorier som ligner Eurabia-konspirasjonsteorien og at dette blant annet kommer frem gjennom beskrivelser av muslimske menn med hypermaskulinitet som underbygger konspirasjonsteorien med tanken om befolkningsendring over tid.¹⁵⁶ Videre mener Bangstad at SIAN i en norsk kontekst har bidratt til en lokal artikulasjon og forsvar av sjangeren Eurabia, men han utdypet ikke i hvilken grad eller hvordan, noe som jeg vil se nærmere på. Tore Bjørge påpeker som Bangstad, Emberland og Døving at forestillingen om Eurabia-konspirasjonen står sterkt i SIAN, blant annet gjennom forestillinger om en kommende apokalyptisk borgerkrig.¹⁵⁷ I sine vedtekter fremhever SIAN følgende:

Organisasjonens formål er å motarbeide, stoppe og reversere islamiseringen av Norge. Islam er en totalitær politisk ideologi og bevegelse som er i strid med Grunnloven og lovverket i det norske samfunnet. Islam strider også mot demokratiske og menneskelige verdier i hele verden ved det islamske lovsystemet sharia.¹⁵⁸

¹⁵⁴ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.200

¹⁵⁵ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.199-200

¹⁵⁶ Bangstad, «Islamophobia: What's in a name?» s.69

¹⁵⁷ Magnæs Gjelsvik og Bjørge, «Utvikling og utbredelse av Høyreekstremsime i Norge», s.99

¹⁵⁸ SIAN, 24.3.2013

Videre fremhever de at dette formålet søkes oppnådd ved å spre informasjon om hva islam står for, og hvilke konsekvenser islamiseringen av Norge vil få. Det er tydelig at SIAN er overbevist om at islam er en totalitær politisk ideologi og dette gjennomsyrrer hele organisasjonen. Vedtektene har også et konspiratorisk element med at man tror at islam innføres i Norge gjennom en islamisering over tid. I deres vedtekter finner en også følgende ideologiske påstander: «SIAN bygger på demokratiet, rettstatens prinsipper og FNs menneskerettighetserklæring. Organisasjonen er uavhengig av politiske partier så vel som religioner og livssyn. SIANs eneste formål er å bekjempe islamsk ideologi og praksis».¹⁵⁹

Betz og Meret peker på at grupper på ytre høyre mener at de forsvarer demokratiet og ytringsfriheten.¹⁶⁰ Det er tydelig at SIAN tenker dette selv når de hevder at de bygger på demokratiet og rettstatens prinsipper. Likevel generaliserer de muslimer og anerkjenner ikke islam som en religiøs gruppe, noe som kan forklares med kulturell differensialisme. De som forfekter kulturell differensialisme mener at kulturer ikke er eksplisitt hierarkisk sortert, men de ser på kulturer som essensielt forskjellige, og at noen kulturer er statiske og lukket og dermed er inkompatible med demokrati. SIAN mener at islam er et eksempel på en slik kultur. Hans-Georg Betz argumenterer med at legitimering av vold og bruk av vold som legitimt middel i politikken ikke hører hjemme i dagens politiske kontekst, men at dette dermed kommer frem gjennom andre former som symbolsk/virtuell vold.¹⁶¹ Dette kommer særlig frem i SIAN sine til dels dehumaniserende og hatefulle beskrivelser av muslimer, som jeg vil vise eksempler på senere i analysedelen. Roger Griffin poengterer at ulikt den «gamle» høyre-radikalismen i det 19. og 20. århundre har den moderne ytre høyre entusiastisk tatt til seg det liberal- demokratiske systemet, mens det på samme tid «driver en intens kamp mot demokratiske regler og mot andres rettigheter til å ha motstridene meninger og leve ut kontrasterende verdssystemer enn deres eget.»¹⁶² Dette synes å være tilfelle også med SIAN.

SIAN avviker fra oppfatningen som er rådende i samfunnet, at islam er en religion og dermed kreves det en omfattende reproduksjon og sirkulasjon i argumenter som underbygger dette, siden det avviker fra konsensusen i samfunnet. Reproduksjonen foregår gjennom

¹⁵⁹ SIAN, 24.3.2013

¹⁶⁰ Betz og Meret, «Revisiting Lepanto: the political mobilization against Islam in contemporary Western Europe», s.313

¹⁶¹ Betz, «Xenophobia, identity politics and exclusionary populism in Western Europe», s.63

¹⁶² Griffin, «Interregnum or endgame? The radical right in the 'post-fascist' era», s.173.

intertekstualitet, der tekster som SIAN produserer åpent trekker på andre tekster, bøker, artikler eller taler. Her kommer blant annet bøkene til Ye'or inn. Jeg har gjennom materialet mellom oktober 2008 og ut 2011 sett en kontinuitet og en sirkulasjon i argumentene som blir presentert av SIAN og artiklene har henvisninger til kontrajihadistiske skribenter, Eurabia-litteratur og den opprinnelige konspirasjonsteorien. Derfor har jeg valgt å presentere funnene tematisk, med unntak av kapittelet «Etter 22.juli» der funnene er presentert kronologisk fordi argumentene viser en utvikling i retorikk.

6.2.4 Direkte henvisninger til Ye'ors Eurabia-konspirasjonsteori

Henvisninger til den opprinnelige Eurabia-konspirasjonsteorien til Ye'or kommer frem i noen artikler signert av SIAN mellom oktober 2008 og ut desember 2011. Et av de mest synlige eksemplene på dette er en artikkel på nettsiden til SIAN fra 4. januar 2010 med overskriften «Legger dagens politikere grunnlaget for en fremtidig borgerkrig i Europa?»¹⁶³, skrevet av daværende SIAN-leder Arne Tumyr. Her skriver Tumyr følgende:

Det er på blant annet denne bakgrunn, med antatt muslimsk flertall fram mot århundreskiftet, at stadig flere spør om nåtidens ledere med sin imøtekommende politikk overfor islam, egentlig legger grunnlaget for en fremtidig borgerkrig i Europa – en krig der etniske europeere må verne demokratiet mot barbariet – og med eget liv som innsats. Etter som politikerne verken tar til motmæle – eller ser noen som helst betenkeligheter med «det fargerike fellesskap» – er spørsmålet om folket selv etter hvert tar grep ved blant annet å danne borgervern når muslimer kaster seg ut i voldsorgier og brannstiftelser. Våre politisk korrekte ledere nekter fortsatt å snakke om disse problemene på en skikkelig måte. (...) Dagsavisen og mange andre svikere, vil stå på islamsk side den dag konflikten eventuelt bryter løs.¹⁶⁴

Det at Tumyr tror at muslimer vil bli en majoritet i Norge innen århundreskiftet har direkte overføringskraft til Eurabia-teorien. Sitatet overfor ligner også på oppfatningen hos Ye'or med at politikere legger til rette for islamiseringen av samfunnet. Dette er et av de tydeligste eksemplene på at SIAN og Tumyr henter om en mulig forestående borgerkrig, lagt til rette av de politiske korrekte elitene. Det at folket selv etter hvert må ta grep for å stoppe denne påståtte islamiseringen med borgervern kan tolkes som en oppfordring om vold.

¹⁶³ SIAN, 4.1.2010

¹⁶⁴ SIAN, 4.1.2010

13. november 2008 skriver SIAN en artikkel som tar for seg møter mellom daværende justisminister Knut Storberget og islamske innvandrersorganisasjoner. SIAN ønsker innsyn i dokumentene fra møtene for å kartlegge hva Storberget har skjult. De skriver at de ikke vet i hvilken grad departementet har godtatt kravene fra muslimene, og at de dermed har mistanke om at det derfor har foregått noe som bør komme frem i lyset.¹⁶⁵ SIAN virker å tro at det har foregått en hemmelig avtale som hentyder til det som er kjernen i Eurabia-konspirasjonsteorien. Den 31. januar 2009 kommer SIAN med et forslag til hva Storberget faktisk har hemmeligholdt i dialogmøtene mellom justis- og politidepartementet og de muslimske innvandrersorganisasjonene. SIANs tolkning av dette kommer frem i artikkelen «Vil Storberget ha islamsk konfliktordning?».

Justisdepartementet har i såkalte «dialogmøter» med innvandrersorganisasjoner fått fra Islamsk Råd Norge et kriminalitetsforebyggende forslag. Her tas det til orde for «en egen konfliktordning» for minoriteter 'les: muslimer'. (...) Organisasjonen Stopp islamiseringen av Norge (SIAN) har mistanke om at bakteppet for den foreslåtte nye «konfliktordning» er sharialovgivning.¹⁶⁶

En hemmeligholdelse av innførsel av sharialover gir assosiasjoner til Eurabia-konspirasjonsteorien, da innføring av disse er et sentralt ledd i det Ye'or peker på som et ledd i prosessen med at Europa blir et påstått «Eurabisk»-kalifat i fremtiden.

Den 4. mai 2009 videreformidler SIAN informasjon om et arrangement som skal foregå i København. I artikkelen som følger denne informasjonen skrives det at SIOE (Stop the Islamisation of Europe) skal holde arrangementet. SIAN sin nettedaksjon oppfordrer alle sine medlemmer og sympatisører til å delta på dette.

Gjennom deltakelse på konferansen har du en enestående mulighet til å få vite mer om det euro-mediterranske prosjekt – et prosjekt som våre politikere og mediene har valgt å fortie overfor befolkningen. Utenlandske gjestetalere av internasjonalt kaliber er med i panelet.¹⁶⁷

¹⁶⁵ SIAN, 13.11.2008

¹⁶⁶ SIAN, 31.1.2009

¹⁶⁷ SIAN, 4.5.2009

Her refererer SIAN til et samarbeid mellom Europeiske ledere og muslimske stater, som henviser direkte til konspirasjonsteorien til Ye'or i sin opprinnelige form. Den 29. mai 2009 publiserer SIAN en artikkel som er en oppsummering av møtet i København den 26. mai.

Gjennom foredrag og samtaler fremkom et skremmende bilde av hvordan EU-politikerne gjorde knefall for araberne etter den store oljekrisen i 1974. Grovt fortalt: Iran og OPEC skrudde til oljekranene og forlangte priser overfor landene i Vesten som var uhyrlige. Med oljen som pressmiddel truet araberne til seg en avtale med EU som for folk flest, så vel som for politikere, er ukjent.¹⁶⁸

Her refereres det først til Eurabia-konspirasjonsteorien til Ye'or med opprettelsen av EAD i 1973 som følge av en oljeembargo. Videre refereres det til i samme artikkel til Barcelonaerklæringen i 1995 som Ye'or skriver om som et videre ledd at opprettelsen i 1973. Begge disse møtene er såkalte fysiske bevis på de møtene europeiske og muslimske ledere har hatt for å etablere «Eurabia».

EU har tilbudt ni muslimske lands befolkning fri adgang til EU. Det dreier seg om den såkalte Barcelonaerklæringen fra 1995. (...) Det er tale om omfattende økonomisk, kulturelt og politisk samarbeid – der EU har garantert «respekt for islam». (...) På det kulturelle området er det sterke krefter i gjære for en gradvis islamisering av journalistenes stilling, skolebøkene skal endres og hele samfunnet skal smeltes sammen til et Eurabia der Middelhavet blir en innsjø.¹⁶⁹

Her trekkes også det kulturelle området som Ye'or skriver om inn, med at journalister og mennesker i academia aktivt jobber for islamiseringen og det Euro-Arabiske samarbeid for å konstruere et fremtidig Eurabia og dermed henviser de direkte til den opprinnelige konspirasjonsteorien. Den 17. mai 2009 blir det publisert en lang og utfyllende artikkel i anledning grunnlovsdagen. At denne artikkelen er skrevet på grunnlovsdagen peker også på et annet funn i artiklene til SIAN, nemlig at flere av de mest konspiratoriske fremstillingene og referansene til Eurabia-konspirasjonsteorien og -litteratur ofte kommer i forbindelse med dager av betydning. Dette kan også komme av at de vil spille på nasjonalfølelsen til sine følgere, og følger definisjonen til Teitelbaum av en kulturnasjonalistisk gruppe.

¹⁶⁸ SIAN, 29.5.2009

¹⁶⁹ SIAN, 29.5.2009

De skriver lignende artikler også rundt jul, nyttår og markeringer til støtte for USA i forbindelse med 9/11. I artikkelen fra 17. mai 2009 skriver SIAN om hvordan de mener Europa faller sammen og at «vår sivilisasjons 1400 år gamle fiende» står frem som den største trusselen, men at politikere og presse fortier dette. Etter denne åpningen skisserer SIAN hvordan de tenker fremtiden til Europa kan komme til å bli.

Ali Sina, eks-muslim og redaktør av nettstedet Faith Freedom, er én blant flere internasjonale autoriteter på islam, som mener at Europa allerede er dømt til islamsk overtagelse. Han skisserer et scenario hvor det i ulike europeiske land vokser frem en sterk og militant, anti-islamsk bevegelse, fordi myndighetene ikke vil eller kan stoppe islamiseringen. Kampen om Europa vil stå mellom muslimer og europeere i en voldsom borgerkrig, men som han sier, det spiller liten rolle hva utfallet blir – for Europa vil likevel bli ødelagt. De samme advarsler har vi fått fra Oriana Fallaci, Mark Steyn, Bruce Bawer, Bernhard Lewis, Walid al-Kubaisi.¹⁷⁰

Ye´or kunne like godt vært inkludert i forfatterne nederst i sitatet. Hennes tekster utgjør mye av grunnlaget for tekstene til Bawer og Steyn, og dette er tanker som gir gjenklang i hennes tekster med beskrivelser av en islamsk overtagelse som er i gang med hjelp av myndighetene og at det kan kumulere i en potensielt voldsom borgerkrig.

Venstresiden i politikken og kultureliten i Norge blir satt spørsmål ved i en artikkel fra 26. september 2009. Innledningsvis spør nettredaksjonen til SIAN om man kan stole på den tradisjonelle venstresiden i kampen mot islam. Etter dette drøfter SIAN venstresidens analytiske evner. De uttrykker bekymringer om at etablerte partier i Vesten ikke har gjennomført grundige nok vurderinger av koblingen mellom Vestens oljeavhengighet og USAs unnfalighet overfor et Saudiarabisk diktatur sammen med den pågående islamiseringen av Europa. De kaller denne koblingen eksplisitt for «Eurabia». SIAN etterspør en forklaring for «den voldsomme demografiske endringen som er under oppseiling og som truer våre demokratier».¹⁷¹ SIAN kommer til konklusjonen at venstresiden heller velger å leve bra på statsstøtte, og at de velger å bruke tid på «vår tids anti-fascister: den anti-islamske bevegelsen». SIAN ser på seg selv som vår tids anti-fascister fordi de mener at de er de eneste som står imot islam som en politisk ideologi, som de rangerer på lik linje med nasjonalsosialismen.

¹⁷⁰ SIAN, 17.5.2009

¹⁷¹ SIAN, 26.9.2009

At de sammenligner innvandringen av muslimer med den tyske invasjonen av Norge i 1940 og at de sammenligner seg med motstandsmennene som stod klar da den tyske invasjonen kom er et gjennomgående trekk hos SIAN. Som et illustrerende bilde av deres konklusjon i artikkelen er følgende sitat beskrivende: «Den gamle venstresida har blitt 5. kolonister mot Nordahl Griegs Norge. For islam.»¹⁷²

I en artikkel 29. september 2009 etter Stortingsvalget samme år skriver SIAN sine tanker om valget det året og om veien videre for den anti-islamistiske kampen. Når SIAN diskuterer Aps valgseier samme året skriver de at det er Ap sin multikulturelle politikk som har ført til en destabilisering av Norge, og at dette begynte etter muslimske lands oljeboikott mot Vesten etter Yom Kippur krigen i 1973. SIAN skriver også at de vet at de muslimske landene gav kriterier til landene i Vesten slik at de skulle åpne oljekranene igjen. Av betingelser SIAN lister opp er: «[V]i skulle holde med Palestina-araberne i deres islamske krig mot jødernes Israel og snakke pent om islam i alminnelighet. Europa fikk ikke bare litt islam, vi fikk gigantmoskeer, masseinnvandring og terror.»¹⁷³ Her henspilles det på den opprinnelige teorien til Ye'or med å ta imot innvandring etter 1973, og at politikere forfekter uttalt anti-israelisme og pro-palestinalisme som er et av hovedtemaene i boken til Ye'or. Arne Tumyr viser også til at det er en planlagt pågående palestinsk hatpropaganda som foregår mot jødene i en artikkel fra den 5. juni 2011.¹⁷⁴ Det er også verdt å merke seg at de trekker frem Ap som syndebygg med tanke på innvandring allerede i 2009, flere år før terrorangrepene.

Dette gjør de igjen i en artikkel den 31. oktober 2009 med tittelen «Nå er det avslørt. Ap-partier i europeiske land har ansvaret for islamiseringen», som også beskriver hovedtemaet i artikkelen. Artikkelen viser til at en politiker på innsiden av Labour Party i England har avslørt at det var en bevisst politikk å gjøre landet multikulturelt og sette høyrekreftene sjakk matt med å benytte arbeidsinnvandring som argument. SIAN peker videre i artikkelen på at Ap-lignende/sosialdemokratiske partier over hele Europa forsøker å skaffe seg et nytt velgergrunnlag gjennom den muslimske masseinnvandringen. På spørsmål om hvorfor svarer SIAN at Ap begynner å miste sitt tradisjonelle velgergrunnlag, som har vært lavtlønnede og industriarbeidere. Forklaringen er likevel mer kompleks ifølge SIAN. De mener at:

¹⁷² SIAN, 26.9.2009

¹⁷³ SIAN, 29.9.2009

¹⁷⁴ SIAN, 5.6.2011

«Sosialdemokratene i Europa gjør sin plikt etter den euro-arabiske dialog på 1970-tallet, som skulle garantere islam alle rettigheter i sitt nye imperialistiske fremstøt mot Europa.»¹⁷⁵

Denne artikkelen viser at SIAN mener at de har avslørt Arbeiderpartiet sin egentlige agenda. SIAN sitt svar på hvorfor Ap har skaffet seg et nytt velgergrunnlag er at sosialdemokratene holder sin avtale etter den Euro-Arabiske Dialog på 1970-tallet. Dette hentyder direkte til Ye'or sin Eurabia-konspirasjonsteori i sin opprinnelige form.

Den 29. desember 2010 skriver SIAN en artikkel som forklarer deres ståsted om islam. Artikkelen er den siste før nyttår og er nok en gang et eksempel på at de lengste og mest konspiratoriske artiklene kommer ved spesielle datoer, som tidligere nevnt. Her henviser SIAN direkte til Ye'or i deres forståelse av begrepet *jihad*. SIAN skriver om hvordan islam gjentatte ganger har angrepet Europa, og trekker frem slaget ved Wiens porter i 1683 som et særlig viktig slag, i tråd med hva kontrajihadister også trekker frem. I artikkelen omtaler de Ye'or som en islamekspert og er enig i hennes forståelse av *jihad* som kommer frem i boken fra 2005; at det er en gjeldene sannhet for alle muslimer i dag. «Vi er nå inne i det eksperter på islam (som israelske Bat Ye'or) kaller «den 3. jihad».»¹⁷⁶ Med den tredje *jihad* referer SIAN til at det nå er en skjult *jihad* som blir krigført gjennom befolkningsvekst i Europa og ikke *jihad* gjennom våpen. I artikkelen peker SIAN videre på hvordan islam skal ta over Europa gjennom å produsere flere barn, kreve respekt for islamske ritualer og gjennom intellektuell terror. Dette er elementer som Ye'or også fremmer som eksempler på hvordan islamiseringen skjer.

Den 12. februar 2011 publiserer SIAN en artikkel med tittelen «Lyset slukkes over Europa» som tar for seg den nederlandske politikeren Geert Wilders sin rettssak etter å ha blitt anmeldt for muslimhets. I den sammenheng drøfter SIAN talen til Wilders i rettssaken, samt at de kommer med sine egne innvendinger. I artikkelen skriver SIAN at eliten over hele Europa forsvarer islam som en ideologi. Wilders skriver i sin tale at hele den multikulturelle elite erklærer krig mot sitt eget folk. SIAN tolker dette som at målet for denne eliten er «å fortsette masseimmigrasjonen, som til slutt vil resultere i et Islamsk Europa – Eurabia.»¹⁷⁷

¹⁷⁵ SIAN, 31.10.2009

¹⁷⁶ SIAN, 29.12.2010

¹⁷⁷ SIAN, 12.2.2011

SIAN skriver videre at Jonas Gahr Støre er en stor trussel for rikets sikkerhet og at Ap sin nye integreringspolitikk (Afp 10.2) er et eksempel på Aps ønske om å innføre Eurabia. Denne tolkningen viser at SIAN er klar over Eurabia-teorien, og drar frem et lokalt eksempel av den gjennom Ap sin integreringspolitikk, noe som henspiller direkte på de tanker som lå bak Breivik sine angrep på AUF og AP noen måneder senere. Det er påfallende at flere at parallellene som er direkte til den opprinnelige Eurabia-konspirasjonsteorien er i forbindelse med kritikk av Arbeiderpartiet, også før 22. juli 2011.

SIAN diskuterer i en artikkel fra 10. oktober 2008 de muslimske landene Saudi-Arabia og Iran. SIAN mener at disse landene sponser og bygger moskeer (partikontorer i deres egne ord) over hele Europa.¹⁷⁸ Artikkelen henviser åpent til den daværende franske presidenten Sarkozy, som blir beskrevet med følgende ord: «selvhøytidelig paradeklovn». SIAN er særlig bekymret for uttalelsene til Sarkozy om at «arabisk er fremtidens språk».¹⁷⁹ Artikkelen henter mot en sammensvergelse mellom Sarkozy og muslimer generelt. Som et bevis på denne samhandlingen mellom Europas ledere og muslimer peker denne artikkelen på at informasjon om islams agenda er å finne på internasjonale (kontrajihadistiske) blogger. «Islams agenda er å overta Europa, USA og resten av verden. Er du fortsatt i tvil, så les på de internasjonale bloggene».¹⁸⁰ Sentralt i Eurabia-konspirasjonsteorien til Ye'or er at toppledere og EU-ledere i de forskjellige landene i Europa arbeider for islamiseringen, og i dette artikkelen virker det som om SIAN også er overbevist om dette. Frankrike blir særlig trukket frem av Ye'or som pådrivere av innføringen av Eurabia. At en kan finne informasjon som underbygger disse påstandene på kontrajihadistiske blogger er også med på reproduseringen av konspiratoriske argumenter hos SIAN.

Martha Hannus peker på at ikke alle i den kontrajihadistiske bevegelsen tror på alle forestillingene i det kontrajihadistiske manifestet og konspirasjonsteorien Eurabia, men likevel anvender begrepet fordi de mener at innvandring og demografisk utvikling i Europa påstås å lede til samme resultat som konspirasjonsteorien gjør. Nemlig at den muslimske befolkningen tar makten gjennom å havne i majoritetsposisjon over tid.¹⁸¹ Det er en slik

¹⁷⁸ SIAN, 10.10.2008

¹⁷⁹ SIAN, 10.10.2008

¹⁸⁰ SIAN, 10.10.2008

¹⁸¹ Hannus, «Counterjihadrörelsen- en del av den antimuslimske miljön», s.4

anvendelse av begrepet SIAN virker å dra mest i retning av selv om de direkte siterer eller hentyder til den opprinnelige konspirasjonsteorien flere ganger i denne perioden, som vist i dette kapittelet.

6.2.5 Begrepsforståelse

Dhimmi/dhimmitude

SIAN anvender begreper fra islamsk teologi som blant annet er tolket gjennom Ye'or sin forståelse av disse. Et av de mest fremtredende eksemplene er Ye'ors bruk av begrepet *dhimmi* og videre hennes tolkning av det som blir til nyordet *dhimmitude*. Som tidligere nevnt bruker hun *dhimmitude* for å beskrive hvordan europeere i dag lever i en skjult «dhimmitilværelse» styrt av muslimer og muslimsk intellektuell terror, uten at de vet det selv. Dette mener Ye'or har foregått gjennomgående i 1400 år, altså siden islams begynnelse.¹⁸² Innen islamsk teologi refererer egentlig *dhimmi*-ordningen til mennesker som ikke har den samme rettslige statusen som en muslim i en muslimsk stat. Likevel trengte en *dhimmi* ikke å tjenestegjøre i forsvaret og hadde rett til sitt eget liv, eiendom og å utøve sin religion. *Dhimmi*-ordningen endte på 1800-tallet.¹⁸³ Slike aspekter forteller SIAN lite om, da det ville gått i mot deres argumenter. *Dhimmi*-begrepet blir blant annet anvendt av SIAN og kontrajihadister for øvrig som en merkelapp på de som bidrar til islamiseringen; politikere, kirken, media og den øvrige politisk korrekte eliten. Argumentene til Ye'or om «dhimmitilværelsen» historisk sett og Ye'ors bruk av begrepet *dhimmi* inn i dagens kontekst er sentralt i SIAN sine artikler fra denne perioden. Blant annet er forståelsen av hvordan kristne og jøder måtte oppføre seg i en *dhimmi*-tilværelse historisk sett identisk med det Ye'or skriver i tre artikler hos SIAN.

Hun skriver i boken fra 2005 at å ri en hest eller kamel var forbudt for *dhimmier* fordi disse dyrene ikke var hellig nok for dem. De måtte derfor ri på esler, samt at *dhimmier* måtte haste seg gjennom gatene, og alltid gå på venstre (urene) siden av muslimer.¹⁸⁴ I en artikkel fra 30. januar 2010 skriver SIAN at *dhimmi*-modellen enda har virkning inn i vår tid. I artikkelen skriver SIAN at bokens folk måtte betale *jizya*, en skatt til det islamske styre og at de ikke

¹⁸² Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.9-10

¹⁸³ Hannus, «Counterjihadrelsen- en del av den antimuslimske miljön», s.5

¹⁸⁴ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.192-193

fikk lov til å benytte hester, kun esler når en måtte ri ¹⁸⁵, slik Ye'or peker på. I en artikkel fra 6. juni 2011 beskriver SIAN «dhimmisituasjonen» på samme måte, med at kristne og jøders situasjon i muslimers øyne har med større og mindre endringer vært den samme i over tusen år.¹⁸⁶ I denne artikkelen gjentar de også samme argument med at jøder og kristne måtte gå til venstre side når de møtte muslimer og bare benytte esler til å ri. Helt identiske argument blir brukt i en artikkel den 22. mars 2010.¹⁸⁷ Ved å bruke samme argumenter om hvordan kristne og jøder måtte oppføre seg historisk setter SIAN likhetstegn med situasjonen på 600-tallet og dagens situasjon, noe som ikke er fruktbart, men nødvendig for dem for å forklare hvorfor muslimene i deres øyne islamiserer Europa og ønsker samme situasjon i fremtiden.

I en artikkel fra 16. desember 2009 blir kirken anklaget for å bidra til islamiseringen. SIAN mener i denne artikkelen at islam hypnotiserer kirken, og at kirken gjør hva de kan for å legge til rette for Koranens inntreden i kirkerommet. De mener også at kirken godtar islamiseringen av samfunnet gjennom ombygging av kirker til moskeer. SIAN mener at kirken blir *dhimmier* i eget land ved å godta slike endringer, og de oppsummerer det følgende: «Når byttet lar seg hypnotisere av pytonslangen, er der lite å gjøre».¹⁸⁸ Dette er i tråd med hvordan Ye'or mener at kirken er underlagt en *dhimmitude*-tilværelse, og er med på å bidra aktivt med å legge til rette for en islamsk overtagelse.¹⁸⁹

Begrepet *dhimmi* dukker igjen opp den 16. mai 2010 i forbindelse med en artikkel om ytringsfrihet. *Dhimmi* blir her brukt som en merkelapp på politiet, mediene og eliten, siden de tenker at disse allerede er underlagt *dhimmi*-beskyttelsen til islam fordi de angivelig jobber for å gjennomføre islamiseringen. I artikkelen skriver SIAN at det svenske politiet beskyttet den svenske kunstneren Lars Vilks etter at han tegnet en Muhammed-karikatur i 2007. Politiet får dermed merkelappen *dhimmi*, fordi de ikke har gjort noe mot de som drapstruet og angrep Vilks. Artikkelforfatteren stiller da spørsmålet om ytringsfrihet dermed bare er en «*dhimmi*» problemstilling, altså en problemstilling som bærer preg av å allerede ha underkastet seg islam. På dette spørsmålet svarer SIAN ja, og mener dette er tilfelle fordi «vi i Europa, i Norden og i Norge må benke oss sammen med islamister som kommer fra tilbakestående

¹⁸⁵ SIAN, 30.1.2010

¹⁸⁶ SIAN, 6.6.2011

¹⁸⁷ SIAN, 22.3.2010

¹⁸⁸ SIAN, 16.12.2009

¹⁸⁹ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.206-207

kulturer for å gå i 'dialog' med dem når det gjelder det vi alle tar for gitt; ytringsfriheten.»¹⁹⁰ Til slutt oppsummerer artikkelforfatteren med å si at nordmenn nærmer seg å bli *dhimmier* hver gang de politiske korrekte mediene arrangerer møter der muslimer blir lyttet til gjennom dialog. Dette er et eksempel på det SIAN mener er hovedproblemet med politikerne, som Ye'or også peker på- at de går i dialog i stedet for krig.¹⁹¹ I artikkelen bruker forfatteren «dhimmibegrepet» på to måter. Den ene er for å sette en *dhimmi*-merkelapp på de SIAN ser på som forrædere i kampen mot islamiseringen, og den andre måten er for å advare om at nordmenn kan komme under en «dhimmitilværelse» i fremtiden hvis muslimene tar over. Artikkelen er også et eksempel på dehumaniserende språk, kulturell rasisme og virtuell vold gjennom å betegne muslimer som «islamister som kommer fra tilbakestående kulturer».

Den 7. januar 2011 kommer SIAN med en artikkel der de oppsummerer hva de mener islam «egentlig» er i forbindelse med en SIAN-demonstrasjon i Stavanger 8. januar 2011. Her kommer deres forståelse av *dhimmi* og *dhimmitude* frem. I artikkelen kommer det frem at de mener moderate muslimer må ta avstand fra de politiske delene av islam, og dermed snu seg bort fra *jihad* og *sharia*. SIAN mener likevel at det blir vanskelig for muslimer å snu seg bort fra dette da kjernen i islam er «dominans over andre gjennom sharia, jihad og dhimmitude».¹⁹² Videre skriver artikkelforfatteren at dette ikke er noe SIAN har funnet på, men er faste islamske praksiser som har vært praktisert opp gjennom historien og praktiseres i dag. Her setter de som Ye'or disse begrepene inn i dagens kontekst og mener disse er definerende for alle muslimer i dag. I tillegg anvender SIAN Ye'or sitt egenproduserte begrep, *dhimmitude*, for å forklare det de mener er kjernen i all form for islam, et funn som viser at SIAN åpenbart er kjent med Ye'ors bøker og alternative begrepsforståelse. Likevel bruker de ikke *dhimmitude* gjennomgående i denne perioden, men innholdet i begrepet frontes ofte uten at de kaller dette eksplisitt for *dhimmitude*.

Den 28. september 2011 poster SIAN en artikkel som er balansert i forhold til flere andre av deres artikler. Det fremkommer at artikkelen er et gjesteinnlegg, der demografiske trender blir drøftet. Artikkelforfatteren trekker frem at Breiviks motivasjon for terrorhandlingene var hans frykt for at Europa islamiseres. Forfatteren av artikkelen peker på at Breivik hevder at det i år

¹⁹⁰ SIAN, 16.5.2010

¹⁹¹ Whitehead, «Eurabia: The Euro-Arab Axis: An interview with Bat Ye'or»

¹⁹² SIAN, 7.1.2011

2083 vil være 38% muslimer i Norge og at SIAN anslår at muslimene vil få politisk flertall i Norge innen dette tidspunktet. Forfatteren viser likevel til at Pew Research Center beregner at antall muslimer i Norge vil være 6,5% i år 2030 og at muslimene vil øke i antall selv om man begrenser innvandringen til null. Forfatteren konkluderer med at «muslimene og islam er kommet for å bli i Norge og Europa for øvrig, uaktet om vi liker eller ikke.»¹⁹³ På bakgrunn av disse påstandene kommer en kommentar fra en leser som kan virke som et eksempel på de mange kommentarene SIAN-medlemmer kommenterer under artikkelen.

Et SIAN-medlem spør om nettredaksjonen har hatt drypp i det de tillot denne artikkelen uten kritiske kommentarer. Han konkluderer følgende: «Dette er jo en dhimmi-artikkel og har ingenting på SIAN's nettsted å gjøre!»¹⁹⁴ Her brukes *dhimmi*-begrepet på samme måte som mot de SIAN anser å være frontkjempere for islamiseringen i Norge, at det er *dhimmier* innad i landet som allerede har gått over til muslimene. Det viser også til en retorikk og en intoleranse som har blitt hardere internt i SIAN etter angrepene 22.juli da nettredaksjonen får gjennomgå for å ha latt den bli postet. At retorikken har blitt hardere vises også gjennom at artikkelen konkluderer med et rimelig nøytralt argument om at islam er kommet for å bli, men blir ansett som en artikkel med en forfatter som allerede har valgt overgivelse til muslimene.

I en artikkel fra 29. august 2010 kommer SIAN med argumenter om at nordmenn sannsynligvis ender opp under en *dhimmi*-tilværelse igjen. I artikkelen referer de først til slaget i Wien i 1683 og at det var siste gang europeere slo tilbake mot muslimene i fysisk forstand. Deretter kommer de med et av de argumentene de gjentar oftest som er nær konsensusen i Eurabia-teorien. SIAN forklarer at erobringene i nåtiden kommer gjennom innvandring, og at historien viser til at der islam trenger inn, har opprinnelseskulturen ingen sjanse til å overleve. Derfor konkluderer de med at innen noen hundre år «må etniske nordmenn trolig bo som dhimmier '2. klasses borgere' i det som en gang var deres eget land. Islamister har gitt klart til kjenne at Norge skal bli en del av Euro-Arabia der Allah's lov gjelder.»¹⁹⁵ Dette gir assosiasjoner til Ye'or. Både ved å referere til innvandring som den nye erobningsformen, at islamister (for SIAN muslimer generelt) har gjort det klart at Norge skal bli en del av Eurabia slik Ye'or forfekter i sin opprinnelige form, og at etniske nordmenn kommer til å ende opp som *dhimmier* i fremtiden.

¹⁹³ SIAN, 28.9.2011

¹⁹⁴ SIAN, 28.9.2011

¹⁹⁵ SIAN, 29.8.2010

Den 8. april 2011 dukker Ye'ors bruk av *dhimmi*-begrepet opp i en artikkel om Harald Stanghelle, daværende politisk redaktør i Aftenposten. I artikkelen mener SIAN at Stanghelle har angrepet de som er imot islam, mens muslimene tas i forsvar. SIAN mener videre at redaktører som Stanghelle virker redde, og at dette er et av stadiene mot muslimsk overtagelse. «Vi står overfor det islamske diktators seier i første stadium – pressen foretrekker en *dhimmi*-tilværelse fremfor konfrontasjon». Med dette mener SIAN at redaktører og mediene generelt frykter muslimer. SIAN mener at disse heller ender opp med å bli *dhimmier* og dermed bli ydmyket, «fremfor å få hodet skåret over av en jihad-terrorist.»¹⁹⁶ SIAN bruker igjen begrep *dhimmi* som en betegnelse og merkelapp på de som har gjort veien mot det påståtte Eurabia mulig og har gitt seg over, og da mener SIAN i denne artikkelen at mediene og den politisk korrekte eliten er med på prosjektet. Om en slik overgivelse skriver Ye'or at *dhimmier* i dag ikke kjemper, men overgir seg fredfullt og gjennom forsvar av islam.¹⁹⁷ Argumentene til Ye'or harmonerer med hvordan SIAN forstår *dhimmi*-begrepet og hvordan de betegner personer som *dhimmier*.

Det er gjennomgående at SIAN utelukkende trekker frem de negative sidene ved den historiske *dhimmi*-tilværelsen og at jøder og kristne ble behandlet likt under islamsk styre. SIAN går også imot forskere som beviser at *dhimmi*-tilværelsen ikke er slik de og Ye'or beskriver den. 22. mars 2010 skriver SIAN en artikkel etter å ha hørt på radioprogrammet Verdibørsen på NRK. Her fortalte Oddbjørn Leirvik ved Teologisk Fakultet ved UiO at jøder fikk beskyttelse av muslimer da kristne i Spania gikk til krig mot islam på 1200-tallet. SIAN svarer at det ikke er sant, og at kristne gjennom 16 generasjoners kamp mot muslimene klarte å jage de ut av landet.¹⁹⁸ I stedet for å fortelle om sameksistensen mellom disse tre religionene, går SIAN heller tilbake til de samme argumentene som blir presentert av Ye'or med at *dhimmiene* ikke kunne ri på hester og måtte gå til side i møte med muslimer. Mellom 711 og 1492 var store deler av Iberia (dagens Spania og Portugal) med det arabiske navnet al-Andalus under muslimsk kontroll. Al-andalus blir blant de fleste forskere regnes som en tid for sameksistens der jøder, kristne og muslimer kunne leve side om side.

¹⁹⁶ SIAN, 8.4.2011

¹⁹⁷ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.204

¹⁹⁸ SIAN, 22.3.2010

Det historiefaglige svaret er at det var de kristne som kastet ut jøder og muslimer som ikke ville konvertere til kristendommen og dermed gjorde at sameksistensen opphørte.¹⁹⁹ Ye'or mener at dette er feil, og beskriver Spania under islamsk okkupasjon som et prakt eksempelpå islamsk *jihad* og *dhimmi*-tilværelse. Dette argumentet fremkommer også i artikkelen til SIAN. Ye'or skriver at al-Andalus er et eksempel på at det ikke er mulig å ha fredelig sameksistens med muslimer i dag, da denne perioden i spansk historie i hennes øyne er betegnet som det rette formen for *jihad*.²⁰⁰

Ummah

Cora Alexa Døving, forsker ved HL-Senteret, sammenligner islamofobi med antisemittisme i en artikkel fra 2010.²⁰¹ Et eksempel hun trekker frem er konspirasjonstenkning om at muslimer eller jøder kommer til å ta over makten. Hun påpeker at muslimenes og jødernes indre solidaritetstenkning er en grunn til slike konspirasjoner. Deres interne solidaritetstenkning blir tenkt å være sterkere og mer overordnet enn lojaliteten til majoritetsbefolkningen, demokratiet og staten for øvrig.²⁰² For muslimers del vil dette komme til uttrykk gjennom lojalitet til *ummah*- det globale muslimske felleskapet. Ye'or uttrykker i boken fra 2005 at muslimer tror at tidligere islamsk landområde en gang må komme tilbake til *ummah*.²⁰³ Det er en gjennomgående tendens hos Ye'or og i SIANs artikler i denne perioden at muslimsk innvandring tolkes som en islamsk invasjon som har bakgrunn i muslimers globale *ummah*. For å understreke at alle muslimer, både «gode» og de «moderate» er forpliktet i forhold til Koranen og profeten Muhammeds lære, blir det understreket at alle muslimene har en felles referanse i fellesskapet *ummah*, som SIAN i en artikkel fra 15. juni 2011 mener vil stå sterkere enn den nasjonale identitetstilknytningen.²⁰⁴ De utdyper deres syn på *ummah* senere i en artikkel fra 7. oktober 2011 der de skriver at *ummah* vil stå sterkere enn følelsene for Norges demokrati «hvis eller når deres verdenskalifat blir fullført».²⁰⁵

¹⁹⁹ Aukrust og Skulstad, «Fredelig sameksistens med muslimer er umulig», s.307

²⁰⁰ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.166

²⁰¹ Døving, «Anti-Semitism and Islamophobia. A Comparison of Imposed Group Identities»

²⁰² Døving, «Anti-Semitism and Islamophobia. A Comparison of Imposed Group Identities», s.60

²⁰³ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.251

²⁰⁴ SIAN, 15.6.2011

²⁰⁵ SIAN, 7.10.2011

Disse argumentene kan tolkes som forestillinger om at islam utgjør en indre fiende, en subversivmyte, der muslimer har onde planer når eller hvis de kommer i majoritetsposisjon i landet.

SIAN mener at muslimer kontinuerlig jobber i de landene de er i mindretall for å fremme den påståtte islamiseringen. SIAN forklarer at dette er et faktum gjennom sin tolkning av *ummah*-tilknytningen som overordnet norske lover og regler, og de mener at Norge etter hvert vil «smake piskene av det multikulturelle samfunn.»²⁰⁶ SIAN mener at alle muslimer støtter både det muslimske brorskapet og det påståtte kravet om *ummah*. Dette kommer frem i en artikkel fra 1. juli 2009, der de påstår at det muslimske brorskap har utplassert 200.000 muslimer i Norge for å styrke det globale *ummah* for å få nordmenn til å underkaste seg islam når tiden er inne. SIAN mener at den dagen Yusuf al-Qaradawi, utgir en fatwa (en lov for alle muslimer) om å ta over Europa vil norske politikere trolig velge underkastelse.²⁰⁷ SIAN er særlig opptatt av Yusuf al-Qaradawi, leder i det europeiske fatwa-rådet i perioden jeg studerer. Han blir nevnt flere ganger mellom 2008 og 2011 og de samme argumentene om han og hans strategi om å ta over Europa blir gjentatte flere ganger i denne perioden.

Et oppsummerende eksempel på deres forståelse av al-Qaradawi som leder for det europeiske fatwarådet og hans posisjon i kraft av å være det kommer i en artikkel fra 25. februar 2009. Her skriver SIAN utdypende om hvordan al-Qaradawi samarbeider med myndighetene i landet. På bakgrunn av at Harald Stanghelle i Aftenposten har sagt at en minoritet ikke kan overta makten i dette landet skriver SIAN om hvordan det likevel er mulig.²⁰⁸ De mener at islam ikke dreier seg om en minoritet, men en politisk ideologi som har som målsetning å opprette et verdenskalifatet. Videre skriver de at al-Qaradawi har makten over mer enn 54 millioner muslimer i Europa, og derfor mener de at han kan få alle muslimer ut i gatene i løpet av noen timer. Argumentet til SIAN er at al-Qaradawi har som strategi om å ikke erobre denne verdensdelen med sverd, men gjennom et samarbeid med myndighetene i demokratiske land i Europa. Dermed konkluderer de med at al-Qaradawi ser et enormt potensial for islamiseringen av Europa, ikke minst i Norge, gjennom et samarbeid med myndighetene.

²⁰⁶ SIAN, 7.11.2009

²⁰⁷ SIAN, 1.7.2009

²⁰⁸ SIAN, 25.2.2009

SIAN mener at dette skjer først i fremst gjennom den høye fødselsraten blant muslimske kvinner, og dermed at de muslimske lederne ser for seg at «halvmåneflagget vil vaie over Norges land om noen generasjoner.»²⁰⁹ At fatwa-generalen skulle hatt utstedt en fatwa og at alle muslimer skulle ha reagert virker konspiratorisk og dystopisk virker å være et av flere sirkulære argumenter bruker for å forklare den påståtte islamiseringen. Ye'or har også lik tolkning av betydningen til al-Qaradawi gjennom å skrive som SIAN at han proklamerer kravet om *jihad* i samtiden, og at han forklarer at *jihad* er en kollektiv religiøs plikt for alle muslimer.²¹⁰

Et annet eksempel på SIANs forståelse av hvordan *ummah* fungerer i en norsk kontekst kommer i en artikkel 26. mai 2011 som omhandler SV-politikeren Akhtar Chaudry. De åpner artikkelen med å si at Chaudry er en av de farligste motstandere «vi» har. I 2011 er han en av Stortingets visepresidenter og dermed mener SIAN at han har makt til å jobbe for islamiseringen av landet fra den innerste kjerne. Videre skriver SIAN at Chaudry er tilknyttet til det globale *ummah* i kraft av å være muslim, og derfor jobber for å innføre *sharia* som en plikt.²¹¹ De mener at det er den sosialistiske bevegelse, og særlig SV og Ap sin feil gjennom at det har blitt slik gjennom å trykke islam til sitt bryst. Videre kommer SIAN med holdninger som peker i en retning av politikere på venstresiden er en større fare enn det muslimene er. Et eksempel på dette er sitatet: «[V]i har mange medløpere – som er enda farligere enn de fanatiske islamistene som avdekker i all sin gru hva de står for.»²¹² Dette kan hentyde til at de mener norske politikere er farligere enn muslimene i kampen for islamiseringen, og dermed ligner det på argumenter som blir forfektet gjennom Breiviks holdninger.

Et annet illustrerende eksempel på en slik holdning kommer i en artikkel fra 2008. På bakgrunn av at Chaudry hadde blitt valgt inn på andreplass i Oslo SV foran Heikki Holmås skriver SIAN følgende: «Dermed steikes SV og Heikki Holmås og hele venstresiden i sitt egetproduserte islamfett. De har nemlig vært døråpnere for islam i Norge. Sosialistene oppdager nå at de som har vært flinkest i klassen til å fremme muslimenes sak, er det første muslimene vipper av pinnen når de får makten på kjøttvekta».²¹³

²⁰⁹ SIAN, 25.2.2009

²¹⁰ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.31

²¹¹ SIAN, 26.5.2011

²¹² SIAN, 26.5.2011

²¹³ SIAN, 24.11.2008

SIAN konkluderer med at det om noen år vil være fullt opp i statsadministrasjonen av mennesker som er knyttet til det globale *ummah* som ønsker å innføre *sharia*. Forestillingen om at Akhtar Chaudry på en tilslørt måte ivaretar islams interesser gjennom sin demokratideltagelse, blir tolket som et ledd i en islamiseringsprosess. Siden muslimer blir ansett som forrædere blir det også ansett som problematisk at muslimer generelt deltar i demokratiet på grunn av deres bånd til *ummah*. At det er problematisk at muslimer deltar i demokratiet og at islam er inkompatibelt med et demokrati gjør at en kan diskutere om SIAN underminerer demokratiet som institusjon. Dermed er spørsmålet om høyreekstremisme er en mer fruktbar merkelapp, da de bryter med verdier som menneskerettigheter med slike utsagn.

Taqiyya

I SIAN sin anti-islamske diskurs er det en etablert sannhet at muslimer tildekker sannheten, og at løgn er tillatt i islam. SIAN mener at islamsk løgn, svindel og bedrag kalles *taqiyya* eller *kitman* og praktiseres av muslimer for å skjule deres egentlige hensikter. Egentlig er *taqiyya* et historisk fenomen innenfor shia-islam for å beskytte seg selv mot sunni-muslimer som var i majoritetposisjon historisk sett. Begrepet *taqiyya* blir som *dhimmi* overført til et gjeldene konsept for muslimer i dag hos SIAN. *Taqiyya* blir nevnt flere ganger i perioden, men jeg vil bare trekke frem noen artikler for å vise hvordan SIAN anvender begrepet. Den 13. april 2009 skriver SIAN om at muslimer har lov til å lure nordmenn med bakgrunn i islamsk teologi. Her trekker SIAN frem menighetsforstanderen i Det islamske forbundet, Basim Ghozlan, og daværende leder i Muslimske Studentsamfunn, Mohammad Usman Rana som eksempler. SIAN mener at disse lyver når de forsikrer at de ikke har tenkt å ta over Norge, innføre *sharia* eller på annen måte drive «snikislamisering». SIAN mener heller at dette har bakgrunn i at muslimer i deres øyne har lov til å lyve og bedra de «vantro» når det tjener islamske interesser. Artikkelforfatteren forklarer at *taqiyya* er islams tillatte dispensasjon fra sannhetsplikten overfor alle vantro og myndigheter, og at hensikten er å skape forvirring, tilsløre sannheten og villedde «fienden» for å fremme islams sak og religionens ære. Som eksempler på hvordan muslimer bruker *taqiyya* mener SIAN at det brukes «ved asylsøknader, tillatelser, skatteoppgaver og forhandlinger med de 'vantro' i enhver sammenheng.»²¹⁴

²¹⁴ SIAN, 13.4.2009

SIAN skriver den 19.oktober 2011 om to kategorier av moderate muslimer. De kaller den første kategorien for «tåkeleggingskategorien» og denne kategorien innebefatter «de moderate muslimene som søker å skape forvirring i befolkningen før det muslimske angrepet setter inn».²¹⁵ Denne tåkeleggingen går ut på å dysse ned islam i den offentlige diskursen og utføres ved hjelp av *taqiyya*. Videre skriver SIAN at når muslimene kommer i flertall, vil de moderate muslimene vise at deres lojalitet egentlig ligger hos Allah, Profeten, Koranen og *sharia*. Da vil de kunne innføre *sharia* ved hjelp av demokratiske virkemidler.²¹⁶ Den andre kategorien er naive moderate muslimer. Disse blir ansett av allmennheten som sekulære, moderate eller liberale, men ifølge SIAN har de samme ideologiske grunnlag som alle andre muslimer.²¹⁷ Her peker SIAN på at selv om islam deler inn i «gode» muslimer, som betegnes som terrorister og «moderate» muslimer som bidrar til islamiseringen ved å skjule seg begge er produkt av det de tenker er en politisk ideologi med samme mål- å overta av Vesten. Dette er igjen et eksempel på den generaliserende undertonen som preger tolkningen av muslimer.

Tolkningen av *taqiyya*-begrepet hos SIAN stammer trolig fra Robert Spencer og den amerikanske SIAD-bevegelsen, og er etter mitt syn ikke sentral hos Ye'or i boken fra 1996 eller 2005 som Bangstad²¹⁸ og Mariuma²¹⁹ mener at begrepet er. Spencer skriver i sin bok *The Politically Incorrect Guide to Islam (And the Crusaders)* fra 2005 at en skal huske på *taqiyya* neste gang en ser en muslim snakke på TV om sin lojalitet til USA, fordi det er mye mulig at han lyver.²²⁰ Begrepet er også sentralt hos Geert Wilders. Wilders sier i en Youtube-video fra 2011 at muslimer som bedriver *taqiyaa* burde bli deportert.²²¹ Det er mulig at SIAN har tatt sin forståelse fra Wilders eller Spencer, men sannsynligvis ikke fra Ye'or. I Spencer sin bok fra 2005 skriver han at *taqiyya* og *kitman* oftest er forbundet med shia-islam, og blir avvist av noen sunni-muslimer.²²² Selv om han faktisk peker på denne forskjellen lager likevel ikke Spencer eller SIAN forskjell mellom shia- og sunni-muslimer på dette området.

²¹⁵ SIAN, 19.10.2011

²¹⁶ SIAN, 15.6.2011

²¹⁷ SIAN, 14.4.2011

²¹⁸ Bangstad, «Eurabia Comes to Norway», s.372

²¹⁹ Mariuma, «Taqiyya as Polemic, Law and Knowledge», s.99

²²⁰ Spencer, *The Politically Incorrect Guide to Islam (And the Crusaders)* (Washington DC: Regnery Publishing, 2005), s.81

²²¹ Wilders, «What is Taqiyya»

²²² Spencer, *The Politically Incorrect Guide to Islam (And the Crusaders)*, s.80

Steven Fink peker på at islamske lærde og teologer godkjente *taqiyya* i de tidlige konfliktene mellom shia og sunni-muslimer for å beskytte shia-muslimer fra sunni-majoriteten, men peker på at dette anvendes av grupper på ytre høyre og kontra Jihadister som et argument i samtiden.²²³ Dette er måten SIAN anvender begreper gjennomgående, ofte irrelevante begreper fra islamsk teologi som har hatt betydning i fortiden for å forklare en påstått islamisering i samtiden. Martha Nussbaum peker på at tankegangen med å definere en religion og dets troende som én homogen gruppe, én trussel og én fiende er slående lik klassiske anti-semittiske konspirasjonsteorier.²²⁴ Dette kommer til syne når det spekuleres i at muslimer har en hemmelig plan. *Taqiyya* spiller inn i narrativet om en større plan når SIAN peker på at de skjuler sin egentlige identitet i en sekularisert vestlig kultur. Det drar også kjensel på klassiske konspirasjonsteorier med bruken av et høyst tendensiøst utvalg av historiske data og slutninger som tilsier at Europas kultur og verdier forsvinner.²²⁵

Jihad

Ordet *jihad* blir i anti-islamske miljø forstått som «hellig krig», mens det egentlig blir forstått av mange muslimer som en kamp hos den enkelte muslim for å bedre selvet gjennom en selvransakelse. Dermed er det ikke overraskende at SIAN som Ye'or og flere andre forfattere i Eurabia-litteraturen mener at *jihad* er betegnende for alle muslimer til alle tider. Ye'or skriver om *jihad* som et historisk fenomen som har vært latent i det muslimske samfunn i over et årtusen, og at det i dag er til stede i alle verdensdeler gjennom en Jihadistisk geostrategisk plan. Hun mener at *jihad* ble aktualisert igjen fra 1970-tallet som en mektig politisk faktor i Europa, men at dette har blitt neglisjert av media og i akademia.²²⁶ På bakgrunn av dette er hennes hovedargument at hele den muslimske verden er et produkt av en gjennomgående 1400 år lang tankegang om *jihad*, som har ført til at ikke-muslimske sivilisasjoner har blitt redusert til en dysfunksjonell *dhimmitude*-tilværelse.²²⁷ Ye'or som SIAN mener at *jihad* er sentral for all islamsk historie og sivilisasjon, der hun mener at konseptet *jihad* har forblitt uendret siden islams start som en religion. *Jihad* forklarer også et islamsk ønske om å ta over

²²³ Fink, « The Shariah Scare Industry and the Clash of Temporalities », s.11

²²⁴ Nussbaum, *The new Religious Intolerance* (Cambridge: Harvard University Press, 2012), s.12

²²⁵ Bangstad, «Eurabia Comes to Norway», s.373

²²⁶ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.10

²²⁷ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.9

Vesten, i følge Ye'or.²²⁸ I et kontrajihadistisk verdensbilde er *jihad* betegnet som en sentral del av all islamsk aktivitet og en handling som iverksettes av muslimer mot vantro. *Jihad* er sentralt i svært mange av artiklene mellom oktober 2008-2011. Blant annet er det et sentralt tema 2. september 2010.

I artikkelen «Feil å klandre muslimer for terrorisme» skriver SIAN et motsvar til at SOS Rasisme sier at terrorhandlinger ikke er representativt for verdens muslimer. Til dette skriver SIAN «mulig det, men de er særdeles representative for den islamske lære. *Jihad* er den evige krig islam fører mot annerledes troende – til de enten er drept eller de underkaster seg islam.»²²⁹ Videre skriver SIAN om hvordan kristne og jøder kan være i fred nå i den tid muslimene i landet er i mindretall, men at de kommer til å ende opp som *dhimmier* så snart muslimene kommer i overtall. Innvandring, som SIAN i denne artikkelen kaller vår tids terrorisme, er ifølge dem symptomer på en sykdom som kan ødelegge vår sivilisasjon; islam. Dette er et syn på *jihad* som en evig krig fra islams start som religion og hvordan europeere kan ende opp som *dhimmier* om islamiseringen fortsetter, som er lik forståelsen til Ye'or.

Høsten 2011 opplevde Oslo en kraftig økning i antall overfallsvoldtekter ifølge en SIAN-artikkel fra 31. oktober samme år. Artikkelforfatteren mener at voldtektene minner om krigføring. I kommentarfeltet har flere videreført resonnementet til artikkelforfatteren og konkluderer med at overfallsvoldtektene er et resultat av muslimenes hellige krigføring-*jihad*.²³⁰ *Jihad* blir i denne sammenhengen tenkt å være som en del av et ledd i den pågående islamiseringen med å utvide sin tilstedeværelse i Europa gjennom reproduksjon. Siden forståelsen av *jihad* ligger som et premiss for forståelsen av islam som helhet hos SIAN og siden det blir gjentatt flere ganger i perioden oktober 2008-2011, kommer jeg tilbake til *jihad* i kapittelet om historieforståelsen til SIAN.

Dar al-harb og Dar al-islam

Dar al- harb og *dar al-islam* er to begreper som ikke finnes i Koranen, men som har blitt fremstilt av muslimske teologer for å forklare hvilke geografiske områder som er preget av en majoritet av islam og hvilke som ikke er det og hvordan muslimer skal oppføre deretter.

²²⁸ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.30

²²⁹ SIAN, 2.9.2010

²³⁰ SIAN, 31.10.2011

I artiklene til SIAN argumenterer de ofte med hvordan det i islamsk teologi har blitt delt opp i «fredens hus» og «krigens hus». Ye'or skriver også om disse husene og hvordan de er gjeldene for alle muslimer. «Krigens hus», *dar al-harb*, er forstått av Ye'or og SIAN som land der islam ikke er i majoritetsposisjon, som er et krigens hus helt frem til det gjennom *jihad* er tatt tilbake igjen til muslimene. Både SIAN og Ye'or peker på at krig mellom land med muslimsk minoritet (*dar al-harb*) og land med muslimsk majoritet (*dar al-islam*) kommer til å vare så lenge folk ikke blir konvertert til islam.²³¹ Ye'or forklarer hvordan hun tenker at muslimer forholder seg i en posisjon av å være i *dar al-harb*, krigens hus. Hun peker på at det er to motivasjoner for islamske myndigheter å inngå en fredsavtale med vantro (innbyggere i Vesten i dette øyemed). Den ene er der muslimer er for svake til å vinne og den andre er der de vantro lederne godtar å betale en skatt til det muslimske felleskapet i landet for å unngå at muslimer skal komme med fiendtligheter. De land som ikke kjemper mot islamiseringen blir inkludert i *dar al-islam*, fredens hus. De innbyggere som ikke er muslimer, men har jobbet for islamiseringen vil da bli beskyttet av den historiske *dhimmi*-ordningen, mener Ye'or.²³²

Et gjennomgående tema hos SIAN i årene 2008-2011 er at muslimer kan leve annerledes i *dar al-harb*, i den tiden før de angivelig kommer i overtall. Dette er en forståelse som er lik den Ye'or fremstiller i sin bok fra 2005. Et eksempel på denne forståelsen kommer hos SIAN den 20. februar 2010. Her skriver de at det er opplest og vedtatt i muslimske miljøer at de må tilpasse seg vestlig kultur og følge bestemte strategier når de er i mindretall. En av disse strategiene er ifølge SIAN at muslimene skal være tålmodige overfor kristne og jøder, og at de har lov til å lyve overfor «bokens folk» for å beskytte sine liv og sin religion. SIAN skriver videre at disse strategiene bare gjelder når muslimene er i mindretall, og oppsummerer med å si at norske muslimer foreløpig nøyer seg med å islamisere Norge i samarbeid med de politiske myndigheter.²³³ I sin forståelse mener SIAN at *dar-al harb* er situasjonen muslimen lever i når det ikke er et verdenskalifat, men på vei til det og at de i denne perioden kan bruke ulike strategier for å lure de «vantro», altså menneskene i vesten. Dette er samme tolkning og forståelse som Ye'or legger til grunn.

²³¹ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.31-32

²³² Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.33

²³³ SIAN, 20.2.2010

Et annet eksempel på SIANs forståelse av *dar al-islam* og *dar al-harb* kommer i en artikkel fra 7. oktober 2011. Her skriver SIAN igjen at alle islamister ønsker å oppnå *dar al-islam*. Dette er også et eksempel på at SIAN ofte skriver islamister og da referer til muslimer generelt siden de gjennomgående generaliserer alle muslimer. Videre forklarer SIAN at *dar al-harb* er «krigens hus», og peker på at dette for muslimer vil si Europa, inkludert Norge. De mener dette er tilfelle fordi «Allahs lov» ikke gjelder her og borgerne ennå ikke har underkastet seg islam. Etter denne passasjen skriver de noe som oppsummerer deres hovedargumenter godt: «kampen dreier seg om det samme i dag som de siste snart 1400 år – Dar al-harb skal bli Dar al-islam.»²³⁴ Virkelighetsoppfatningen til SIAN vises også i beskrivelser som at muslimene fortsatt erobrer ikke-muslimsk land og omdanner det til en del av det kommende islamske verdenskalifatet, der målet defineres av *ummah*. SIAN peker også i denne artikkelen på at europeiske politikere allerede gitt fra seg makt til muslimene, mens de selv har satt seg i en politisk situasjon med avmakt.

SIAN mener som Ye'or at muslimer kan bruke slike strategier fordi de lever i *dar al-harb* og tilpasser seg til enhver tid de rådende omstendighetene for å oppnå sine mål. En artikkel fra 19. desember 2010 konkluderer med at målet til islam er «å fjerne demokratiet, de vestlige sivilisasjoner og dominere enhver kultur der de har mulighet for det og etablere sharia.»²³⁵ SIAN mener at muslimer kan få til dette gjennom at muslimer bare tillater reproduksjon i egne rekker. Både det at muslimer ønsker å opprette et *dar al-islam* og at dette skjer ved en planmessig reproduksjon, vitner om konspiratoriske tanker som ligner de Ye'or fremmer om samme sak. Ye'or og SIAN er med på å marginalisere betydningen muslimske tradisjoner har hatt på europeisk sivilisasjon med å få det til å se ut som islam er en utenforstående og farlig ideologi, som utelukkende er ute etter å utvide dar-al islam. Muslimer blir presentert gjennom et generaliserende bilde av islam som hermeneutisk lukket og muslimer som teologisk ikke er i stand til sameksistens med andre kulturer og religioner, enten om de er i *dar al-harb* eller *dar al-islam*.

²³⁴ SIAN, 7.10.2011

²³⁵ SIAN, 19.10.2011

Sharia

Ye'or argumenterer for at muslimer over hele verden deler to essensielle komponenter, *jihad* og *sharia*, som trigger volden mot kristne og ikke-muslimer.²³⁶ SIAN tenker i hovedsak at *sharia*-lovgivning vil bli forsøkt innført om muslimene kommer i overtall i Norge. Dette baserer de blant annet på Kairo-erklæringen fra 1990 der 53 stater fra muslimske land vedtok at sharialover skulle overgå menneskerettighetene. Ye'or argumenterer også med Kairo-erklæringen når det kommer til potensielle sharialover i fremtidens Vesten. Hun skriver at selv om muslimske stater foruten om Saudi Arabia har undertegnet menneskerettighetene, så anerkjenner de ikke dens legitimitet. Hun mener dette er tilfelle gjennom at de muslimske statene effektivt byttet ut menneskerettighetene med Kairo-erklæringen fra 1990. Her mener Ye'or at disse 53 statene heller inkorporerte *sharia*-lovene og dermed byttet ut menneskerettighetene utformet av FN.²³⁷

Samme syn på *sharia* kommer frem i SIAN-diskursen. Et eksempel kommer 3. oktober 2009, der det stilles en rekke spørsmål til muslimer. De mener at alle muslimer må være enig i disse spørsmålene for å kunne kalle seg muslimer. Et av spørsmålene er følgende: «Er du enig i de islamske staters Kairo-erklæring fra 1990 som krever at Menneskerettighetene må underordnes sharialoven?»²³⁸ Et annet eksempel kommer frem i en artikkel fra den 4. juli 2010. Psykiater Hans Olav Fekjær skriver i Aftenposten 30. juni at Hege Storhaug og SIAN, siden de på bakgrunn av denne artikkelen følger Storhaug sin tolkning, har feil i sin tolkning av *sharia*. Fekjær skriver at *sharia* har med kulturelle skikker å gjøre og ikke er felles for de 57 land der majoriteten av befolkningen utgjør muslimer. SIAN mener dette er feil og konkluderer med at islam ikke godkjenner FN's menneskerettigheter.²³⁹

Sharia-begrepet SIANs diskurs følger Ye'or sin forståelse av det blant annet gjennom følgende formulering «Islam er en religiøs-politisk ideologi som har som mål å innføre sharialov overalt der muslimene kommer i flertall.»²⁴⁰ Her kobler SIAN *sharia*-loven til den evigvarende *jihad*-tilværelsen som SIAN mener at muslimer er under. I artikkelen fra 4. september 2008 viser også deres konspiratoriske tanker om muslimer med å si at det i dag

²³⁶ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.184

²³⁷ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.106

²³⁸ SIAN, 3.10.2009

²³⁹ SIAN, 4.7.2010

²⁴⁰ SIAN, 4.9.2008

vokser frem nye moskeer, som de SIAN anser som partikontorer for islam hvor tanker om *sharia* blir indoktrinert.²⁴¹ At moskeer virker som dette følger også Ye'or sin forståelse. Hun mener som SIAN at den islamske delen av befolkningen i Europa vokser kraftig og dermed at moskeer som blir bygget påvirker muslimer sterkt religiøst og politisk uten at de kan få motstand på det som blir forkynt i moskeen.²⁴² Dermed blir også byggingen av moskeer sett på som et steg i den påståtte islamiseringen gjennom å forkynne *sharia* som en del av muslimers fremtidige plan.

Oppsummerende bemerkninger om begreper

SIAN bruker historiske begreper fra islamsk teologi som religiøse obligatoriske aktiviteter gjeldende for alle muslimer, som er tatt ut av sin opprinnelige kontekst for å legitimere muslimers påståtte ønske å islamisere Vesten i samtiden. Tolkningen av *dhimmi*, *ummah*, *jihad*, *taqiyya*, *dar al-harb*, *dar al-islam* og *sharia* har sammenheng med den underliggende konspiratoriske oppfatningen om at muslimer som i dag deltar i demokratiet vil støtte innføringen av et islamsk lovverk så fort muslimene har kommet i flertall. SIAN gir ikke en selvstendig tolkning av disse begrepene og deres egentlige betydning for muslimer, men bruker konspirative tolkninger som er utført av kontrajihadistiske forfattere, som Ye'or er et eksempel på. Jeg tolker det til at konspirasjonstenkningen i SIAN uttrykkes først og fremst gjennom forestillingen om at enhver muslim bidrar til islamiseringen gjennom å være muslimer, og at alle egentlig ønsker at islam skal dominere maktstrukturen i samfunnet og ta over samfunnet gradvis. Arne Tumyr hevder for eksempel at «islam forplikter enhver muslim til å drepe de «vantro» inntil «fredens hus» er opprettet- det vil si hvor islam hersker fullt og helt.»²⁴³ Dette er et sitat som er oppsummerende for deres overbevisning.

6.2.6 Henvisninger til Eurabia-litteraturen

Tanken om at det pågår en islamisering av Europa som til slutt kan ende opp i et «Eurabia» er forfektet av flere forfattere. Eksempler på slik litteratur er: Pim Fortuyn (2001). *Against the Islamization of our Culture*, Oriana Fallaci (2004), *Fornuftens styrke* (Gyldendal Forlag), Bruce Bawer (2006) *While Europe Slept – How radical Islam is Destroying the West from*

²⁴¹ SIAN, 4.9.2008

²⁴² Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.36

²⁴³ SIAN, 15.6.2011

Within (Random House/Broadway Books), Mark Steyn (2006), *America Alone – The End of the World as We Know it*, (Regnery), Hallgrim Berg (2007), *Amerikabrevet: Europa i fare*, (Oslo: Koloritt Forlag).²⁴⁴

Som tidligere nevnt mener Ye'or at ideene hennes om et «Eurabia» begynner i boken *Fornuftens styrke* av Oriana Fallaci. I bokomtalen til Fallaci forlaget i 2004 står følgende:

I *Fornuftens styrke* utbroderer Fallaci sitt standpunkt: Europa er ikke lenger Europa, men en islamsk koloni. Den islamske verden har erklært krig mot Vesten, og det europeiske kontinentet er åstedet for en langsam invasjon, der Allahs sønner stadig vokser i antall og styrke. Fallaci ser det hele som en bevisst strategi for å spre islamsk ideologi og fundamentalisme. Imens lar europeerne, med politikerne i spissen det hele skje, uten å foreta seg noe. Fallaci tar opp temaer ingen andre våger å røre ved.²⁴⁵

Tankene til Fallaci som er oppsummert av baksideomtalen fra hennes bok fra 2004 ligner de som SIAN forfekter, og snakker mindre om en faktisk planlagt avtale mellom europeiske ledere og muslimer som Ye'or argumenter for. På kontrajihadistmøter har det blitt utdelt priser i Fallacis navn og i minnemarkeringen hennes i 2009 talte Filip Dewinter der han proklamerer at hun hadde rett med å få fram i lyset at Europa er i krig med Vesten.²⁴⁶ Felles for flere av bøkene som har referanser til Eurabia som konspirasjonsteori eller idé er at de tenker som SIAN også påpeker; at europeere kan havne under en *dhimmi*-situasjon igjen og at demokratiet blir byttet ut med sharialover, og at dette har blitt gjort mulig av en tilsiktet fremsnakking av muslimsk innvandring til Europa. Av direkte henvisninger hos SIAN til kjente forfattere av Eurabia-konspirasjonen gjennom intertekstualitet er deres forhold til Fjordman ett aspekt.

Den norske bloggeren Fjordman har skrevet flere bidrag med Eurabia-teorien som bakgrunn, og Bat Ye'or har vært ett av hans store idoler. Etter at Fjordman stod frem med fullt navn etter 22. juli, opplevde han å bli assosiert med Brevviks handlinger. På bakgrunn av dette mistet han jobben og flyttet fra Oslo. I den forbindelse kom SIANs nettredaksjon med oppfordring om å støtte Fjordman økonomisk.²⁴⁷ I artikkelen fra 18. oktober 2011 blir han beskrevet som

²⁴⁴ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.200

²⁴⁵ Fallaci, *Fornuftens styrke*, omtale fra forlaget

²⁴⁶ Strømmen, *Det mørke nettet*, s.80

²⁴⁷ SIAN 18.10.2011

skarpskodd og produktiv mann som i en årrekke har vært «én av Europas mest markante, islamkritiske skribenter.»²⁴⁸ Videre skriver de at de fleste med et visst forhold til islamkritisk litteratur kjenner hans navn. Som anbefalt litteratur skriver SIAN at Fjordman blant annet har skrevet boken *Defeating Eurabia*, og at denne bør leses av medlemmene. Til slutt skriver de at hele hans engelskspråklige forfatterskap er gratis tilgjengelig fra nettstedet «Gates of Vienna».²⁴⁹ Denne artikkelen kan tolkes som en sympati-erklæring til Fjordman og utviser en holdning som synes å fremholde at han både før og etter 22. juli virker å være en islamekspert som de setter stor pris på.

Når SIAN skal bedømme om Fjordman kan dømmes som ideologisk bakteppe for terroren 22. juli sammenligner de dette med når The Beatles ble dømt etter at Charles Manson ble arrestert i 1969. I likhet med The Beatles blir Fjordman fremholdt som en «inspirator» for det de beskriver som «grusomme ugjerninger begått av en psykopatisk masse-morder.»²⁵⁰ De mener at Fjordman ble ufrivillig medforfatter av «norgeshistoriens mest blodstenkende skrifter», og sammenligner det med hvordan The Beatles aldri kunne ha skrevet noe som et fornuftig menneskesinn kunne tolkes i retning voldsutøvelse mot uskyldige mennesker. SIAN mener at det er mediene og den politiske ledelsen som bruker Fjordmans navn «opp på galgen ved siden av Anders Behring Breivik.»²⁵¹ SIANs nettredaksjon mener at Fjordman ikke har gjort seg skyldig i noe annet enn å bekjempe «totalitære tankesystemer» med det frie ord. At SIAN tolker at Fjordman ikke har oppfordret til vold blir motsagt av Vidar Enebakk i hans kritiske gjennomgang av Fjordmans litterære virke. Han mener at Fjordman eksplisitt oppfordret til voldsbruk, og viser dette med kilder som direkte forfekter voldstanker gjennom å kalle på en ny Karl Martell eller Jan Sobieskijj, som blir ansett som historiske helter i kampen mot islam i et kontrijihadistisk perspektiv, som kan stoppe islamiseringen av samfunnet.²⁵² De mest eksplisitte voldsoppfordringene er likevel rettet mot «kulturmarxistene», som Fjordman mener arbeider for islamiseringen av samfunnet.

Mark Steyn er en annen sentral Eurabia-tenker, som SIAN flere ganger i perioden 2008-2011 refererer til. I likhet med Ye'or trekker han frem demografi og olje som muslimes

²⁴⁸ SIAN 18.10.2011

²⁴⁹ SIAN 18.10.2011

²⁵⁰ SIAN 18.10.2011

²⁵¹ SIAN 18.10.2011

²⁵² Enebakk, «Fjordmans radikaliserings», s.48

virkemidler for å islamisere Vesten.²⁵³ SIAN følger Steyn som i større grad enn Ye'or eksplisitt fremmer at islam ikke er en religion, men et politisk prosjekt som drives av ønsket om å opprette et verdenskalifat. Disse tankene underbygges også av Mark Gabriel, en annen forfatter i Eurabia-litteraturen. SIAN skriver følgende om Mark Gabriel. «I boken 'Islam og terrorisme' av Mark Gabriel, som kom ut i 2002, får vestlige borgere innsikt i de bakenforliggende forhold hvorfor Vesten og USA er mål for islamsk terrorisme.»²⁵⁴ Mark Gabriel har vært imam i Giza og professor i islamsk historie i Kairo, men han har senere distansert seg fra islam. Bangstad påpeker at Gabriel likt som mange Eurabia-tenkere ikke har et skille mellom moderate og radikale islamister eller muslimer.²⁵⁵ Gabriels bok *Islam and Terrorism* kom ut på norsk og ser ut til å ha innflytelse på retorikken til SIAN. Blant annet blir det hevdet i boken at al-Qaida sine terrorangrep 9/11 ikke var en utypisk handling for islamsk historie, men heller en logisk konsekvens av den.²⁵⁶ Videre skriver Gabriel at islams hovedmål er islamsk overherredømme over hele verden²⁵⁷, og at de som praktiserer vold og terror praktiserer den autentiske formen for islam slik koranen uttrykker.²⁵⁸ Et annet sentralt argument som Gabriel skriver er at muslimsk innvandring til Europa ikke er annet en del av en stor plan for å islamisere Vesten, og at moskeer er sentre for planlegging av krig i Europa.²⁵⁹ Flere av disse argumentene tangerer direkte med argumentene til SIAN og tankene til Ye'or. Det kan også synes til at Gabriel har en troverdighet over seg hos SIAN siden han har vært imam og deretter brutt ut av islam.

Bøkene til Mark Steyn, Mark Gabriel, Robert Spencer og Bat Ye'or blir alle anbefalt på sian.no. I sammenheng med Stortingsvalget i 2013 skriver SIAN at FrP burde lese seg opp på slike bøker for å bli informert i kampen mot innvandring og islam. I en artikkel fra 13. september 2011 skriver de at det første FrP må gjøre er å kvitte seg med representanter som har lest for lite om islam og innhente kunnskaper om islam som politisk ideologi. Videre skriver de at når FrPs representanter leser seg opp på det de kaller «faktiske kunnskaper om islam», må partiet stå samlet som front mot islam, og ikke legge seg flate for islamkritikk i

²⁵³ Malm, *Hatet mot muslimer* (Stockholm: Bokförlaget Atlas, 2011), s.53

²⁵⁴ SIAN 20.11.2011

²⁵⁵ Bangstad, «Eurabia Comes to Norway», s.382

²⁵⁶ Gabriel, *Islam and Terrorism* (Lake Mary, FL: FrontLine, 2002), s.25

²⁵⁷ Gabriel, *Islam and Terrorism*, s.63 og 107

²⁵⁸ Gabriel, *Islam and Terrorism*, s.66

²⁵⁹ Gabriel, *Islam and Terrorism*, s.124

etterkant av 22. juli. Hvis de ikke gjør disse tiltakene, konkluderer SIAN med at det ikke er noen vei tilbake for et islamisert Norge.²⁶⁰ Som et konkret forslag til hva de tillitsvalgte må lese seg opp på før valget i 2013 kommer følgende forslag: «De bør lese bøkene (i alle fall noen av dem) til Robert Spencer, Mark Steyn, Bat Ye'or og Hirsi Ali (bare for å nevne noen få kjente internasjonalt kjente islamkritikere). De bør jevnlig følge med på JihadWatch og document.no.»²⁶¹ SIAN mener at det bare er FrP som er opposisjonsparti i Norge, og at alle andre partier konkurrerer om å være mest mulig multikulturelle. Det er i dette henseende at SIAN mener at alle i FrP bør skolerer med disse bøkene for å lese om det «virkelige» islam i deres øyne.

En norsk bok som noen²⁶² betegner i en nykonservativ islamkritisk diskurs, men som Sindre Bangstad²⁶³ og Emberland og Døving²⁶⁴ betegner som et bidrag i Eurabia-sjangeren, er boken *Amerikabrevet: Europa i fare!* skrevet av Hallgrim Berg i 2007. Sindre Bangstad betegner denne boken som den første boken i Eurabia-sjangeren i en norsk kontekst med Eurabia som bakenforliggende tanke, der Berg referer til kjente Eurabia-forfattere som Ye'or, Oriana Fallaci og Fjordman.²⁶⁵ SIAN referer i flere artikler i perioden 2008-2011 til Berg sin bok, som en bok alle medlemmer i organisasjonen bør lese. I litteraturlisten på siden til *sian.no* mellom oktober 2008-2011 er 10 av 15 forfattere kjent som forfattere av Eurabia-konspirasjonsteorien i en form eller en annen. Disse er: Ibn Warraq, Mark Gabriel, Oriana Fallaci, Robert Spencer, Bat Ye'or, Bruce Bawer, Mark Steyn, Serge Trifkovic, Hallgrim Berg, Ali Hirsi Ali.²⁶⁶ På samme tidspunkt er det også en fane med lenker til relevante nettsider som: Dhimmiwatch, Dhimmitude, SIOE, Fjordman, FrontPage Magazine, Gates of Vienna, Islamwatch, Jihadwatch, Stop the islamisation of Europe og Stop the islamisation of Denmark som alle har tilknytning til kontrajihadismen. Totalt er det 125 lenker.²⁶⁷

²⁶⁰ SIAN 13.9.2011

²⁶¹ SIAN 13.9.2011

²⁶² Eksempelvis i Ole Jakob Michelsens masteroppgave *Sians anti-islamske diskurs*, s.30

²⁶³ Bangstad, «Eurabia Comes to Norway», s.371

²⁶⁴ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.199

²⁶⁵ Bangstad, «Eurabia Comes to Norway», s.371

²⁶⁶ SIAN: Litteratur og SIAN: Bibliotek

²⁶⁷ SIAN: Lenker

6.2.7 Historieforståelse

Martha Hannus mener at oppfatningen av islam som totalitær og islam som en politisk ideologi som ønsker å spre et globalt *jihad* er betegnende for mange kontrajihadister, men at noen kontrajihadister enda tenker på islam som en religion.²⁶⁸ I boken fra 2005 skriver ikke Ye'or eksplisitt at hun tenker islam er en politisk ideologi, men på bakgrunn av de første bøkene hennes behandler hun islam som en religion. Likevel er det rimelig å anslå at Ye'or også beveger seg nærmere å tenke at islam er en politisk ideologi i boken fra 2005 da det først er her Eurabia-konspirasjonsteorien kommer frem og da viser en radikaliserings i forhold til tidligere bøker. Bat Ye'or er, som flere ganger påpekt allerede, av den klare oppfatning om at islam er én lang pågående historie beskrevet av *jihad*. Hovedlinjen i forståelsen til Ye'or viser et kontinuerlig mønster fra år 923, da det muslimske imperiet ekspanderte fra Portugal til India, og senere til Asia og deretter til kristne landområder, og at denne ekspansjonen bare ble stoppet av slaget ved Wiens porter i 1683.²⁶⁹ Hun mener at overtagelsen av land har fortsatt i et årtusen etter dette, og at *dhimmitude* som et koloniseringsystem er til stede i dag. Hun mener også at å neglisjere at islam historisk sett kan oppsummeres med *jihad* kan få katastrofale følger, som SIAN jevnlig advarer om. Videre skriver hun at det enda er en kamp mellom de ledere som har gått over til *dhimmi*-tilværelse i Europa og de som ikke har det, og at fremtiden til Europa ligger i utfallet av denne konflikten. Hun peker på at politikere mener det er farligere med islam på utsiden enn på innsiden av kontinentet. Om fremtiden skriver Ye'or at politikerens manglende oppgjør med dette kan utløse et kaos gjennom Europa av ukontrollerbart omfang, og at 9/11 rammet USA hardt, men at ettertiden i Europa kan bli vesentlig verre.²⁷⁰

De overnevnte argumentene til Ye'or er også sentrale i forståelsen av islam hos SIAN og gjenspeiles også i historieforståelsen deres. Et sentralt element i SIANs retorikk er at ideen om voldelige artikuleringer som er gjort av muslimske aktører er ekte islam. Dermed er islam ofte linket til al-Qaida, IS og Taliban i SIANs henseende, noe som også er et trekk med konspirasjonsteorien om at alle muslimer er voldelige og ondsinnede i sin natur og har et iboende ønske om å ta over Europa. SIAN skriver 17. mai 2009 at muslimer har drevet krigføring siden islams opprinnelse «Muslimene har ført en ustoppelig erobringsskrig mot

²⁶⁸ Hannus, «Counterjihadrollen- en del av den antimuslimske miljön», s.9

²⁶⁹ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.201

²⁷⁰ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.252

Europa i mer enn 1400 år. I dag har Muhammeds soldater mer enn nok tid til å vente én eller to generasjoner før de for alvor setter kreftene inn for å overta Europa.»²⁷¹

SIAN skriver i en artikkel 2. juni 2011 at «islamistene» alltid har hatt som mål om å overta Europa og til slutt hele verden, og dermed etablere et verdenskalifatet siden religionens start. SIAN bruker igjen argumentet med innvandringspolitikken til norske politikere og muslimenes store barnekull som måten «muslimsk folkeparti» på sikt kan oppnå flertall. Et eksempel fra denne artikkelen er at de, som Ye'or og Fjordman, skyller på politikerne for å ha latt dette skje historisk og i samtiden. Dette er synlig i følgende sitat: «Fra de (svikerne) som leder oss, er det ingen tegn til at tilstrekkelige mottiltak mot muslimsk vekst vil bli iverksatt, så det er kun et tidsspørsmål før muslimene får flertall i nasjonalforsamlingene.»²⁷²

I SIANs historieforståelse ligger det at muslimer ikke lenger forsøker å overta med våpenmakt, som de sist forsøkte seg med i 1683. De mener at muslimene nå baserer seg på sin befolkningsvekst og demokratiets spilleregler. De konkluderer derfor med at mengden muslimske innvandrere og etterkommere vil forårsake «vår undergang, vestens selvmord».²⁷³ Hentydningen med det historiske slaget i Wien i 1683 hentyder til et viktig retorisk grep i islamofobe og anti-islamske miljøer. Året og slaget i Wien har med dette blitt et tegn på kampen mot islam, blant annet gjennom den kontrajihadistiske bloggen «Gates of Vienna», som spiller direkte på dette historiske slaget. Foruten om Ye'or mener både Fjordman og Breivik at dagens Europa er en fortsettelse av middelaldrenes slag mellom kristne og muslimer ved Poitiers i 732, Kosovo Polje i 1389 og Wien i 1683.²⁷⁴ Disse historiske annotasjonene kan i ytterste konsekvens legitimere voldsbruk, slik som ble tilfelle med Breivik.

Et annet eksempel på deres historieforståelse kommer den 11. september 2008, i forbindelse med 7-årsmarkeringen for 9/11. Det er verdt å merke seg igjen at de mest beskrivende og konspiratoriske artiklene til SIAN kommer i forbindelse med viktige historiske dager, som tidligere nevnt. SIAN skriver i denne artikkelen at om dagens utvikling fortsetter, vil Europa med dets økonomiske og militære ressurser falle til islam. De mener at Europa har glemt sin

²⁷¹ SIAN, 17.5.2009

²⁷² SIAN, 2.6.2011

²⁷³ SIAN, 2.6.2011

²⁷⁴ Borchgrevink, «Vesten forrødte serberne», s.338-339

egen historie, og at det bare kunne bli kristent gjennom å stoppe islam. Igjen bruker de argumentet med at «våre forfedre» stoppet islam to ganger tidligere, og at det siste slaget ved Wiens porter ble innledet 11. september 1683. Deretter siterer de Robert Spencer som sier: «Det var ikke tilfeldig at jihadistene valgte denne datoen for angrepet på USA. Budskapet var helt enkelt: Vi er tilbake.»²⁷⁵ Her nevner SIAN nok en gang året 1683 og slaget ved Wien som et viktig premiss for hele vår jødisk-kristne sivilisasjon, noe som hentyder til en kontrajihadistisk retorikk. I artikkelen bruker SIAN også et sitat fra Robert Spencer som de anvender som en ekspert på islam og Europas historie, men er en av de mest fremtredende forfektene av Eurabia-konspirasjonsteorien, samt datidens leder av SIOA (Stop the Islamisation of America).

Historieforståelsen med året 1683 og slaget ved Wiens murer kommer igjen opp i en artikkel 17. mai 2009. Denne gangen trekker de direkte paralleller ved slaget om Wien i 1683 og dagens situasjon. De skriver at Jon Sobeskij, den polske kongen som stoppet angrepet, var fremsynt og forutså den islamske trusselen mot Europa, men at ingen konger eller hærledere valgte å lytte til advarslene. SIAN mener at dette også er symptomatisk for våre politikere og store deler av befolkningen i dag, og at aristokratiet også den gang valgte å leve for øyeblikkets velbehag fremfor å forholde seg til den uvegerlige krigen som måtte komme.²⁷⁶ Oppsummerende om SIAN og Ye'or sin historieforståelse kan en si at begge tenker at *jihad* har preget hele islams historie fra dets start, samt at de legger betydelig vekt på de gangene europeere har klart å stoppe islamsk ekspansjon i historien. De mener også begge at Yusuf al-Qaradawi, leder i det Europeiske fatwarådet utgjør en general for alle muslimer og kommanderer at Europa nå skal erobres gjennom en kamp innenifra. Både SIAN og Ye'or er enige i at en evigvarende *jihad* foregår gjennom et samarbeid med myndighetene i dag.²⁷⁷

6.2.8 Etter 22.juli

Når en skal tolke hvordan SIAN forholdt seg til Eurabia-konspirasjonsteorien er det naturlig å se hvordan de handlet etter 22. juli, om de modererte seg retorisk eller om de sa seg enig i ideologien til gjerningsmannen. Etter terrorangrepene 22. juli ble SIAN assosiert med Breivik og hans politiske ideologi. Den mest åpenbare forskjellen mellom Breivik og andre kritikere

²⁷⁵ SIAN, 11.9.2008

²⁷⁶ SIAN, 17.5.2009

²⁷⁷ SIAN, 15.2.2010

av multikulturalisme er at Breivik åpenlyst anvendte vold mot sine politiske motstandere, hans mer utvidede tanker om et helt nytt samfunn etter angrepene og hans påståtte medlemskap av «Knights Templar», en fiktiv organisasjon. Nettredaksjonen i SIAN tok raskt avstand fra enhver form for vold etter Breiviks aksjoner i Oslo og på Utøya. I den første artikkelen som kom ut etter 22. juli, 24. juli 2011 klokken 13.15, skriver SIAN følgende: «SIAN synes det er trist at noen på venstresiden forsøker å slå politisk mynt på denne tragedien, der de kobler islamkritikere med voldsmannen Breivik.»²⁷⁸

SIAN var i sin første artikkel etter angrepene 22. juli tydelige på at en vesentlig del av skylden for terrorangrepene måtte legges på venstresidens politikk, siden det var denne politikken som ble hevdet å være grobunnen for Breivik. De bygget videre på denne forståelsen og kom med en lengre artikkel samme dag klokken 22.23 med tittelen «Det politisk korrekte Norge må ta sin del av skylden for terroraksjonen: Grobunnen for Breivik kunne ha vært fjernet».²⁷⁹ SIAN mener at dette er tilfelle fordi politikerne har kvalt islamdebatten og nektet å ta et oppgjør med islam. Videre skriver de i artikkelen at fordi politikerne i Norge fremmer islam, er dette bakteppet for terroraksjonen i Oslo. De mener at dersom politikerne hadde tatt nødvendige grep mot islam, hadde man ikke hatt 22. juli 2011, fordi «den ideologiske og politiske grobunn for Anders Behring Breivik da hadde vært fraværende.»²⁸⁰ SIAN bruker også anledningen til å si at det like gjerne kunne vært en muslim som stod bak. Avslutningsvis konkluderer SIAN med at alle politiske autoriteter som uttalte seg søndag 24. juli, ga uttrykk for at de vil arbeide for det multikulturelle samfunn. SIAN mener dette vil si å arbeide for en fortsatt islamisering av samfunnet, med de konsekvenser dette får på sikt.²⁸¹ Artikkelen som kommer ut to dager etter angrepene, 24. juli 2011, forteller om SIANs ønske om å legge skylden på politikerne.

Denne tendensen fortsetter videre i dagene og månedene som følger. SIAN tar for seg 22. juli i en artikkel 21. august 2011 med tittelen «Feilaktig vurdering av våre politiske ledere». Her peker de på at norske politikere frikjenner islam og muslimer for terrorisme i kjølvannet av 22. juli. Videre i artikkelen kommer deres konspiratoriske forståelse av muslimer og islam frem. SIAN mener at når muslimer begår terrorhandlinger gjør de det som enkeltmennesker,

²⁷⁸ SIAN, 24.7.2011a

²⁷⁹ SIAN, 24.7.2011b

²⁸⁰ SIAN, 24.7.2011b

²⁸¹ SIAN, 24.7.2011b

men også at de gjør det som et resultat av at de er knyttet til en gruppe, «til det muslimske ummah, til islam, til Allah og profeten.»²⁸² Her viser SIAN igjen en generalisering av alle muslimer som knyttet til *ummah*. En måned og to dager etter 22.juli kommer en enda mer utdypende artikkel om SIAN og tanker rundt angrepet og Breiviks ideologi. En aktiv skribent skriver artikkelen «I kjølvannet av Anders Behring Breivik».²⁸³ Artikkelforfatteren skriver at det er en ufattelig stor tragedie det som utspilte seg denne dagen, men at media og andre har gjort en «gedigen feil» i å fordømme alt det som går ut over den rent kriminelle siden ved dette, deriblant Breiviks manifest. Videre påpeker forfatteren at det er flere ting ved Breiviks holdninger han tar sterk avstand fra, men at en likevel ikke må glemme hovedbudskapet til Breivik som var krystallklart. Forfatteren poengterer at Breivik var imot islamiseringen av Norge, som gikk på bekostning av vår 1000-årige lange kristne kulturarv, og at Arbeiderpartiet trykket muslimene til sitt bryst fordi de sto for en uansvarlig masseinnvandring av dem til Norge. SIAN sin holdning til Breiviks argumenter kommer frem i dette sitatet fra artikkelen: «hvor mange mennesker i Norge er det ikke som nettopp deler disse synspunktene?»²⁸⁴ Forfatteren mener også at Arbeiderpartiet bruker situasjonen til å slå politisk mynt på terrorangrepene og bruker det for alt det er verdt for å sanke stemmer, og sier seg enig i deler av Breiviks holdninger.

Avslutningsvis sier artikkelforfatteren at han synes det var ille at FrP sine representanter beklaget tidligere islamkritikk i kjølvannet av 22. juli. I denne konteksten skriver han: «Hva var dette for noe? Valgkampen har tross alt begynt og sørgetiden for de etterlatte og sårede er offisielt over!»²⁸⁵ Videre påpeker han at Breivik trodde at det skulle gå mange år før folk forstod hvorfor han gjorde som han gjorde, men forfatteren mener at angrepene ikke er vanskelig å forstå, sett bort fra den rent kriminelle siden. Flere aktører hos SIAN har innrømmet at de har et visst ideologisk fellesskap med Breivik. Tumyr er enig med Breivik i at islam er en trussel mot det norske og det europeiske samfunn, men han tar avstand fra «Breiviks handlinger og hans ideologi».²⁸⁶ At Tumyr er tar avstand fra hans ideologi synes ikke å være tilfelle når det gjelder funnene jeg poengterer i masteroppgaven. Den lokale

²⁸² SIAN, 21.8.2011

²⁸³ SIAN, 24.8.2011a

²⁸⁴ SIAN, 24.8.2011a

²⁸⁵ SIAN, 24.8.2011a

²⁸⁶ Aftenposten, 18.4.2012

varianten av konspirasjonsteorien med Ap som en fiende er til stede også i SIAN sin diskurs, men oppfordringen til vold er mer subtil. Likevel er det også mye som er særegent Breivik i hans ideologi, som med korsfarerreferansene, som ikke SIAN retter noe oppmerksom mot. Breiviks handlinger, den faktiske utøvelsen av vold, er det ikke støtte for i SIANs diskurs basert på artiklene.

I en artikkel fra 3. november 2011 går SIAN til angrep på Raymond Johansen, daværende generalsekretær i Arbeiderpartiet, som uttalte at SIAN er en gruppe som representerer et «farlig og forkvaklet syn på muslimer». SIAN peker på at Raymond Johansen også trekker fram Fjordman som en representant for dette farlige synet på muslimer. Med bakgrunn i dette skriver de at Fjordman er en mann som har skrevet noen tusen blogginnlegg om islam, og at ikke mange har større innsikt knyttet til de problemene islam representerer for Vesten.²⁸⁷ Senere i november kommer SIAN med en artikkel der de igjen betegner Fjordmann som «en person som er en fremragende islamkritiker.»²⁸⁸ Med disse funnene kan en si at SIAN på ikke tar avstand fra Fjordman og hans ideer etter angrepene 22.juli, heller motsatt.

SIAN kommer i en artikkel fra den 7. november 2011 med mistanker om at Knut Storberget og regjeringen presser politiet direkte eller indirekte til ikke å koble overfallsvoldtekter til islam og muslimer. SIAN mener at 83 av 86 voldtaktsforbrytere de siste fem årene kommer fra land der «alle» er muslimer. Videre skriver SIAN at det da hadde vært naturlig at politikere, lærere, psykologer, psykiatere, leger og politi med et felles opplegg hadde «forsøkt å fjerne lidelsen hos disse syke menneskene. Diagnosen er nemlig udiskutabel: Perversiteten som sitter i hodet på forbryterne kalles islam. Den Allah-infiserte hjernen må desinfiseres og vaskes med salmiakk.»²⁸⁹ SIAN mener at en videre løsning på dette er å plassere muslimer i omskoleringsleir eller sende de tilbake til sitt opprinnelsesland. Denne sykdommen SIAN snakker om er et eksempel på dehumaniserende språk, kulturell rasisme og en språkbruk som ligger helt i grenseland til høyreekstremisme, der de som er muslimer blir ansett å være smittet med «Allah» og må rense dette bort. Dette kan også tolkes som en radikaliserings holdninger i etterkant av 22. juli, da de sjeldent i perioden oktober 2008-2011 har skrevet så eksplisitte dehumaniserende eksempler.

²⁸⁷ SIAN, 3.11.2011

²⁸⁸ SIAN, 22.11.2011

²⁸⁹ SIAN, 7.11.2011

Når Breivik i første omgang av rettssaken mot ham ble vurdert utilregnelig skriver SIAN en artikkel som fronter dette som en seier for dem. I artikkelen skriver SIAN at «de venstreekstreme og de politisk korrekte journalistene» tok feil da de gikk til angrep på SIAN og de andre i de anti-islamske miljøene. Med bakgrunn i dette konkluderer de med at når Breivik handlet som han gjorde var det «fordi han var syk i hodet sitt», og at dette nok faller Raymond Johansen, Eskild Pedersen i henholdsvis Ap og AUF og mange kommentatorer tungt for brystet. De mener da at Fjordman, de islam-kritiske nettstedene og SIAN i realiteten kan fritas for beskyldningene om at disse miljøene er «det bakenforliggende teppet» for Breiviks onde gjerninger. De feirer dette som en seier med å si at ingen «venstreekstreme» nå kan forsøke seg på å koble islam-kritikk med 22. juli, og at «den gode sak seirer til slutt.»²⁹⁰ SIAN kategoriserer ledende politikere i Ap og AUF som venstreekstreme, og tegner opp et slags fiendebilde mot dem, siden de blir tenkt å være ansvarlig for at angrepene skjedde i det hele tatt. Dette kan tolkes til at de støtter deler av Breiviks ideologi. Det er også et gjennomgående trekk etter 22. juli at de karakteriserer venstresiden for å være «venstreekstreme» på samme måte som mange kaller SIAN høyreekstreme etter 22. juli. At SIAN konsekvent bruker venstreekstreme kan bli tolkes som en radikalisering av retorikk etter 22. juli, men også for å «ta igjen» for de som karakteriserer dem som høyreekstreme.

SIAN kommer med en artikkel 1. desember 2011, som også tar for seg «seieren» til SIAN med at Breivik først ble vurdert utilregnelig ved gjerningsøyeblikket. Når det er spørsmål om hvor Breivik eventuelt skulle fått disse ideologiske tankene på nettet fra spør SIAN seg om hvilke nettkretser det er snakk om, og spør tilsynelatende ironisk om SIANs nettavis også regnes for å spre «syke tanker.» De trøster seg med at filosofen Jørgen Sandemose mener at hovedårsaken til at Breivik valgte som han gjorde var den politiske korrekthet, som i flere tiår har tilsidesatt og nedvurdert følelsen av at noe har vært galt i den statlige innvandringspolitikken.²⁹¹ SIAN er enig i Sandemose i at sosialdemokratiske partier i Nord-Europa tankeløst gått i bresjen for denne praksisen. En kan tolke dette som en støtteerklæring til Breiviks motiver, gjennom at SIAN konkluderer med at Ap har vært toneangivende i den påståtte islamiseringsprosessen, og at muslimer og staten har samarbeidet.

²⁹⁰ SIAN, 30.11.2011

²⁹¹ SIAN, 1.12.2011

At Ap og norske politikere generelt er de «egentlige» skyldige i saken kommer igjen i forbindelse med en artikkel om rettssaken mot Breivik, som SIAN skriver den sjettede desember 2011. Her skriver de at Geir Lippestad, Breiviks forsvarer, vurderer å hente inn Fjordman, redaktør i document.no Hans Rustad og Arne Tumyr som vitne i rettssaken. SIAN mistenker at hensikten med dette er å gjøre islam-kritikere til medansvarlige til de bakenforliggende omstendighetene bak angrepene.²⁹² SIAN mener i denne sammenheng at de som i deres øyne er ansvarlige for islamiseringen burde blitt hentet inn som vitner, som Kåre Willoch, Gro Harlem Brundtland, Kjell Magne Bondevik og Jens Stoltenberg. «Disse politikere burde under ABB-rettssaken ha vært grillet for den innvandringspolitiske ulykke som de har påført det norske samfunn.»²⁹³ Under rettsaken sier Tumyr at det er islam og det politiske miljøet i Norge og Europa som er grunnen til angrepene, og sier at Breivik er en ensom ulv som lever i et helt annet univers enn det SIAN gjør. På spørsmål om Breivik ikke har skylden sier Tumyr at skylden heller ligger på islam og politikere, og derfor har hatt ansvaret med å destabilisere samfunnet til å bli et konfliktsamfunn.²⁹⁴ Likevel mener SIAN at Fjordman og Rustad kunne gitt retten en grundig innføring i den katastrofale innvandringspolitikken, som de mener representerer hovedgrunnen for Breiviks terrorangrep. Argumentet med at politikere som Bondevik og Willoch blir trukket frem, og ikke bare spesifikt Ap er skyld i innvandringen, er noe som er i tråd med Ye'ors teori da hun mener at europeiske topp-politikere i alle partier har bidratt til «islamiseringen». Likevel blir Ap og venstreorienterte politikere oftest trukket frem av SIAN.

I forbindelse med at det blir diskutert om Breivik skal ha en ny psykiatrisk vurdering kommer det en artikkel fra SIAN den 23. desember 2011. Da har det kommet en ny psykiatrisk vurdering av Breivik som konkluderer med at han var strafferettslig tilregnelig. SIAN mener at denne vurderingen peker i retning av en urovekkende maktpolitikk, som er anført av venstresiden fordi de ikke aksepterer at de rettsoppnevnte psykiatere konkluderer med at masseorderen er sinnssyk. SIAN mener å ha funnet ut hensikten med dette er at «det politiske maktapparat som står bak 22. juli vil at Breivik ikke bare skal erklæres strafferettslig tilregnelig, men at han også skal klistres til en ideologi som er forankret i «høyre-ekstremer»

²⁹² SIAN, 6.12.2011

²⁹³ SIAN, 6.12.2011

²⁹⁴ Bergens Tidene, «Islam og politikerne har ansvaret for 22.juli»

miljøer – som også SIAN angivelig er en del av.»²⁹⁵ På bakgrunn av dette skriver SIAN at det kan bli et tragisk utfall dersom Oslo Tingrett oppnevner nye rettspsykiatere som kommer med motsatt konklusjon, at Breivik var psykotisk, og at han dermed var strafferettslig tilregnelig. De frykter at en slik dom gjør at slike miljøer som SIAN er med i blir indirekte medskyldige i massakren. Dermed mener SIAN at «Raymond Johansen og hans muslimske venner kan gyve løs på SIAN og andre ‘høyreekstreme’ som aldri før. Dermed kan vi få her i landet en forfølgelse av Ola og Kari.»²⁹⁶ Her tenker SIAN på seg selv som representantene for det vanlige nordmenn mener om islam, når de karakteriserer seg som Ola og Kari (Nordmann).

Den 30. desember 2011 uttrykker SIAN eksplisitt at det er Arbeiderpartiet som har hovedansvaret for islamiseringen. Et eksempel fra artikkelen er følgende:

I vår tid er det også en regjering med tyngdepunktet i Arbeiderpartiet som effektivt og uten blodsutgytelse kunne ha demmet opp for den islamske «okkupasjonsstyrken» på ca. 200.000 islamister. Lederskapet for denne fremmede folkearmeen [muslimene red.anm.] har sin lojalitet knyttet – ikke til Norge og norske lover – men til islam og Koranens lover.²⁹⁷

SIAN spør om det er uforstand eller om det er at Arbeiderpartiets ledere ikke har lest verken Koranen, sharialovene eller satt seg inn i islams totalitære ideologi som har gjort at Arbeiderpartiet har skylden. Artikkelen svarer ikke på spørsmålet, om det er dermed opp til leseren å konkludere hva årsaken er. Likevel ligger det i svaret at islam selv er grunnen.

6.2.9 Mer subtile hentydninger til konspirasjonsteorien

Når det gjelder mer subtile henvisninger til Eurabia-teorien i materialet er det tydelige eksempler på Eurabia-diskursen også her, særlig når det gjelder bevisene på at den muslimske overtagelsen allerede er godt i gang. SIAN mener at det kommer frem gjennom særkrav som innføring av halal-mat i fengsler eller barnehager, om etablering av bønnenrom og bygging av moskeer. Alt blir tolket intensjonalt, som planlagte skritt i realiseringen av «den store planen», dvs. islamiseringen av Norge. Slike særkrav er gjennomgående i SIANs artikler i perioden oktober 2008-2011. Et eksempel er en artikkel fra den 4. mai 2011 der Tumyr

²⁹⁵ SIAN, 23.12.2011

²⁹⁶ SIAN, 23.12.2011

²⁹⁷ SIAN, 30.12.2011

skriver at islamiseringen av samfunnet skjer gjennom innføring av islamske særordninger i det offentlige rom som oftest med myndighetenes godkjennelse.²⁹⁸ Det å få fri fra arbeid og studier for å be blir ansett av SIAN for å være en særordning, og at disse særordningene bidrar til islamiseringen av samfunnet på en mer skjult måte og er en del av muslimers påståtte strategi.

Demografiske trender er også en mer subtil hentydning, og også et trekk hos SIAN som gir gjenklang hos Ye'or. Ye'or skriver at innvandringen de siste tre tiårene av millioner av muslimer inn i Europa har importert konfliktene som stammer fra den historiske «dhimmitilværelsen».²⁹⁹ I slutten av august 2011 ble det en konflikt mellom SIAN og Hege Storhaug i Human Rights Service om en reklamebrosjyre. Reklamebrosjyren var utformet av SIAN, der de hevdet at det i 2026 vil være muslimsk flertall i Oslo, og at det i løpet av perioden 2060-2100 ville bli muslimsk flertall i Norge.³⁰⁰ HRS var oppgitt som kilden bak disse opplysningene, noe Storhaug ikke satt pris på. Storhaug presiserte at disse tallene gjaldt innvandrere generelt, både vestlige og ikke-vestlige, og i disse tallene var også tredje- og fjerdegenerasjonsinnvandrere tatt med i beregningen.³⁰¹ Storhaug krevde at Tumyr og SIAN måtte beklage denne feilinformasjonen, og Tumyr svarte med artikkelen «SIAN beklager hvis Storhaug beklager».³⁰² I artikkelen beklager Tumyr at de skulle ha skrevet 2049 i stedet for 2026, men SIAN påpeker at Storhaug selv skrev at hun ville «anslå at vi kan få et muslimsk flertall i Oslo om fire til fem tiår» i Dagbladet 16. juni 2009.

I Dagbladet 16. juni 2009 sier Storhaug at Norge vil underlegges *sharia*, og andre religiøse grupper vil få *dhimmi*-status om muslimene kommer i flertall.³⁰³ Dette er tanker som SIAN sympatiserer med i perioden 2008-2011. De ser likevel ut som at Storhaug tonet ned islamkritikken etter 22.juli i forbindelse med reklamebrosjyren, og dermed virker SIAN såret fordi hun med bakgrunn i kritikken av brosjyren velger å være mot SIAN i det de kaller et «sivilisasjonsoppgjør».³⁰⁴ Videre skriver SIAN at så lenge vår motpart, det vil si det «korrekte

²⁹⁸ SIAN, 4.5.2011

²⁹⁹ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.206

³⁰⁰ SIAN, 24.8.2011b

³⁰¹ Human Rights Service 23.8.2011

³⁰² SIAN, 24.8.2011b

³⁰³ Storhaug, 11.6.2009

³⁰⁴ SIAN, 24.8.2011b

politiske miljø» ikke er i stand til å komme med korrigerende av deres tall, fordi de nekter å føre statistikk over hvor mange muslimer vi har i landet, så er SIANs tall like riktige som andre tall som på dette området.³⁰⁵ SIAN virker å tro at myndighetene ikke fortelle hvor mange de er fordi de frykter at det er for mange muslimer i landet. Med å peke på demografiske trender beskriver SIAN muslimer for å være en trussel i Norge i kraft av å være muslimer i seg selv.

Statistisk sentralbyrå svarer på SIAN sin spekulative bruk av demografiske trender. Helge Brunborg i SSB mener SIAN har feiltolket tallene, og at fremstillingen er preget av overdrivelser og misforståelser. «De regner alle innvandrere som muslimer, og tar med alle etterkommere i alle generasjoner.»³⁰⁶ Brunborg peker på at det i tiden rundt 2011 var flest arbeidsinnvandrere fra Øst-Europa, som i hovedsak kom fra en kristen bakgrunn som økte mest. SSB anslår at det i 2011 er mellom 100.000 og 200.000 personer i Norge som er muslimer. Dette utgjør mellom 2 og 4 prosent, og det er lite sannsynlig at muslimer kommer i flertall i Norge i den perioden SIAN oppgir. Selv blant innvandrere er det ikke muslimsk flertall, og dette gjelder også for Oslo. Konfrontert med disse tallene svarer SIAN i avisartikkelen at «[o]m de er i flertall i år 2050 eller 2500 er ikke et spørsmål som er interessant for oss, det er flisespikkeri. Vårt hovedanliggende er å advare mot den ukontrollerte innvandringen fra muslimske land, som etter hvert vil føre til krig og konflikt.»

³⁰⁷

6.2.10 Kritikk av «politisk korrekte» og venstresiden generelt

Om venstresiden, politikere og politisk korrekte skriver Ye'or at et konstruktivt offentlig ordskifte om islam har blitt slått ned av ignoreringen av *jihad* og tendensen om at Europas politikk fortsetter å legge til rette for dette.³⁰⁸ Ye'or mener at kombinasjonen av en mektig «Eurabisk» lobby sammen med andre europeiske politiske, media og utdanningssystemer produserte en enhetlig politisk tenkning, som hun refererer til som «politisk korrekthet».³⁰⁹

³⁰⁵ SIAN, 24.8.2011b

³⁰⁶ ABC Nyheter, «Forsker sier SIAN fører folk bak lyset»

³⁰⁷ ABC Nyheter, «Forsker sier SIAN fører folk bak lyset»

³⁰⁸ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.10

³⁰⁹ Ye'or, *Eurabia-The Euro-Arab Axis*, s.103

I perioden mellom 2008-2011 peker ikke SIAN på en spesifikk «Eurabisk» lobby som har gjennomført dette, men de er likevel enig med Ye'or at «politiske korrekte» er hovedansvarlig for en påstått islamisering av landet.

Kritikk av norske medier og journalister er gjennomgående hos SIAN både før og etter terrorangrepene. Mediene blir kritisert for å være politisk korrekte, fortie sannheten og ikke sette fokus på den pågående islamiseringen av Norge. SIAN mener mediene er venstrevridde og dekker til sannheten. De mener at dette foregår gjennom at mediene unnlater å spre det de mener er objektiv kunnskap om islam og støtter venstresiden, og at de dermed bidrar de til islamiseringen av Norge. Likevel mener de ifølge deres artikler at journalister og andre mediefolk ikke arbeider bevisst for en islamisering, men at det er et resultat av feighet og uvitenhet. Mediene blir i stor grad betraktet som én enhet som er underlagt en og samme politiske korrekte system, som Tumyr beskriver som et fengsel. Dette fengselet innebærer at journalister som erkjenner at grunnleggende verdier i det norske samfunnet trues av den pågående islamiseringen, ikke har muligheten til å fronte anti-islamske holdninger i fare for å miste sin jobb, mener Tumyr.³¹⁰

Når det kommer til politikere og politikk tar SIAN også et oppgjør med det de kaller den «politiske korrekte eliten». Dette er et gjennomgående trekk hos alle bevegelsene på ytre høyre om en følger Muddes populismedefinisjon. Det kommer skarp kritikk mot alle partier for å støtte islam, islams verdier og islamiseringen av Norge. Den 9. januar 2009 kommer SIAN med to artikler som tar for seg daværende justisminister Knut Storberget og hvordan han og politikere bidrar til islamiseringen av landet. I kjølvannet av en demonstrasjon for Med Israel for Fred i Karl Johans gate i Oslo, der muslimer møtte opp og demonstrerte mot MIFF, skriver SIAN at politiet og Storberget forsvarte motdemonstrantene. SIAN skriver at politikere og politiet med dette beviser at de forsvare den pågående *jihad* «for å berge sin og Aps troverdighet – en troverdighet de for lengst har mistet gjennom å fronte islamiseringen av vårt land siden 70-tallet.»³¹¹ At Ap har frontet islamiseringen av landet siden 70-tallet er et argument som er høyst aktuell hos Fjordman og Breivik. De skriver avslutningsvis at historien vil dømme dagens maktelite, som kunne ha stoppet utviklingen da det ennå var tid.³¹² Dette kan minne om en kalkulert tvetydighet da de ikke sier hvordan de kan bli dømt, og at de

³¹⁰ SIAN, 31.7.2011

³¹¹ SIAN, 9.1.2009a

³¹² SIAN, 9.1.2009b

antyder at datidens politikere er å anse som forrædere og skaper en oss og dem-retorikk som er et kjent populistisk grep.

Daværende utenriksminister Jonas Gahr Støre er offer for kritikk hos SIAN. I en artikkel fra 7. juni 2010 skriver SIAN de at Gahr Støre er å anse som en forræder gjennom å legge til Quisling som et av mellomnavnene hans. De mener at han har fortjent den tittelen etter at han har nedsatt en gruppe i Utenriksdepartementet som skal vurdere hva islam kan bidra med i norsk utenrikspolitikk. De mener at dette er en tragedie fordi dette viser at masseinnvandringen av muslimer fortsetter, mens politikerne hele tiden ser hvilken vei det bærer, uten at de vil sette foten ned.³¹³ SIAN skriver igjen en artikkel om Gahr Støre 29. august 2010, og her oppfordrer de til at alle medlemmer i organisasjonen må gjøre seg kjent med hvilken fare Jonas Gahr Støre er fordi han er «vår tids hovedarkitekt for «Det nye Norge». ³¹⁴ I artikkelen skriver de at det er Arbeiderpartiet og de venstrepolitiske grupperingene som må ta ansvaret for at islamiseringen skjer, men at dette er støttet av den norske kulturelite, akademia og kirken. De mener videre at Støre allerede har valgt underkastelse, og skriver at en det kan se konturene av borgerkrig i Europa og derfor at SIAN må forebygge dette mens det enda er tid. Deres måte å beskrive Gahr Støre på som en forræder i kampen mot islam, og at de ser konturer av borgerkrig gir assosiasjoner både til Breivik sin ideologi og Ye'ors advarsler i boken *Eurabia: The Euro-Arab Axis*. Likevel er de ikke eksplisitte i hva som bør gjøres med Gahr Støre og når eller hvordan den påståtte borgerkrigen kommer. Uansett blir den politiske korrekte elite pekt på som hovedfienden foruten om islam.

En annen kritikk av politikerne kommer den 6. juli 2010. Her skriver SIAN igjen at sentrale politikere i Ap har sviktet. De nevner Brundtland, Gahr Støre og Jens Stoltenberg som hovedansvarlige for det de mener er en ukontrollert masseinnvandring, som endrer landet til å et multikulturelt «nytt» Norge. SIAN skriver i artikkelen at politikerne har frontet denne kampen gjennom å ha importert snart 500.000 muslimer inklusive etterkommere, og dermed at norske folk snart mister råderetten over eget land, gjennom å bli islamisert på alle samfunnslivets områder. Videre ramser artikkelen opp særkrav som muslimer krever når de kommer i flertall «ingen av disse kravene vil bli fremmet før muslimene her i landet er i

³¹³ SIAN, 7.6.2010

³¹⁴ SIAN, 29.8.2010

flertall, men det vil trolig skje allerede ved neste århundreskifte».³¹⁵ Lignende utsagn kommer den 14. november 2011. I kjølvannet av 22.juli skriver de da at:

Når konfliktene med islam en gang destabiliserer hele vårt samfunn, når kanskje religionskrigen truer vårt land, vil våre myndighetspersoner, kultureliten, akademien, journalister, redaktører og politikere – måtte svare på spørsmålet: hvordan kunne dere slippe barbariet løs i det norske samfunn!³¹⁶

Her kan en se en radikalisert holdning og en fremtredende politikerforakt da de før 22. juli ikke har nevnt i så harde ordelag at religionskrigen kanskje er forekommende og at den politiske korrekte må stå til rette ved et eventuelt krigsutbrudd.

SIAN mener at politisk korrekthet og liberal toleranse fra politikere har godtatt islamsk kulturelle praksiser og dermed også Europas kulturelle nedfall, likt som Ye´or også understreker. I en europeisk kontekst har den nederlandske politikeren Geert Wilders bred støtte hos SIAN. Wilders var leder i PVV, Frihetspartiet i Nederland i perioden jeg studerer og uttrykker at han ser islam som en trussel mot friheten. Partiet ble det tredje største partiet i Nederland i 2010. Ifølge et SIAN-medlem har Wilders «tent et sannhetens bål som vil lyse opp for fremtidige generasjoner i Europa som kan være dømt til å leve i det islamske mørket sharia».³¹⁷ Støtten til Wilders kommer trolig av at han også operer med SIAN sin definisjon av islam som en politisk ideologi og ikke religion. I likhet med SIAN peker også Wilders på en pågående islamiseringsprosess i sitt hjemland og Europa. Flere av talene til Wilders er oversatt til norsk og publisert på sian.no.³¹⁸ Likevel er de uenige om det finnes moderate muslimer. I en artikkel på SIAN sine nettsider fra 14. april 2011 skrives det at Geert Wilders, som de anser som en forstandig mann, sier at det er «mange moderate muslimer». SIAN mener at Wilders med dette gjør seg skyldig i en meningsløs feilslutning. SIAN påpeker at en snakket ikke om «moderate nazister», eller «moderate kommunister». De påpeker at disse var fanget i diktaturets vold og at det også er slik i islam.³¹⁹

³¹⁵ SIAN, 6.7.2010

³¹⁶ SIAN, 14.11.2010

³¹⁷ SIAN, 25.1.2010

³¹⁸ Blant annet: SIAN, 1.6.2011 og SIAN, 25.1.2010

³¹⁹ SIAN, 14.4.2011

Av øvrig «politiske korrekte» institusjoner blir kirken i en artikkel fra 13. mai 2009 drøftet. SIAN skriver et motsvar til et opprop i Aftenposten av blant annet daværende biskop Ole Kristian Kvarme med fanen «Stopp muslimhetsen!». Her skriver SIAN hvordan kirken bidrar til islamiseringen. I artikkelen retter SIAN seg direkte til Kvarme og viser deres forståelse av hvordan muslimer kommer til å behandle andre religioner når de kommer i overtall. «Les i Koranen, biskop Kvarme, om det blodbad de troende muslimer skal stille i stand mot alle som ikke har den rette tro. Les om de kristne som blir annenklassens borgere i Dar al-islam.»³²⁰ SIAN mener også at islamiseringen har kommet til academia. I forbindelse med en muslimsk demonstrasjon mot ytringsfriheten på Universitetsplassen i Oslo den 12. februar 2010 skriver SIAN at valget av demonstrasjonsplass ikke var tilfeldig. Med dette mener de at Universitetsplassen har huset noen av de fakulteter som opp igjennom Norges historie har vært fanebærere for det liberale, vitenskapelige og tolerante Norge. De skriver at ved at muslimer brukte Universitetsplassen vil tilsi at de brukte de som et «oppmarsjområde for islams soldater anno 2010 og at det høyst trolig var muslimer på innsiden av ett eller flere fakulteter og institutter som bevisst valgte dette området for islams styrkedemonstrasjon.»³²¹ De mener at motivet var for å vise for den resterende delen av Oslos og Norges befolkning at *sharia* har kommet til en sentral del av Universitetet. Disse slutningene kan ikke sies å være annet en konspirative, på samme måte som Ye'or peker på at europeiske politikere har influert academia for å fremme pro-palestinske holdninger mot israelere og jødene spesielt.

Gjennomgangen av SIAN sin omtale av norsk og vestlig politikk viser at SIAN uttrykker moderat støtte til FrP og en sterkere støtte til Demokratene og Frihetspartiet i Nederland ved Geert Wilders. Likevel mener de ofte at disse partiene også er for moderate. De øvrige andre norske partiene blir kritisert for å medvirke til islamiseringen av Norge gjennom å være for unnvikende i spørsmål om islam. SIAN utviser en politikerforakt mot venstresiden generelt og sosialistene med Ap spesielt blir ansett som politiske motstandere fordi de har lagt og legger til rette for islams utbredelse i Norge sammen med den «kulturelle elite», som media, kirken og academia. De politiske partiene som støttes ligger utelukkende ytterst til høyre på en politisk venstre-høyreakse.

³²⁰ SIAN, 13.5.2009

³²¹ SIAN, 12.2.2010

6.2.11 Vold og borgerkrig

En kan avslutningsvis stille seg spørsmålet om SIAN har henvist til voldsbruk, borgerkrig eller behov for bevæpning. På spørsmålet svarer SIAN selv kryptisk om en ser på deres holdninger til vold i perioden fra oktober 2008 til 2011. I en artikkel fra 5. oktober 2009 spør SIAN om islam vil bruke atomvåpen mot Vesten. De understreker at det kan oppleves uvirkelig at muslimer vil bruke dette, men at atombomber for muslimer er en «normal situasjon.»³²² SIAN sammenligner spørsmålet med Hitlers fremtog og Stalins konsentrasjonsleirer. De poengterer at det på samme måte i vår tid er islam som står for alt som oppleves uvirkelig for den som setter seg inn i hva islam står for. SIAN mener derfor at vår generasjon får det samme spørsmålet som tidligere generasjoner, om en skal underkaste seg islam eller ta konfrontasjonen eller kampen med de konsekvenser de innebærer.³²³ At SIAN spør seg om en skal ta opp kampen virker å dra i en retning av vold om nødvendig som gjør at en kan diskutere høyreekstremisme som merkelapp på dem og ikke høyre-radikalisme. Et annet eksempel i samme retninger kommer den 21. juni 2010. Her skriver SIAN at «[o]m ikke noe drastisk skjer der mange nok politikere med sann opplysning og med folket i ryggen – knuser det stinkende politiske egget [islam red.anm.] – er en fremtidig borgerkrig uunngåelig.»³²⁴ Dette er også et eksempel som kan tolkes som symbolsk vold, gjennom en voldelig retorikk som videre kan eskalere til fysisk vold mot muslimer portrettert som fiender i SIANs øyne.

En artikkel fra 1. juli 2009 tar opp om konflikten mellom Vesten og islam vil ende opp i borgerkrig. De svarer på sitt spørsmål med å henvise til at professor Bernhard Lewis ved Princeton-universitetet i USA mener at muslimene vil være i flertall i Europa om hundre år, og at skrekksenarioet for amerikanske og europeiske politikere er hvis islamske forhandlere kommer med et ultimatum om valget mellom islam og *sharia* eller en atombombe. Likevel oppfordrer ikke SIAN direkte til å bruke vold om det blir en fremtidig borgerkrig. De skriver avslutningsvis i artikkelen at vi er tilbake til situasjonen i 1940-45, men uten at våpen er aktuelt.³²⁵ SIAN mener i utgangspunktet at det ikke er nødvending med våpen og vold i en artikkel fra november 2010, men utelukker ikke at dette må til i fremtiden om muslimer eventuelt kommer i overtall. Her skriver de at «vi» måtte nedkjempe fascismen, nazismen og

³²² SIAN, 5.10.2009

³²³ SIAN, 5.10.2009

³²⁴ SIAN, 21.6.2010

³²⁵ SIAN, 1.7.2009

kommunismen og at det nå er islamismen som gjelder. De mener likevel at denne kampen kan føres med åndelige våpen i dag, men hvis dette ikke lykkes vil fremtidige generasjoner stå overfor et scenario med konflikter og borgerkrig.³²⁶ Her er det naturlig å trekke den konklusjonen at SIAN mener at fremtidige generasjoner må ta til våpen, selv om det ikke er nødvendig i perioden oktober 2008-2011.

I en artikkel fra den 22. april 2009 om samfunnsdebattanten Shabana Rehman avsluttes artikkelen med en dystopisk framtidsutsikt. SIAN sammenligner situasjonen i 2009 med at store grupper av intellektuelle lo av Hitler og nazismen i slutten av 1920-årene og i begynnelsen på 30-tallet og at brorparten av det tyske folk levde som gisler ute av stand til å passe på Tyskland. SIAN mener i artikkelen at det er fare for at Shabana Rehman og mange med henne heller ikke kan forestille seg de farene islam representerer, og at de ikke ser at «vår generasjon må sette foten ned og si stopp – for at fremtidige generasjoner skal bli spart for en mulig blodig borgerkrig.»³²⁷ Her trekkes det igjen paralleller til forholdene under nazi-regimet og en mulig forekommende blodig borgerkrig og føyer seg inn i rekken av vage fremstilling om vold mot muslimer om nødvendig. SIAN peker også i en annen artikkel, den 13. desember 2009 at statistikker tilsier at muslimene kommer til å være i flertall i Europa om hundre år. Tumyr hevder at flere mener at det kan gå mot en borgerkrig i Europa, mens andre sier at det er for sent å redde den europeiske sivilisasjon fordi politikerne har sluppet inn ca. 30 millioner muslimer.³²⁸ Et siste eksempel om det eksempelet som muligens er mest i retning av oppfordring til vold er noe Tumyr sa i et intervju med Tv2 den 22. mai 2009.

I en forsvarssituasjon er det klart at da har vi nøyaktig den samme situasjonen som vi hadde i 1940-1945. Da hadde vi valget om å enten underkaste oss disse overgriperne eller å gripe til våpen.³²⁹

Reporteren spørsmål er ikke mulig å høre i kilden, men ifølge Tumyr selv var spørsmålet: «Dersom det kommer et angrep, vil SIAN møte det med våpenmakt?»³³⁰ Tumyr skriver i en artikkel på SIANs nettside at han ikke oppfordret folk til å bruke våpen i nåværende situasjon, men utelukket ikke at dette kan bli nødvendig i en fremtidig islamsk invasjon eller angrep. Et

³²⁶ SIAN, 5.11.2010

³²⁷ SIAN, 22.4.2009

³²⁸ SIAN, 13.12.2009

³²⁹ TV2 22.5.2009

³³⁰ SIAN, 31.7.2011

slik argument har SIAN anvendt flere ganger, men setningen «å gripe til våpen» er mer eksplisitt enn flere av de andre artiklene som hentyder mot vold.

Basert på disse artiklene svarer SIAN kryptisk på spørsmål om vold og borgerkrig i perioden 2008-2011. Ye'or er også kryptisk på same måte som SIAN. Dette er ikke særlig oppsiktsvekkende, da hennes bøker generelt sett er i en mer vitenskapelig drakt enn utsagnene til SIAN. Likevel beskriver hun fremtiden til Europa som dystopisk, da hun ikke ser en løsning på den påståtte islamiseringen fordi den i hennes øyne blir fremhevet av våre egne ledere, intellektuelle og media. Hun mener at Europa med å nekte for sin jødisk-kristne tradisjon ønsker å gjenetablere seg som et «al-Andalus» eller det osmanske rike under sharialover. Hun mener også at Europa ikke er offeret her, men at ledere med viten og vilje har valgt en politikk som legger til rette for dette gjennom multikulturalisme.³³¹ Likevel sier hun ikke at løsningen er med våpen, det har heller andre som er overbevist av teorien tillagt, som eksempelvis Fjordman og Breivik.

Lars Gule, førsteamanuensis ved OsloMet skriver om SIANs rasisme etter «krenkefesten» ved Stortinget i august 2020. På bakgrunn av kommentarer som ble sagt av fremtredende SIAN-medlemmer mot Kadafi Zaman, Tv2s journalist ved Stortinget, definerer Gule SIAN som høyreekstreme anno 2020. Kommentarene fra ledende skikkelser i SIAN mot Zaman var blant annet:

Hva gjør pakistanere i Norge, egentlig? Du er ikke flyktning. Også skal dere plutselig ha sånne høye stillinger og være journalister. Journalister som ikke forholder seg til sannheten. Som lurer folket. Prøv dere ikke! Dere er avkledd. Og jeg kan si til dere andre, søpla og «fake news» som står her: Dere fortjener ikke å leve!³³²

Gule skriver med bakgrunn i disse kommentarene at vi dermed kan konstatere at flere sentrale personer i SIAN konsekvent og over lang tid har uttrykket seg med rasistiske og islamofobiske argumenter, og derfor er å definere som en rasistorganisasjon. Gule konkluderer med at SIAN derfor kan regnes som en høyreekstrem organisasjon anno 2020, og at det ikke er noe høyreradikalt i organisasjonens standpunkter. Særlig kommentarer som at meningsmotstandere ikke fortjener å leve, utviser en form for fullstendig uakseptabel verbal vold som meget raskt kan eskalere til fysisk vold, ifølge Gule. Avslutningsvis skriver han at

³³¹ Whitehead, «Eurabia: The Euro-Arab Axis: An interview with Bat Ye'or»

³³² Gule, «SIANs Rasime»

om en ikke skjønner det, har man heller ikke skjønt at Trump var medansvarlig for angrepet på Kongressen 6. januar 2021.³³³ At materialet mellom oktober 2008 og 2011 er det ikke like mange hentydninger til at meningsmotstandere ikke fortjener å leve, og da kan det virke som om retorikken har blitt radikalisert ytterligere etter 2011.

Lars Erik Berntzen, postdoktor i sammenlignende politikk ved UiB skriver i papirutgaven av *Vårt Land* 4. august 2020 om samme demonstrasjon. Berntzen plasserer SIAN blant høyre-radikale gjennom definisjonen til Teitelbaum med at de styrende elitene er korruperte og skal erstattes, men demokratiet skal opprettholdes. Han mener at det er en slående likhet mellom anti-islamske grupper i Vesten, da de er opptatt av å forsvare den såkalte judeo-kristne kulturen, noe jeg også har sett som gjennomgående i perioden 2008-2011. Berntzen mener at SIANs retorikk inneholder innslag av etnopluralisme siden SIAN omfavner nasjonen, og ikke raser eller det hvite folk. De tyr sjelden til vold og er uttalt for demokratiet. Ifølge Berntzen er etnopluralismen et fenomen, som lager en bro mellom anti-islamske grupper og nynazister. Konklusjonen til Berntzen blir da at «SIAN er en høyre-radikal gruppe som hovedsakelig forfekter anti-islamsk tankegods, i tillegg til en del innslag av etnopluralisme.»³³⁴ Om en skal definere SIAN per 2008-2011 er jeg uenig i det etnopluralistiske tillegget som Berntzen gir, særlig om en følger Teitelbaum sin definisjon av det. Teitelbaum understreker at etnopluralisme vil si at kulturer er like mye verdt, men må holdes adskilt fra hverandre. I materiale jeg har analysert er ikke kulturen og religionen islam like mye verdt som kulturen i den vestlige sivilisasjon. SIAN uttrykker heller at de vil fjerne islam som en ideologi hos muslimer for godt. Det etnopluralistiske argumentet til Teitelbaum sier likevel at de med liberaldemokratiske kjerneverdier som SIAN ved noen anledninger gjør.

Professor i kulturelt og religiøst mangfold ved OsloMet, Torkel Brekke, mener at det er viktig å nyansere bildet av islam og muslimer. Han skriver at de som er redde for islam, ofte snakker om islam som en enhetlig politisk ideologi, men at man da glemmer at islam er en religion med et enormt spekter av lokale og individuelle uttrykk. Brekke peker i artikkelen på en globalisert fiendtlighet. Brekke skriver at vi finner fiendskap mot muslimer og islam mange steder i verden, og at anti-islamske bevegelser har ulike lokale uttrykk, men ofte også kontakt over landegrenser gjennom en globalisering av antiislamske ideer. Han mener at det som

³³³ Gule, «SIANs Rasime»

³³⁴ Vårt land, «Denne plakaten er feil»

binder dem sammen er at de ser på islam som en global, politisk ideologi, som vil overta verden med makt. Dermed blir alle muslimer redusert til bærere av denne ideologien, og ikke som sammensatte mennesker, som alle andre.³³⁵ Dette er en observasjon jeg kan si meg enig i. Likevel mener jeg at det at islam blir sett på som en politisk ideologi er gjennomgående hos SIAN, men ikke blir forfektet i like stor grad hos inspirasjonskildene til SIAN, som Ye'or blant annet. Jeg vil dermed argumentere for at SIANs retorikk er satt sammen som et lappeteppe av sirkulære argumenter de finner som oppbyggende for deres sak, en påstått islamisering av samfunnet.

Om en sammenligner SIANs holdninger med Breiviks manifest vil jeg vise til hvordan Øystein Sørensen identifiserer fire ideologiske nivåer i manifestet. På det første nivået ligger en sterk motstand mot en multikulturalistisk ideologi og motvilje mot masseinnvandringen av muslimer i Vest-Europa. Forræderne blir her referert til som den politisk korrekte elite foran muslimer. I og med at SIAN i første omgang er negative til muslimer, er det ikke hensiktsmessig å si at de først og fremst dømmer politikerne selv om de i stor grad også gjør dette. På det andre nivået ligger en konspirasjonsteori som den dominerende forklaringsfaktoren gjennom en multikulturell (kulturmarxistisk hos Breivik) elite som sammensverger med muslimene. Det kommende målet for dette blir tenkt å være Eurabia, som de fleste kontrajihadister også tenker.³³⁶ Her kan SIAN sies å være rimelig enig i disse betraktningene. Likevel radikaliseres Breivik her med å mene at politikerne er onde mennesker som bevisst planlegger onde handlinger mot nordmenn, og ikke bare er naive politikere som ikke skjønner konsekvensene. Det tredje nivået er revolusjonær borgerkrig, med argumenter om at menneskene i landet faktisk skal gå til voldelig angrep islamiseringen og politikerne med voldelig midler, noe som jeg argumenterer for at ikke finnes i stor grad hos SIAN, men med noen unntak. Det fjerde ideologiske nivået er faktisk utøvd de trusler han beskriver, noe som setter Breivik i en foreløpig særstilling. Det er også visse likhetstrekk når SIAN er opptatt av den europeiske historien med å trekke frem hendelser som beskriver kampen med det kristne Europa versus den muslimske verden. Disse historiske punktene er hos Breivik tatt i stor grad fra Fjordmans artikler.³³⁷

³³⁵ Vårt land, «Denne plakaten er feil»

³³⁶ Sørensen og Brandal. *Det norske demokratiet og dets fiender 1918-2018*, s.256

³³⁷ Sørensen og Brandal. *Det norske demokratiet og dets fiender 1918-2018*, s.262

En viktig forskjell ved Fjordman sammenlignet med SIAN sin bruk av Eurabia-konspirasjonsteorien er at Fjordman faktisk eksplisitt oppfordret til voldsbruk, ifølge Vidar Enebakk.³³⁸ Enebakk peker på at Jensen første gang begynte å referere til, samt bruke begrepsapparat fra Ye'or i kronikken «Om Islam og ytringsfrihet» i Sunnmørsposten i november 2003. Jensen spurte retorisk om det er «tenkelig at våre muslimske innvandrere betrakter innfødte nordmenn som dhimmier».³³⁹ Med å bruke Ye'or som kilde fikk kritikken en internasjonal dimensjon, og han blir sannsynligvis radikaliserert gjennom henvisninger til Eurabia og elitenes svik. Det er hos islamkritikeren Ibn Warraq at Jensen blir oppmerksom på Bat Ye'or og boken hennes *Islam and Dhimmitude* fra 2001: «Blant sine grundige skildringer av islams skyggesider gjengir Warraq forskningen til historikeren Bat Ye'or som gjennom sine bøker har gjort et banebrytende arbeid i forskning på dhimmitude»³⁴⁰, skriver Jensen i Sunnmørsposten 20. november 2003. Enebakk mener at det ligger en kjerne av sekulær humanisme og rasjonalistisk religionskritikk til grunn for Jensens islamfiendtlige retorikk i årene rundt 2003.³⁴¹ Denne forståelsen av Ye'or er lik den SIAN opererer med i perioden oktober 2008-2011, men Fjordman radikaliseres videre.

Fjordman virker til å bli tenkt på som en islamekspert på lik linje med Ye'or hos SIAN i årene jeg studerer, basert på SIANs støtte i etterkant av 22. juli. I Enebakk sin analyse av Fjordman sine artikler etter 22.juli kommer det frem at Fjordman står nærmere Breivik enn det Peder Nøstvold Jensen selv gav uttrykk for etter angrepene når det kommer til spørsmålet om våpen og vold. Analysen viser videre også at det mest sentrale ikke nødvendigvis er Fjordman gjentatte oppfordring bevæpning, men heller den underliggende samfunnsanalysen, historieoppfatningen og politiske ideologien som faktisk legitimerer voldsbruk.³⁴² Dette kan også sies om SIANs bruk av Ye'or og andre forfattere i Eurabia-litteraturen. De følger i stor grad samme historieoppfatning og samfunnsanalyse som Ye'or, men mener ikke at denne legitimerer voldsbruk.

Det betyr ikke at Jensen eller SIAN er ansvarlig for Breiviks grusomme handlinger, men at de selv må stå til ansvar for sine egne ekstreme holdninger. Det var også ytterst få av Breiviks

³³⁸ Enebakk, «Fjordmans radikaliserings», s.48

³³⁹ Nøstvold Jensen, «Om islam og ytringsfrihet»

³⁴⁰ Nøstvold Jensen, «Om islam og ytringsfrihet»

³⁴¹ Enebakk, «Fjordmans radikaliserings», s.53

³⁴² Enebakk, «Fjordmans radikaliserings», s.48

kontrajihadistiske meningsfeller som støttet hans terroraksjoner, og Sørensen og Brandal peker på at få personer og miljøer som kaller seg kontrajihadistiske har latt seg inspirere av Breiviks terrorisme, men at dette ikke er umulig i fremtiden.³⁴³ Enebakk sin gjennomgang av Fjordmans forfatterskap viser at han hadde mange tilhengere nasjonalt og internasjonalt. Disse var ikke bare skjult og spredt på blogger og nettsteder, men ble videreformidlet av samfunnsdebattanter som Hallgrim Berg og Hege Storhaug.³⁴⁴ Jeg mener at disse tankene også ble videreformidlet i noen grad hos SIAN basert på støtten han fikk av SIAN sitt sentrale lederskap i kjølvannet av angrepene 22.juli, men også gjennom å være sitert til i flere av den anbefalte litteraturen og på lenkene til nettsider som lå ute på sidene siden 2008-2011 og enda ligger der. I resepsjon av Eurabia-konspirasjonsteorien vil jeg derfor gradere SIAN som middels bruker av den opprinnelige teorien, Fjordman som stor bruker av den, da han gir ut bøker og analyser om den og bygger den ut til å få et voldelig perspektiv, og Breivik som faktisk anvendt og fullt overbevist av teorien i tillegg til at han legger til helt nye perspektiver utover den. Det faktum at SIAN ikke referer til fysisk vold gjør at de som flere forskere påpeker om grupper og partier på dagens ytre høyre; tilpasser seg den liberaldemokratiske diskursen. Likevel kan henvisninger som vist i dette delkapittelet med «å gripe til våpen» og «knuse det politiske egget» hentyde til voldsbruk, samt historiske referanser til året 1683 der muslimene ble holdt tilbake med fysisk vold støtte implisitt til voldsbruk som symbolsk vold selv om de ikke gjør dette i samme grad som Fjordman og især Breivik med året 2083.

³⁴³ Sørensen og Brandal. *Det norske demokratiet og dets fiender 1918-2018*, s.274

³⁴⁴ Enebakk, «Fjordmans radikaliserings», s.48

7. Konklusjon.....

Utgangspunktet for masteroppgaven min var at forskere som Tore Bjørge, Sindre Bangstad, Terje Emberland og Cora Alexa Døving alle mener at Eurabia som idé og konspirasjonsteori spiller en rolle hos SIAN som organisasjon. Det har ikke blitt spesifisert i hvilken grad konspirasjonsteorien var til stede i perioden oktober 2008-2011. Derfor har målet for oppgaven vært å undersøke i hvilken grad Eurabia-konspirasjonsteorien opptrer i SIANs ytringer i denne perioden, altså i årene før og i tiden rett etter terrorangrepene 2011. Selv om Eurabia-konspirasjonsteorien ble sentral for å forstå Breiviks manifest, har ikke andre som også har forfektet denne teorien direkte ansvar for Breiviks handlinger og hans forståelse av teorien. Derimot har de et ansvar for fordømmene og rasismen mot muslimer i Norge. I kjølvannet av 22.juli ser man få tegn til moderasjon i retorikken rundt muslimer eller «den politisk korrekte eliten».

Eurabiakonspirasjonsteorien er i noen grad representert i litteraturen på SIAN sine nettsider. For eksempel er Bat Ye'ors bok *Eurabia: The Euro-Arab Axis* anbefalt på sian.no³⁴⁵, og Eurabia-tenkeren Fjordman blir støttet av SIANs nettedaksjon da han ble koblet til terrorisme i etterkant av 22. juli.³⁴⁶ Ved noen anledninger viser de direkte til den opprinnelige konspirasjonsteorien til Ye'or, blant annet gjennom oppfordringer til borgervern og skjulte møter med daværende justisminister Knut Storberget om innføring av sharialover, oppfordringer til å gå på arrangementer omhandlende den opprinnelige konspirasjonsteorien til Ye'or og avsløringer om at Ap-lignende partier i Europa gjør sin plikt etter den euro-arabiske dialog på 1970-tallet. Når referanser til «Eurabia» og boken fra 2005 likevel refereres til som faktum hos SIAN, kan dette komme av at den vitenskapelige innpakningen til Ye'or virker troverdig for de som ønsker å bruke den for å fremme sine argumenter. Derfor tolker jeg det til at bruken av den opprinnelige konspirasjonsteorien hos SIAN brukes på samme måte som Bruce Bawer har gjort det. Han ser på det som en uformell allianse som fremmer et mønster som ligner den historiske underordningen av vestlige land under islamsk styre historisk, og ikke som en konspirasjonsteori. Dermed kan Ye'or nærmest virke som en ideolog gjennom begrepsapparat og historieforståelse uten at dens brukere må ta stilling til hennes konkrete, falsifiserbare påstander. Det gjør at en kan si at det konspiratoriske

³⁴⁵ SIAN:Litteratur

³⁴⁶ SIAN, 18.10.2011

konseptet Eurabia, et fremtidig kalifat, er mer fremtredende enn den opprinnelige konspirasjonsteorien. Flere forskere har pekt på at islam som hovedfiende dominerer det moderne ytre høyre, og dermed er det ikke unaturlig at en konspirasjonsteori som forklarer hvordan denne fienden angivelig jobber er populær i disse kretsene.

For å kunne kritisere islam reproducerer SIAN en rekke påståtte sannheter og benytter intertekstualitet knyttet til historieoppfatning, samfunnsanalyse og islamsk lære og teologi, som stammer fra kontrajihadistiske forfattere. Hentydninger til underliggende konspirasjonsteorier kommer frem i artiklene gjennom omgjort begrepsbruk fra islamsk teologi, og her ligger Eurabia-teorien som et underliggende premiss. Dette kommer særlig frem i deres forståelse av *dhimmi*-begrepet, men også gjennom *jihad*, *ummah*, *sharia*, *taqiyya*, *dar al-harb* og *dar al-islam* og bruken deres av Eurabia som et begrep. Særlig det at *dhimmi*-begrepet blir brukt som en merkelapp på de som angivelig jobber for islamiseringen av samfunnet stammer fra Ye'ors tolkning og blir ofte brukt av SIAN. SIAN anvender de andre begrepene fra islamsk teologi som er tolket og tillagt en ny og konspiratorisk mening av blant annet Ye'or. De har tatt disse begrepene ut fra sin historiske kontekst og inn i dagens situasjon. SIAN underbygger dette med opplysninger fra kilder som er rene konspirasjonsteoretiske nettstedet og litteratur. Dette kan en se i listen deres om anbefalt litteratur, der de fleste av de anbefalte forfatterne er kjent for å forfekte Eurabia-teorien i sine bøker og SIAN gjør ingen selvstendig tolkning av disse begrepene. At det er tette bånd og åpenbare referanser til kontrajihadistisk litteratur og kontrajihadismen som bevegelse gjør at det ligger som et slags ideologisk sentrum for SIAN i denne perioden, noe jeg mener er noe neglisjert i beskrivelser av SIAN. Dette tolker jeg på bakgrunn av at den alternative begrepsbruken og forfatterne som har inspirert SIAN for å underbygge deres argumenter er veldig fremtredende i den kontrajihadistiske bevegelsen. Det vil likevel ikke si at SIAN er like ekstremt som Fjordman og Breivik, selv om denne parallellen kan virke slik. De henviser ikke til vold på samme måte.

SIAN har benyttet seg av denne intertekstualiteten for å fremme sitt hovedargument- at Norge islamiseres. Eurabia-teorien er en systemisk konspirasjon. Det er også flere momenter som peker på en subversivmyte hos SIAN i materiale, som blant annet at islamiseringen skjer i ly av «politisk korrekte elite» med venstreorienterte politikere, kirken, media og academia. Videre er det at muslimer er illojale overfor europeiske verdier og mer knyttet til sin indre solidaritetstenkning *ummah* fremtredende. Dette kan tolkes til at Ye'or i SIANs kontekst

brukes som ideologisk inspirasjon i stede for full støtte av hennes opprinnelige Eurabia-konspirasjonsteori, som også er i tråd med hvordan andre Eurabia-forfattere bruke henne. I dette øyemed har Ye'or fungert som en av flere «islamekspert» hos SIAN i denne perioden, og særlig er SIANs og Ye'ors felles forståelse av islam som et produkt av *jihad* som én sammenhengende 1400 år gammel hellig krig en sentral likhet. Argumentene som SIAN har fått fra Ye'or har i hovedsak bidratt til legitimeringen av utvisningen av skillet mellom den enkelte muslim og islam, samt islam og islamisme. Det samme kan sies om bruken av annen Eurabia-litteratur hos SIAN, særlig bruken av Robert Spencer og Mark Gabriel.

Etter 22. juli uttrykte SIAN raskt at skylden for angrepene var venstresidens politikk. SIAN kom også med flere støtteerklæringer til Fjordman etter 22. juli, samtidig som de ser det som en seier at Breivik først ble dømt utilregnelig. Arne Tummyr, daværende leder i SIAN ble hentet inn som vitne av Geir Lippestad i rettssaken mot Breivik, og på bakgrunn av at Tummyr i retten sa at han støttet tankene, men ikke handlingene til Breivik, kan en anslå at Tummyr og SIAN har noenlunde lik forståelse av hovedtrekkene i Eurabia-teorien. Definisjonene som blir brukt av SIAN betegner islam som en destruktiv politisk ideologi. Dette er et syn som er avvikende fra den generelle samfunnsoppfatningen av islam som en religion. Dette krever en omfattende reproduksjon av tekster og argumenter, og dette bidrar Ye'or, forfattere i Eurabia-litteraturen og andre kontrajihadistiske skribenter med. Gjennomgående i konspirasjonsteorien er en generalisering av muslimer. Muslimer blir beskrevet som aktører som har en agenda av systematiske løgner og baktanker, uansett form for religiøsitet og utøvelse. Islam blir beskrevet og redusert til én enhetlig voldelig politisk ideologi og ikke en religion, noe som kjennetegner konspirasjonsteorien til Ye'or, og som også er til stede i stor grad hos SIAN.

SIAN opererer med en virkelighetsoppfatning der det antas at muslimenes skjulte agenda er å islamisere Norge og Europa. Derfor anser SIAN det som problematisk at muslimer deltar i det liberale demokratiet, og politikere som Akhtar Chaudry blir omtalt som farlige motstandere som i det skjulte arbeider for å islamisere samfunnet. Politikere som Jonas Gahr Støre, Gro Harlem Brundtland, Jens Stoltenberg og Ap generelt blir også trukket fram som medløpere til den påståtte islamiseringen. Dette gir sterke assosiasjoner til Eurabia-konspirasjonsteorien og den lokale artikuleringen som Breivik forfektet. Slike oppfatninger gjør at en kan plassere SIAN som en gruppe på ytre høyre, om en bruker Benjamin Teitelbaum sin definisjon, som uttrykker at en konspirativ forståelse av verden er et fellestrekk med grupper innenfor ytre

høyre.³⁴⁷ SIAN er også kulturnasjonalistisk om en følger samme definisjon, med at vestlig kultur er overlegen, at islam er en farlig ideologi som må bekjempes og at muslimer ikke skal slippe inn i staten.³⁴⁸ Samtidig er de høyre-radikale i Teitelbaum sin definisjon gjennom at SIAN mener at de styrende elitene er korrupte og skal erstattes, men demokratiet skal opprettholdes. SIAN har en konspiratorisk tenkemåte som er intensjonal, jamfør Emberland og Døving sin beskrivelse.³⁴⁹ Dette kommer særlig til syne når de anser alle trekk ved en samfunnsutvikling som bevisste, ondsinnede handlinger som kommer som et produkt av en vel gjennomtenkt og utspekulert plan. Dette fører videre til at argumentasjonen deres blir preget av selektiv, feilaktig og misvisende bruk av data, logiske feilslutninger og sirkulære resonnementer. Dehumanisering av muslimer og selektive demografiske trender som underbygger befolkningsendring over tid, er til stede i SIAN sine artikler og er å regne som nativistiske trekk. Nativisme i Mudde sin forstand er også i stor grad til stede hos SIAN, særlig gjennom deres fremmedfrykt, og ønske om å holde all islamsk innflytelse ute av landet for å hindre en forekommende overtagelse som foregår gjennom en islamisering av Norge og Europa. Reduksjonen av muslimer som én gruppe er også en del av Muddes beskrivelse av nativistiske trekk.³⁵⁰ Autoritarisme er også å finne med henvisninger til strengere politi, og mer sikkerhet rundt ytringsfriheten, samt at de peker på overfallsstatistikk som de mener viser at muslimer er overrepresentert i som en del av en islamiseringsprosess.³⁵¹

Populisme, i Muddes definisjon, der samfunnet synes å være delt i det ekte folket og den korrupte eliten er særlig synlig i SIAN sine beskrivelser av politikere, akademikere, kirken og journalister som den «politisk korrekte elite». Dette synes også å være knyttet til en konspirativ forståelse av den pågående islamiseringen. Momenter som at muslimer lyver om sine egentlige intensjoner, blant annet gjennom at de vil innføre *sharia* om de kommer i overtall, og en påstått demografisk overtagelse gjennom høy fødselsrate, er andre argumenter som viser en konspirativ forståelse. Oppfordringer til å ikke bruke vold og i stedet respektere demokratiske spilleregler for å oppnå forandring på fredelig vis kan vise til at organisasjonen er høyre-radikal, men som vist under kapittelet om vold og borgerkrig er deres holdning til vold kryptisk og vanskelig å definere. Man kan også trekke linjer til Griffin og hans poeng

³⁴⁷ Teitelbaum, *Lions of the north*, sitert i Bjørge (red.), *Høyreekstremisme I Norge*, s.18

³⁴⁸ Teitelbaum, *Lions of the north*, sitert i Bjørge (red.), *Høyreekstremisme I Norge*, s.18

³⁴⁹ Emberland og Døving, «Konspirasjonsteorier i det ytterliggående høyrelandskapet i Norge», s.183

³⁵⁰ Mudde, *The Populist radical right: a reader*, s.4

³⁵¹ Mudde, *The Populist radical right: a reader*, s.4

med at grupper på ytre høyre har måttet endre holdningen til et nytt politisk klima, med et styrket liberaldemokrati etter krigen³⁵², og derfor virker deres kamp for likestilling og FNs menneskerettigheter noe opportunistisk. Dette gjør at en kan diskutere om SIAN er et produkt av det Griffin kaller hovedstrategiene for å holde drømmen om «palingenesis» i live; internasjonalisering med medlemskapet i SIOE, den internasjonale organisasjonen, men også til dels gjennom metapolitisering med kontakter til andre etablerte partier som Demokratene for å påvirke den politiske diskursen om innvandring. En kan også se at de har prøvd dette forsøksvis i FrP gjennom forslag om anbefalt litteratur om islam de burde lese seg opp på før valgkamper, eksempelvis boken til Ye´or og konkrete forslag til politiske saker som hindrer innvandring av muslimer uten særlig hell.

Med tanke på SIOEs bånd til det kontrajihadistiske miljø er det heller ikke overraskende at SIAN bygger mye av sine argumenter på Eurabiakonspiratorisk litteratur som kan kobles opp til dette miljøet. Likevel har flere av argumentene deres har også vokst frem fra partier og bevegelser før dem, særlig argumentet om islam som en politisk ideologi har preget fremstående europeiske politikere som Filip Dewinter og Gert Wilders og her har nok SIAN også hentet inspirasjon. SIAN benytter seg av ytringsfriheten og viser seg i bybildet gjennom provoserende «opplysningsarrangement» på store arrangementområder som samler mange motdemonstranter. Deres posisjon blir noe hauset opp da de er liten kjerne med få samlende handlinger foruten om en felles delt kjerne av anti-islamske holdninger. Et annet poeng med oppgaven har vært å vise til at Bat Ye´or ikke er en uttalt ideologisk inspirasjonen for SIAN, men at flere av deres argumenter er påfallende like hennes og ikke tolket av organisasjonen selv.

³⁵² Griffin, «Interregnum or endgame? The radical right in the ‘post-fascist’ era», s.165-66

8. Litteraturliste.....

Astapova, Anastasya (red.), Bergmann, Eirikur, Dyrendal, Asbjørn, Rabo, Annika, Grotle Rasmussen, Kasper, Thórisdóttir, Hulda, Önnersfors, Andreas. *Conspiracy Theories and the Nordic Countries*, NY: Routledge, 2021

Aukrust, Knut og Skulstad, Dorte. «Fredelig sameksistens med muslimer er umulig» i *Motgift. Akademisk respons på den nye høyreekstremismen*, Sigve Indregard (red.) s.306-330. Oslo: Flamme forlag og Forlaget Manifest, 2012.

Bangstad, Sindre. «Islamophobia: What's in a Name? Analysing the Discourses of Stopp Islamiseringen av Norge (Stop The Islamisation of Norway, SIAN)». *Journal of Muslims in Europe*, 5:2 (2016): 145-169.

Bangstad, Sindre. «Eurabia Comes to Norway», *Islam and Christian–Muslim Relations* 24:3 (2013): 369-391.

Barkun, Michael. *A Culture of Conspiracy- Apocalyptic Visions in Contemporary America*, Berkley/Los Angeles/London: University of California, 2006.

Bartlett, J. & Miller, C. *The Power of Unreason: Conspiracy Theories, Extremism and CounterTerrorism*. London: Demos report, 2010.

Berg, Hallgrim. *Amerikabrevet: Europa i fare!* Oslo: Koloritt, 2007.

Berntzen, Lars Erik, *The Anti-Islamic Movement: Far right and Liberal?* Phd-avhandling. Firenze: European University Institute, 2018.

Berntzen, Lars Erik, *Liberal Roots of Far Right Activism: The Anti-Islamic Movement in the 21st Century*, Oxon: Routledge, 2019.

Betts, Robert B. «Review of Bat Ye'or and Theodore Patrick Hall.» *Middle East Policy* 5:3 (1997): 200–203.

Betz Hans Georg. «Xenophobia, identity politics and exclusionary populism in Western Europe», i *Fascism: Critical Concepts in Political Science. Vol V: Post-war Fascisms* Roger Griffin and Matthew Feldman (red.), 51-68. London og New-York: Routledge, 2004

Betz, Hans-Georg og Johnson, Carol «Against the current-Stemming the tide: The nostalgic ideology of the contemporary radical populist right». *Journal of Political Ideologies*, 9:3, (2004): 311-327.

Betz, Hans-Georg og Meret, Susi. «Revisiting Lepanto: the political mobilization against Islam in contemporary Western Europe», *Patterns of Prejudice*, 43:3-4, (2009): 313-334.

Bjørge, Tore (red.) *Høyreekstremisme i Norge: Utviklingstrekk, Konspirasjonsteorier og Forebyggingsstrategier*. PHS Forskning 4:2018.

Borchgrevink, Aage. «Vesten forrødte serberne» i *Motgift. Akademisk respons på den nye høyreekstremismen*, Sigve Indregard (red.), 330-343, Oslo: Flamme forlag og Forlaget Manifest, 2012.

Breivik, Anders Behring. *2083-a European declaration of Independence*, Upublisert kompendium på nett, 2011.

Carr, Matt. «You are now entering Eurabia». *Race & Class*, 48:1 (2006), s.1-22.

Carter, Elisabeth, «Party Ideology.» I *The populist radical right: A reader*, Cas Mudde (red.), 28-67, New York: Routledge, 2017.

Dansk Folkeparti *Danmarks fremtid—dit land, dit valg ...* København: Dansk Folkeparti, 2001

Dewinter, Filip «Het groene totalitarisme: de kolonisatie van Europa!», 20 November 2002, Antwerp. Hentet fra: <http://www.vlaamsblokantwerpen.org/toespraken/21.shtml>. 12.04.2021

Dyrendal, Asbjørn og Emberland, Terje. *Hva er konspirasjonsteorier?* Oslo: Universitetsforlaget, 2019.

Døving, Cora Alexa. «Anti-Semitism and Islamophobia. A Comparison of Imposed Group Identities», *Tidsskrift for islamforskning* nr. 2, (2010):52-76.

Emberland, Terje og Døving, Cora Alexa. «Konspirasjonsteorier i det ytterliggende høyrelandskapet i Norge» i *Høyreekstremisme I Norge: Utviklingstrekk, Konspirasjonsteorier og Forebyggingsstrategier*, Bjørge, Tore (red.), s.179-232. PHS Forskning 4:2018.

Enebakk, Vidar. «Fjordmanns radikalisering» i *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa*. Sørensen, Øystein, Hagtvvet, Bernt, Steine, Bjørn Atle (red.), s.45-100, Oslo: Dreyers Forlag, 2012.

Fallaci, Oriana. *Fornuftens styrke*. Oslo: Gyldendal forlag, 2004.

Fink, Steven «The Shariah Scare Industry and the Clash of Temporalities», *Journal of Islamic and Middle Eastern Multidisciplinary Studies*, 5:1, (2018): 1-19.

Gabriel, Mark A. *Islam and Terrorism*. Lake Mary, FL: FrontLine. 2002.

Gardell, Mattias. *Islamofobi*. Oslo: Spartacus Forlag, 2011

Griffin, Roger, *The Nature of Fascism*, London: Routledge, 2006.

Griffin, Roger, «Interregnum or endgame? The radical right in the ‘post-fascist’ era», *Journal of Political Ideologies*, 5:2, (2000): 163-178.

Griffith, Sydney H. «Review of Bat Ye’or.» *International Journal of Middle East Studies* 30: 4 (1998): 619–621.

Gule, Lars, «SIANs Rasime» Facebookinlegg, 16.01.2021 Hentet fra:

<https://www.facebook.com/lars.gule> 24.03.2021

Halsne, Elise Engesland «Fransk neo-fascisme mellom gammel tro og nye ideer». I *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa*. Sørensen, Øystein, Bernt Hagtvvet, Bjørn Atle Steine, s. 215-231, Oslo: Dreyers Forlag, 2012.

Hannus, Martha. «Counterjihadrörelsen- en del av den antimuslimska miljön» *Expo Research* Stockholm: Expo, 2013.

Huntington, Samuel P. «The Clash of Civilizations?» *Foreign Affairs* 72: 3 (1993): 22-49.

Jensen, Peder Are. «Om islam og ytringsfrihet.» *Sunnmørsposten*. 20.11.2003

<https://www.nb.no/items/f49a846c6581aded2c2b59b5c3295c7e?page=15&searchText=%22om%20islam%20og%20ytringsfrihet%22>

Kjelstadli, Knut. *Fortida er ikke hva den en gang var*. Oslo: Universitetsforlaget, 1999.

Knight, Peter. «Introduction: A Nation of Conspiracy Theorists», i *Conspiracy Nation*. P. Knight (red.), 1– 17. New York, NY: New York University Press, 2002.

Mammone, Andrea, «The Eternal Return? Faux Populism and Contemporarization of Neo-Fascism across Britain, France and Italy», *Journal of Contemporary European Studies*, 17:2 (2009): 171-192.

Magnæs Gjelsvik, Ingvild og Bjørge, Tore «Utvikling og utbredelse av Høyreekstremisme i Norge.» I *Høyreekstremisme I Norge: Utviklingstrekk, Konspirasjonsteorier og Forebyggingsstrategier*, Bjørge, Tore (red.), s. 27-144. PHS Forskning 4:2018

Malm, Andreas. *Hatet mot muslimer*. Stockholm: Bokförlaget Atlas, 2011

Mariuma, Yarden. «Taqiyya as Polemic, Law and Knowledge: Following an Islamic Legal Term through the Worlds of Islamic Scholars, Ethnographers, Polemicists and Military Men» *The Muslim World*, 104:1-2 (2014): 89-108.

Michelsen, Ole Jakob. *SIANs anti-islamske diskurs*. Masteroppgave i Religion og Samfunn ved UiO, 2012.

Mudde, Cas (red.) *The Populist radical right: a reader*. London: Routledge, 2017.

Mudde, Cas. *Populist Radical Right Parties in Europe*, Cambridge: Cambridge University Press, 2007.

Mudde, Cas, «The War of Words: Defining the Extreme Right Party Family» *West European Politics*, 19:2 (1996): 225-248.

Nussbaum, Martha. *The New Religious Intolerance*, Cambridge: Harvard University Press, 2012

Ravik, Jupskås Anders, *Ekstreme Europa*, Oslo: Cappelen Damm, 2012.

Spencer, Robert. *The Politically Incorrect Guide to Islam (And the Crusades)*. Washington DC: Regnery Publishing, 2005.

Storhaug, Hege. Kronikk i *Dagbladet* 11.6.2009 Hentet fra:
<https://web.archive.org/web/20090618082410/http://www.dagbladet.no/2009/06/11/kultur/debatt/innvandring/islam/integrering/6665786/> 10.3.2021

Strømmen, Øyvind. *Det mørke nettet: Om høyreekstremisme, kontrajihadisme og terror i Europa*. Oslo: Cappelen Damm AS, 2011.

Strømmen, Øyvind og Indregard, Sigve. «Kontrajihadismen» i *Motgift: akademisk respons på den nye høyreekstremismen*. Indregard, Sigve (red.) s.20-42. Oslo: Cappelen Akademisk, 2012

Strømmen, Øyvind. *Den sorte tråden: Europeisk høyreradikalisme fra 1920 til i dag*. Trondheim: Cappelen Damm AS, 2013.

Sørensen, Øystein, Hagtvet, Bernt, Steine, Bjørn Atle (red.) *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa*. Oslo: Dreyers Forlag, 2012.

Sørensen, Øystein. «Ideologi og galskap» i *Høyreekstremisme. Ideer og bevegelser i Europa*
Sørensen, Øystein, Hagtvet, Bernt, Steine, Bjørn Atle (red.), 14-39, Oslo: Dreyers Forlag, 2012.

Sørensen, Øystein og Brandal, Nik. *Det norske demokratiets og dets fiender 1918-2018*. Oslo: Dreyers Forlag, 2018.

Taylor, Alan R. «The Euro-Arab Dialogue: Quest for an Interregional Partnership» *Middle East Journal* 32:4, (1978): 429-443.

Teitelbaum, Benjamin R. *Lions of the North: Sounds of the New Nordic Radical Nationalism*. Oxford: Oxford University Press, 2017.

Tranøy, Hans Peter. *Aktivister mot Islam: En empirisk studie av medlemmene i SIAN*, Masteroppgave i statsvitenskap ved Universitetet i Oslo, 2020.

Ulvund, Frode. *Nasjonens antiborgere. Forestillinger om religiøse minoriteter som samfunnsfiender i Norge, ca. 1814–1964*. Oslo: CappelenDamm, 2017.

Uscinski, Joe, Parent, Joe. *American Conspiracy Theories*. New York, NY: Oxford University Press. 2014

Whitehead, John W. «Eurabia: The Euro-Arab Axis: An interview with Bat Ye'or», The Rutherford Institute, 2005. Hentet fra:

https://www.rutherford.org/publications_resources/oldspeak/eurabia_the_euro_arab_axis_an_interview_with_bat_yeor

Wilders, Geert. Wilders vs. Haselma, online debate, «What is Taqiyya» Hentet fra:

<http://www.youtube.com/watch?v=UbDQUb8gcEM> , 2011

Winther Jørgensen, Marianne og Phillips, Louise. *Diskursanalyse som teori og metode*. Frederiksberg: Roskilde Universitetsforlag, 1999.

Wolff, Elisabetta C. «Understrømmen som kommer til overflaten: Høyreradikalisme og fascisme i Europas moderne historie», *Fortid* 3, (2018), s.54-63.

Ye'or, Bat. *The dhimmi: Jews and Christians under Islam*. Madison, NJ: Fairleigh Dickinson University Press, 1985

Ye'or, Bat. «The myth of a Tolerant Pluralistic Islamic Society.» Foredrag presentert på Yugoslavia: Past and Present. Symposium on the Balkan war, Chicago, IL, 31.8.1995.

http://www.srpska-mreza.com/History/pre-wwOne/Ye_or.html

Ye'or, Bat. *The Decline of the Eastern Christianity under Islam: From Jihad to Dhimmitude*. Madison NJ: Farleigh Dickenson University Press, 1996

Ye'or, Bat. *Islam and Dhimmitude: Where Civilizations Collide* Madison, NJ: Fairleigh Dickinson University Press, 2001

Ye'or, Bat. *Eurabia: The Euro-Arab Axis*. Madison NJ: Farleigh Dickinson University Press, 2005a.

Ye'or, Bat. «Dhimmitude: Jews and Christians under Islam» i *The Myth of Islamic Tolerance: Jews and Christians under Islam*, Robert Spencer (red.), 147–149. Amherst, NY: Prometheus Books. 2005b

Nettkilder og avisartikler

ABC Nyheter 19.8.2011 «Forsker sier SIAN fører folk bak lyset» Hentet fra:

<https://www.abcnyheter.no/nyheter/2011/08/19/136165/forsker-sian-forer-folk-bak-lyset>

22.3.2021

Aftenposten (nettutgave). 18.4.2012. «Breivik får støtte av nettdebattanter og SIAN.» Hentet

fra: <http://www.aftenposten.no/nyheter/oslo/article4262964.ece> 2.2.2021

Bergens Tidene. 5.6.2012. «Islam og politikerne har ansvaret for 22.juli.» Hentet fra:

<https://www.bt.no/nyheter/innenriks/i/avLX4/islam-og-politikerne-har-ansvaret-for-22-juli>

2.2.2021

FMI, *Hva er FMI*, 1.8.2010 Hentet fra: [https://www.fmi.no/index.php/om-fmi/hva-er-](https://www.fmi.no/index.php/om-fmi/hva-er-fmi.html)

[fmi.html](https://www.fmi.no/index.php/om-fmi/hva-er-fmi.html) 12.5.2021

Human Rights Service 23.8.2011. *SIAN med løgn: Muslimer i flertall i 2060*. Hentet fra:

<http://www.rights.no/publisher/publisher.asp?id=28&tekstid=5062> 2.2.2021

May, Edward. «The Counterjihad-manifesto». *Gates of Vienna*, 20.11.2009. Hentet fra:

<http://gatesofvienna.blogspot.com/2009/11/counterjihad-manifesto.html> 10.3.2021

Nasjonalbiblioteket, Hentet fra: <https://www.nb.no/search?q=eurabia&mediatype=aviser>

2.2.2021

SIAN: *Bibliotek*. Hentet fra :

<https://web.archive.org/web/20090219084036/http://www.sian.no/Bibliotek.php> 10.3.2021

SIAN: *Lenker*. Hentet fra:

<https://web.archive.org/web/20090220013329/http://www.sian.no/lenker.php> 10.3.2021

SIAN: *Litteratur*. Hentet fra:

<https://web.archive.org/web/20120428204111/http://sian.no/node/214> 3.2.2021

SIAN, 4.9.2008 *SIAN holdt en vellykket stand i Kristiansand 30 august 2008*. Hentet fra:

<https://www.sian.no/artikkel/sian-holdt-en-vellykket-stand-i-kristiansand-30-august-2008>

10.3.2021

SIAN, 11.9.2008. *7-årsmarkering for 11 september 2001*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/7-arsmarkering-for-11-september-2001> 10.3.2021

SIAN, 10.10.2008. *To stater må utraderes*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/to-stater-som-ma-utraderes> 10.3.2021

SIAN, 13.11.2008. *Har Storberget noe å skjule?* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/har-storberget-noe-a-skjule> 12.3.2021

SIAN, 24.11.2008 *Oslo SV og Heikki Holmås stekes nå i sitt egetproduserte islammfett*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/oslo-sv-og-heikki-holmas-stekes-na-i-sitt-egetproduserte-islamfett> 10.2.2021

SIAN, 27.11.2008, *SIAN slutter seg til SIOE*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/sian-slutter-seg-til-sioe> 12.3.2021

SIAN, 9.1.2009a. *Intifadaen i Oslo fortsetter*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/intifadaen-i-oslo-fortsetter> 15.3.2021

SIAN, 9.1.2009b. *Storberget skulder ved skulder med islamistene*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/storberget-skulder-ved-skulder-med-islamistene> 15.3.2021

SIAN, 31.1.2009. *Vil Storberget ha islamsk konfliktordning?* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/vil-storberget-ha-islamsk-konfliktordning> 15.3.2021

SIAN, 25.2.2009. *Halvmåneflagget vil vaie over Norges land*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/halvmaneflagget-vil-vaie-over-norges-land> 15.3.2021

SIAN, 13.4.2009. *Muslimere har lov til å lure nordmenn opp i stry*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/muslimere-har-lov-til-a-lure-nordmenn-opp-i-stry> 15.3.2021

SIAN, 22.4.2009. *Holder Shabana Rehman på å forskreve seg?* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/holder-shabana-rehman-pa-a-forskreve-seg> 15.3.2021

SIAN, 4.5.2009. *SIOE konferanse om det Euro-Mediterranske prosjekt*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/sioe-konferanse-om-det-euro-mediterranske-prosjekt> 15.3.2021

SIAN, 13.5.2009. *Ikke ødelegg landet vårt*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/ikke-odelegg-landet-vart> 15.3.2021

SIAN, 17.5.2009. *God 17.mai*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/god-17-mai> 15.3.2021

SIAN, 29.5.2009. *EU-politikere og islam avkledd og dissekert på vellykket SIOE-konferanse i København*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/eu-politikere-og-islam-avkledd-og-dissekert-pa-vellykket-sioe-konferanse-i-kobenhavn> 15.3.2021

SIAN, 1.7.2009. *En appell til det norske folk*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/en-appell-til-det-norske-folk> 15.3.2021

SIAN, 26.9.2009. *Er den anti-islamistiske bevegelsen den nye venstresida?* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/er-den-anti-islamistiske-bevegelsen-den-nye-venstresida> 15.3.2021

SIAN, 29.9.2009. *Den anti-islamistiske kampen videre*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/den-anti-islamistiske-kampen-videre> 15.3.2021

SIAN, 3.10.2009. *Islamister må utelukkes fra det politiske liv*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/islamister-ma-utelukkes-fra-det-politiske-liv> 15.3.2021

SIAN, 5.10.2009. *Vil islam bruke atomvåpen mot Vesten?* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/vil-islam-bruke-atomvapen-mot-vesten> 15.3.2021

SIAN, 31.10.2009. *Nå er det avslørt. AP-partier i Europeiske land har ansvaret for islamiseringen*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/na-er-det-avslort-ap-partier-i-europeiske-land-har-ansvaret-for-islamiseringen> 15.3.2021

SIAN, 7.11.2009, *Massakren et mareritt for Obama*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/massakren-et-mareritt-for-obama> 15.3.2021

SIAN, 13.12.2009. *Islam-dialog eller konfrontasjon*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/islam-dialog-eller-konfrontasjon-0> 12.3.2021.

SIAN, 16.12.2009. *Kristne ledere hypnotiseres av islam*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/kristne-ledere-hypnotiseres-av-islam> 15.3.2021

SIAN, 4.1.2010. *Legger dagens politikere grunnlaget for en fremtidig borgerkrig i Europa mot islam?* Hentet fra: <http://www.sian.no/artikkel/legger-dagens-politikere-grunnlaget-for-en-fremtidig-borgerkrig-i-europa-mot-islam> 2.2.2021

SIAN, 25.1.2010. *Ytringsfriheten til doms i Nederland*. Tilgjengelig fra: <https://www.sian.no/artikkel/ytringsfriheten-til-doms-i-nederland> 5.3.2021

SIAN, 30.1.2010. *Førte pensjonister i Larvik bak lyset*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/forte-pensjonister-i-larvik-bak-lyset> 10.3.2021

SIAN, 12.2.2010. *Ta universitetsplassen tilbake*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/ta-universitetsplassen-tilbake> 15.3.2021

SIAN, 15.2.2010. *Muslimere demonstrerer for mer politisk makt*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/muslimere-demonstrerer-for-mer-politisk-makt> 15.3.2021

SIAN, 20.2.2010. *Terroristene er ifølge koranen gode muslimer*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/terroristene-er-ifolge-koranen-gode-muslimere> 15.3.2021

SIAN, 22.3.2010. *Verdibørsen i NRK sviktet jødene*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/verdiborsen-i-nrk-sviktet-jodene> 15.3.2021

SIAN, 16.5.2010. *Er spørsmålet om ytringsfrihet i bunn og grunn en dhimmiproblemstilling?* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/er-sporsmalet-om-ytringsfrihet-i-bunn-og-grunn-en-dhimmi-problemstilling> 15.3.2021

SIAN, 7.6.2010. *Politikerne en tragedie for land og folk*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/politikerne-en-tragedie-for-land-og-folk> 15.3.2021

SIAN, 21.6.2010. *Politikere håndterer islam som råttent egg*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/politikere-handterer-islam-som-rattent-egg> 15.3.2021

SIAN, 6.7.2010. *Skam deg mitt elskede land*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/skam-deg-mitt-elskede-land> 16.3.2021

- SIAN, 4.7.2010. *Hege Storhaug, Fekjær og islam*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/hege-storhaug-fekjaer-og-islam> 15.3.2021
- SIAN, 29.8.2010. *Jonas Gahr Støre lar islam erobre Norge*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/jonas-gahr-store-lar-islam-erobre-norge> 16.3.2021
- SIAN, 2.9.2010. *Feil å klandre muslimer for terrorisme*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/feil-a-klandre-muslimer-for-terrorisme> 16.3.2021
- SIAN, 5.11.2010. *Spørsmål om Sian og islam*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/sporsmal-om-sian-og-islam> 16.3.2021
- SIAN, 14.11.2010. *SIAN setter myndighetene i skrustikken*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/sian-setter-myndighetene-i-skrustikken> 16.3.2021
- SIAN, 29.12.2010. *Islamiseringen tar ikke juleferie*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/islamiseringen-tar-ikke-juleferie> 16.3.2021.
- SIAN, 7.1.2011, *Stavanger 8.januar 2011, vend islam ryggen*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/stavanger-8januar-2011-vend-islam-ryggen> 16.3.2021
- SIAN, 12.2.2011. *Lyset slukkes over Europa*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/lyset-slukkes-over-europa> 16.3.2021
- SIAN, 8.4.2011. *Norske horer voldtas, de ærbare går fri*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/norske-horer-voldtas-de-aerbare-gar-fri> 16.3.2021
- SIAN, 14.4.2011. *"Moderate muslimer" finnes kun i tilsløringsdebattene: "Uttrykket moderat islam" er fornærmende*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/uttrykket-moderat-islam-er-fornaermende> 3.2.2021
- SIAN, 4.5.2011: *Når islams sanne ansikt avdekkes tror ikke norske politikere det de ser og hører. Halshogg de som spiser under ramadan*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/halshogg-de-som-spiser-under-ramadan> 3.2.2021

SIAN, 26.5.2011: *Sosialistenes tragedie er at ikke gjennomskuer islams onde politikk. Islamkritikk og fakta er rasisme!* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/islam-kritikk-og-fakta-er-rasisme> 3.2.2021

SIAN, 1.6.2011: *Afsluttende bemærkninger af Geert Wilders ved sin retssag i Amsterdam, 1.juni. «Jeg er nødt til at tale».* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/jeg-er-nodt-til-at-tale> 2.2.2021

SIAN, 2.6.2011: *Vi er på vei mot det muslimske kalifatet, skriver Hans W.Fürst i dette innlegget. Islam vil forårsake vår undergang.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/islam-vil-forarsake-var-undergang> 3.2.2021

SIAN, 5.6.2011: *Må Israel gi opp kampen mot islamistene, faller Europa som den neste bastion. Islam er igjen på krigsfot i Europa.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/islam-er-igjen-pa-krigsfot-i-europa> 3.2.2021

SIAN, 6.6.2011: *Muhammed fikk sine «åpenbaringer» trolig under epileptiske anfall: Profeten drepte alle som motsa ham.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/profeten-drepte-alle-som-motsa-ham> 3.2.2021

SIAN, 15.6.2011: *Gode norske muslimer tror islam representerer respekt og nestekjærlighet. Under glassklokken uteblir islams raskap.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/under-glassklokken-uteblir-islams-raskap> 3.2.2021

SIAN, 24.7.2011a: *Fordømmelse av all vold.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/fordommelse-av-all-vold> 2.2.2021

SIAN, 24.7.2011b: *Det politiske korrekte Norge må ta sin del av skylden for terroraksjonen: Grobunnen for Breivik kunne ha vært fjernet.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/grobunnen-for-breivik-kunne-ha-vaert-fjernet> 2.2.2021

SIAN, 31.7.2011: *Heksejakten på «høyre-ekstreme» og «islamfiendtlige miljøer» pågår nå for fullt: Samfunnselitens kamp for islamiseringen.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/samfunnselitens-kamp-for-islamiseringen> 3.2.2021

SIAN, 21.8.2011: *Islamsk terrorisme frikjennes- «enkeltindividet» har ansvaret for handlingen: Feilaktig vurdering av våre politiske ledere.* Hentet fra:

<https://www.sian.no/artikkel/feilaktig-vurdering-av-vare-politiske-ledere> 2.2.2021

SIAN, 24.8.2011a: *I kjølvannet av Anders Behring Breivik. Flertallet av det norske folk sier nei til islam.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/flertallet-av-det-norske-folk-sier-nei-til-islam> 2.2.2021

SIAN, 24.8.2011b: *Hege Storhaugs advokat krever at SIAN's brosjyre trekkes tilbake og makuleres. SIAN beklager hvis Storhaug beklager.* Hentet fra:

<https://www.sian.no/artikkel/sian-beklager-hvis-storhaug-beklager> 2.2.2021

SIAN, 13.9.2011: *Går FrP til grunne i skyggenes politiske dal?* Hentet fra:

<https://www.sian.no/artikkel/gar-frp-til-grunne-i-skyggenes-politiske-dal> 3.2.2021

SIAN, 28.9.2011. *Fred hersker mellom folkene i Albania.* Hentet fra:

<https://www.sian.no/artikkel/fred-hersker-mellom-folkene-i-albania> 16.3.2021

SIAN, 7.10.2011: *Nytter det å kjempe mot islamiseringen når Stortinget fremmer islam?*

Kampen for fred og frihet i Norge. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/kampen-for-fred-og-frihet-i-norge> 3.2.2021

SIAN, 18.10.2011: *Støtt «Fjordman!»* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/stott-fjordman> 2.2.2021

SIAN, 19.10.2011: *Kom til Eidsvolls plass lørdag og lær om islams sanne ansikt: SIAN*

utfordrer de unasjonale! Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/sian-utfordrer-de-unasjonale> 2.2.2021

SIAN, 31.10.2011: *Folk flest har gjort seg opp en mening om hvem overfallsmennene er. Det fyres oppunder en politisk trykkoker.* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/det-fyres-oppunder-en-politisk-trykkoker> 2.2.2021

SIAN, 3.11.2011. *Motstandere av islam vil partiet bekjempe.* Hentet fra:

<https://www.sian.no/artikkel/motstanderne-av-islam-vil-partiet-bekjempe> 16.3.2021

SIAN, 7.11.2011. *Islam, muslimer og voldtekt tilsløres*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/islam-muslimer-og-voldtekt-tilslores> 16.3.2021

SIAN, 20.11.2011. *Får forfatteren Øyvind Strømmen en hederspris av Islamsk Råd Norge? Motstandere av islam demoniseres*. Hentet fra: <http://sian.no/artikkel/motstandere-av-islam-demoniseres> 16.3.2021

SIAN, 22.11.2011. *Arbeiderpartiet er nå også islampartiet*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/arbeiderpartiet-er-na-ogsa-islampartiet> 16.3.2021

SIAN, 30.11.2011. *Nå går fokuset vekk fra de høyreekstreme*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/na-gar-fokuset-vekk-fra-de-hoyreekstreme> 16.3.2021

SIAN, 1.12.2011. *Politisk korrekthet bak det fatale valget*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/politisk-korrektethetbak-det-fatale-valget> 16.3.2021

SIAN, 6.12.2011. *Ny advokat som ikke er med i AP*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/ny-advokat-som-ikke-er-med-i-ap> 16.3.2021

SIAN, 23.12.2011. *Islamkritikk er å spre gift i samfunnet*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/islamkritikk-er-a-spre-gift-i-samfunnet> 16.3.2021

SIAN, 30.12.2011. *Vil demningen briste med fri islam-diskusjon?* Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/vil-demningen-briste-med-fri-islam-diskusjon> 16.3.2021

SIAN, 25.3.2012. *SIAN den største antiislamske organisasjon*. Hentet fra: <https://www.sian.no/artikkel/sian-den-storste-antiislamske-organisasjon> 2.2.2021

SIAN, 24.3.2013. *Vedtekter*. Hentet fra: <https://www.sian.no/vedtekter> 2.2.2021

Stavanger Aftenblad 09.07.2011: *Advarer mot islamister* 2.2.2021

Stop islamiseringen af Danmark, 1.4.2012. *Anders Gravers' tale til demonstrationen i Århus d. 31. marts*. Hentet fra: <http://siaddk.wordpress.com/2012/04/01/anders-gravers-tale-til-demonstrationen-i-arhus-d-31-marts/> 3.2.2021

Vårt Land. «Denne plakaten er feil», i *Vårt Land* papirutgaven, 4.8.2020

TV2, 22.5.2009. *Politiet grep inn mot demonstranter i Oslo*. Hentet fra:

<http://www.tv2.no/nyheter/innenriks/krim/politiet-grep-inn-mot-demonstranter-i-oslo-2742043> 2.2.2021